

Ketibe

Rebiul evvel 1433 | Şubat 2012 Sayı: 3

Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.

(Tevbe sûresi- 38)

HABERLER

MUKADDİME

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd muttakilerin velisi olan ve din düşmanlarını yenik düşüren Allahu Teâlâ'ya aittir.

Salatın en güzeli ve selamın en mükemmeli, büyük hesap günü olan kıyametin biraz öncesinde kılıçla gönderilen, rızkı mızrağının gölgesi altında bulunan, zillet, horluk ve alçalmanın emrine muhalefet edenlere verildiği şanlı elçisi Rasulullah'a (s.a.v) ve O'nun bize öğrettiği şekilde yolundan giden, şirkten beri olmuş bütün müslüman, mücahid kardeşlerimize olsun...

"Ey İman edenler! Allah 'a karşı gelmekten sakının ve hep doğru söz söyleyin ki Allah da işlerinizi ve hallerinizi düzeltsin, günahlarınızı affetsin. Kim Allah 'a ve Peygamberi'ne itaat ederse, şüphesiz büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab 70-71)

Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allahın dilediğine bağışladığı lütfudur. Allah (lütfunda) sınırsızdır ve herşeyi bilendir. (Maide-54)

Bu dergi Ribat yerlerinde olup, islam dünyasında yaşanan hadiseleri ve yorumları takip etme imkanı bulamayan kardeşleri gelişen olaylardan haberdar etmenin yanında, ilmi ve siyasi konularda faydalı olacağını umduğumuz çalışmaları içermektedir.

Allah 'dan (c.c), kendi yolunda ki cihada ve mücahitlere faydalı kılmasını dileriz..

Başarı Allah 'dan (c.c) dır.

ESMÂ'ÜL HÜSNA

الرَحِيمُ

ER-RAHİM

...Allah mü'minlere karşı çok merhametlidir. (Ahzab, 43)

Allah-u Teala yeri ve göğü yarattığı zaman yüz rahmet yarattı. Her bir rahmet yer ile göğün arasını dolduracak kadar engindi. Bu rahmetten 99'unu yanına ayırdı. Bir rahmeti de mahlukat arasında paylaştırdı. İşte bununla mahlukat birbirine şefkat eder. Vahşi bir hayvan bununla su içer. Kıyamet günü olduğunda ise Allah bu rahmeti takva sahibi kullarına hasretmiş ve onlara 99'unu ziyade etmiştir.' (Ahmet b. Hanbel, Müsned v. 439. Taberi VIII, 273)

Er-Rahim: Esirgeyen, bağışlayan, engin merhamet sahibi, dünyada kendisine inanıp emirlerini yerine getirenleri ahirette ebedi nimetlerle mükafatlandıracak olan.

Her ne kadar da inananları Cehennem ateşinden uzaklaştırıp cennet vizesi vermekle 'Rahim' sıfatı tecelli ediyorsa da 'Rahim' sıfatının uzantısını daha çok ahiret endeksli yaşayan mü'minlerin salih amellerinde görmek mümkün. Allah'ın (c.c.) 'Rahman' sıfatından nasiplenen kafirler 'Rahim' sıfatından faydalanamazlar.

Rahim isminden özel ilgiye layık kulların var olduğunu anlıyoruz. Kuran-ı Kerimde Rahim sıfatı tövbeleri kabul eden, bağışlayan, affeden terkibleriyle beraber kullanılarak insan uyarılmış şeriatın yüce emirlerinden ayrılmaması gerektiği bildirilmiştir. Buhari kitabında Abdullah b.Abbas (r.a.) Rasulüllah (s.a.s)'in Rabbinden yaptığı rivayette şöyle dediğini nakleder:

"Allah Teala iyiliklerin ve kötülüklerin neler olduğunu birer birer tesbit edip yazdı, sonra (şunlar iyi, şunlar fenadır) diye beyan etti. Bu iyilik ve fenalıkların karşılığı, Hak Teala tarafından şöyle tesbit edilmiştir.

Kim bir iyiliği yapmağa azmeder de muvaffak olamazsa Allah Teala onu kendi yanında tam bir iyilik olarak tesbit eder.

Bir iyiliği yapmağa azmeder ve yaparsa onu on sevabdan yediyüz katına hatta daha çok katlarına kadar sevab olarak yazar.

Kim bir kötülük yapmayı düşünür, azmeder sonra bunu yapmaktan vazgeçerse onu da tam bir iyilik olarak kulun defterine geçirir. Eğer bir kötülüğü yapmaya azmeder ve yaparsa onu bir günah olarak yazar."

Klasik kitaplarda Rahman ismi, dünyada genel rahmet ve merhamet gösteren, Rahim ismi, ahirette kendisine inananlara özel merhamet gösteren biçiminde geçer ve Taberide şu mealde bir hadis geçmektedir: Rasulullah (s.a.s) buyurmuştur ki Meryemoğlu isa şöyle derdi; "Allah; dünya ve ahiretin Rahmanı, ahiretinse Rahimidir."

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الأَرْضِ
أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلاَّ قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

TEVBE SURESİ

Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır (Tevbe : 38)

Cihâd, namaz ve oruç ibadetleri gibi müslümanlara farzdır. Müslümanların düşmanlarının sayıları, kendi sayılarından kat kat fazla olsa bile yüce Allah'ın yardım ve desteği ile onlar, her zaman üstün gelip düşmanlarını yeneceklerdir. Müslümanlardan bir kişi, düşmandan on kişiye bedeldir. Bazı durumlarda bu, daha da kat kat fazlalaşır.

Buna göre cihâdın müslümanlara farz kılınması,düşmanın sayı bakımından çokluğuna ve güç yönünden üstün olmasına bakılmaz. Müslümanlar için emredilen husus, düşmanlarına karşı ellerindeki bütün imkânlarla hazırlık içinde olmalarıdır. Gerekli hazırlığı, yaptıktan sonra Allah'a güvenip sığınmaları, cihâd emrine tam olarak uymaları ve Allah'ın yardımı ile üstün geleceklerine inanmalarıdır. Sabır ve sebatla düşmanlarına karşı bütün güçleriyle direnmeye çalışmalarıdır. Gerisini yüce Allah'a bırakıp, sadece ondan zaferi beklemeleridir. Yüce ilahi onlara, maddi güçlerinin yanında manevi güç ve desteğini de ihsan buyuracaktır.

Cihâd emrinden geri kalanlara, oturup çökenlere ve düşmanlarından korkanlara yüce Allah Kur'an-ı Kerimde şöyle buyurmaktadır:

Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır. Eğer cihâd için çıkmazsanız, Allah size can yakıcı azaplarla azap eder ve yerinize başka bir millet getirir. Ona bir şey de (zarar yönünden) yapamazsınız. Allah'ın her şeye gücü yeter." (Tevbe : 38-39)

Peygamber efendimiz (S.A.V.) Medine'de, Bizans ordusunun Şam'da toplandığı ve Hırakliyus'un Arap yarımadasından topladığı büyük bir ordu ile Medine üzerine yürümeye hazırlandığı haberi ulaştı. Bizans ordusuna Lalım, Cezzâm, Amile ve Gassân gibi Arap kabilelerinin de katıldığı, bir yıllık yiyecek temin ettikleri ve böylece büyük bir güç meydana getirdikleri duyulup yayıldı. Bu haberin duyulması üzerine münafıklar harekete geçtiler, dedikodu yaptılar ve müslümanlar arasında fitne ve bozgunculuk çıkardılar. Şüphe ve tereddüt uyandıracak ve onları bu sefere çıkmaktan caydıracak olan asılsız haberler yaymaya başladılar.

Bu haberleri işitenler, bu büyük Bizans ordusuna karşı savaşmaktan çekindiler. Peygamber efendimiz (S.A.V.) çıkacağı bütün savaşlar için önce bu savaş haberini gizler ve öylece hazırlığını yapardı. Ancak, bu savaş için hiç bir haberi gizlememiş ve bunu açıkça bildirmişdir. Çünkü bu savaş, (Bu savaşa İslâm tarihinde Tebuk savaşı denir.) çok zor ve uzaktı. Mevsim yaz ve sıcaktı. Kum taneleri ateş kesilmişti. Gölgeler, insanlara çok tatlı geliyordu. Hasat zamanı idi.

Meyveler dallarda ve ürünler toprakta bekliyordu. Bu yüzden de insanlar, evde oturmayı tercih ediyorlardı.

Münafıklar, düşmanın hazırladığı gücün üstünlüğünden, mevsimin sıcaklığından, bu yolculuğun zorluğundan söz ederek müslümanları korkutmaya çalışıyorlardı. Bu yıkıcı ve korkutucu propagandalardan dolayı bazı müslümaniar, bu savaşa çıkmaktan geri kaldılar. Münafıkların yaptıkları propagandaların tesirinde kaldılar...

Bunun üzerine, cihâddan geri kalanları tehdit eden âyet-i celile indi. Yüce Allah'ın kendilerine bahşettiği nimet ve kuvveti hatırlattı. Eğer, bu savaşa çıkmaktan geri kalırlar ise, onların dünyada ve âhiratte azap ve alçalmanın beklediğini haber verdi. Peygamber (S.A.S.) e vaad edilen zaferin elde edilmesi için savaşa çıkılması gerektiğini ve savaşa çıkılmadığı takdirde bu vaad edilen savaşı elde edemeyeceklerini emir etti.

Evet, müslümanlarda ve bütün insanlarda tarih boyunca, cihâd ruhunu söndüren ve savaştan geri kalmalarını sağlayan sebep mal ve can sevgisi, hayatı ve nefsî zevkleri, rahat ve huzuru cennete tercih etmeleri duygusudur. Et ve kandan oluşan maddi vücuduna tapmak, geçici ve sınırlı gayelere gözünü dikip sonsuz gayeleri unutmaktır.

Cihâd emrini dinlemeyen ve bunu hatırlamak istemeyenler, imanın aydınlattığı ruh ve kalpten yoksun, et ve kan yükünün verdiği ağırlık altında ezilen ve nefsi arzularına köle olan korkak kimselerdir.

Allah yoluhda savaşmayı bırakanlar, basit ve alçaltıcı hayata ve maddi duruma razı olan köle ruhlu kimselerdir.

İmanı olan kişi, asla cihâddan kaçamaz. İmanında zafiyet ve şüphe bulunanlar ise, cihâddan kaçarlar. Peygamber efendimiz (S.A.V.) bir hadislerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Allah yolunda savaşmadan ölen veya savaşmaya niyet etmeden ve nefsini ona hazırlamadan ölen kimse, nifâkın (Nifak: içten inanılmadığı halde, dıştan inanılmış gibi görünme durumudur. Bu, bir hastalıktır, inancın kesin olmamasından doğar.) bir bölümü üzere ölmüş olur."

Ölümün, hayatın, ecelin, açlık ve tokluğun, darlık ve genişliğin yüce Allah'ın kudret elinde olduğuna inanan bir kişi, cihâda çıkmaktan korkar, evlerde oturanlarla birlikte otursa, bu kişinin kalbinde de mutlaka nifaktan bir iz vardır. Çünkü dünya hayatı, âhiretin ebedi nimet ve saadeti yanında yok denilecek, kadar azdır.

Yüce Allah cihâd emrinden kaçan ve oturmaya razı olanlara karşı Kur'an-ı Kerimde şöyle buyurmaktadır:

"Eğer savaş için çıkmazsanız, Allah size can yakıcı azapla azap eder ve yerinize başka bir millet getirir. O'na hiç bir şey de yapamazsınız. Allah'ın gücü her şeye yeter." (Tevbe : 39) Bu âyet, belli bir savaş (Tebuk savaşı) ve belli bir topluluk için inmiştir. Fakat, Allah'a inanan bütün insanlara hitap etmektedir. Allah yolunda savaşmaktan kaçınanlar için hem dünyada hem de âhirette azap vardır. Dünyada alçalma ve horlanma, ağır vergiler ve benzeri eziyet ve zararlarla karşılaşacaklardır. Âhirette ise, yüce Allah'ın şehit ve mücahit kulları için hazırladığı nimet ve cennetten mahrum kalacaklardır...

Savaştan kaçmakla kayıp edecekleri, savaşmakla kayıp edeceklerinden daha kat kat fazladır. Savaştan kaçıp sinmeleri sonucu elde edecekleri zarar, hiç bir maddi değerle giderilemeyecek kadar büyüktür. Tarih; dinlerini, vatan ve namuslarını savunmayanların nasıl acı çektiklerini ve düşmanlarının dipçiği altında nasıl ezildiklerini, maddi ve manevi her türlü kutsal değerlerini nasıl yitirdiklerini ibret dolu olaylarla anlatmakta ve bizi bu hususta uyarmaktadır. Kur'an-ı Kerim ise, cihâd emrini yerine getirmekten geri kalanlara şöyle seslenmektedir:

"İsteyen, istemeyen, hepiniz topluca savaşa çıkın. Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihâd edin. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. Ey Muhammed! Kolay bir kazanç, normal bir yolculuk olsaydı, hiç şüphesiz sana uyarlardı. Fakat, çıkılacak yolculuk, onlara zor ve uzak geldi. Bunlar, kendilerini helak ederek, "eğer buna gücümüz yetseydi, sizinle beraber bu yolculuğa çıkardık" diye Allah'a yemin edeceklerdir. Allah onların yalancı olduklarını elbette biliyor." (Tevbe: 41-42.)

Evet, bu ayetlerde açıkça anlaşılıyor ki, yalancılar ve münafıklar cihâd emrinden hoşlanmazlar. Zorluğa ve yokluğa dayanamazlar. Ancak, kolayca elde edilecek bir kazanç veya normal bir yolculuk olsaydı, hiç kimseye fırsat vermeden hemen yola çıkarlardı. Onların gaye ve maksatları sadece, dünyanın geçici çıkarıdır. Allah yolunda, her türlü zorluk ve yokluğa ancak, kalbi imanla dolu olan kimseler katlanabilir. Cihâd emrine uymak veya uymamak böylece, iman derecesini belirtmek hususunda bir ölçü ve derece oluyor.

Dünyada, dıştan görünen rahat ve huzuru tercih edip, yükselme ve her türlü yüceliği bırakıp savaştan geri kalanların ve miskin miskin oturanların, her zaman ve her yerde nasıl rezil olduklarını hepimiz çok iyi bilmekteyiz. Bunlar, en değerli varlıklarını bile basit ve değersiz şeylere değiştiren beyinsiz kimselerdir. Cihâd emrini yerine getirmekten geri kalanların bazılan da gösteriş için harcamalarda bulunurlar. Cihâd emri gelip çatınca da bundan geri kalırlar. Yüce Allah, sevgili peygamberine, bunların yalancı ve gösterişçi olduklarını ve bunların yaptıkları harcamaların yüce Allah katında kabul edilmeyeceğini bildirmiştir. Allah'a imanı ve güveni bulunmayan kimse, cihâddan hoşlanmaz ve cihad zamanı gelip çatıncada geri durur...

Cihâd emrini yerine getirmekten korkup kaçanlar, şeref, namus ve her türlü üstünlüğü elde etmeyi istemeyenler köleliğe, alçalmaya, dünya ve âhirette rezil olmaya razı olan kimselerdir. Bunlar, düşmanları tarafından horlanan ve dünyada her türlü haktan yoksun bırakılan tutsaklardır. Bu tutsaklığı, bizzat kendileri istediği için dünyada hiç kimse onlara acımaz ve yardım elini uzatmaz. Şerefle yaşamaya niyeti olmayan kimselere, yüce Allah da yardım etmez...

Bütün davalar; hiç bir şeyden korkmayan, uğrunda seve seve canını, malını ve her şeyini harcamaya, feda etmeye hazır olan inançlı, davasına bağlı, yolunda sabit, görüşünde kararlı, darlıkta ve zorlukta sabırlı ve fedakâr kişilere muhtaçtır. Böyle fedakâr kişilere sahip olan bir dava, başarı ile hedefine erişebilir. Çünkü, davasını seven ve ona yürekten bağlı olan bir kişi, onun uğrunda her şeyini harcamaktan ve gerektiğinde canını feda etmekten asla geri durmaz. Bu uğurda kendisinden neler isteniyorsa, onu seve seve yerine getirir.

İslâmın ilk devirlerinde, bu söylediklerimizin hepsi meydana gelmiş ve İslâm davası bu gibi olaylarla karşılaşmıştır. Ancak, imanlı ve fedakâr müslümanların başarısı ile arzulanan hedeflere ulaşmıştır.

Müslümanların nefsinde, İslâmî şahsiyet her gün biraz daha gelişmiş ve olgunlaşmaya başlamıştır. Gerek müşriklerin baskıları, hile ve desiseleri ve gerekse müslüman topluluğunun arasında çıkan bozgunculuk olayları, onların uyanık ve dikkatli olmalarını sağlamış ve her türlü tecrübeye sahip kılmıştır... Bu devirde, meydana gelen bozgunculuk olayında, altın külçesinin eritilip özünün ortaya çıkarılması gibi, müslüman şahsiyetlerin ortaya çıkmasına ve münafıkların belirlenmesine sebep oldu.

Bu devirde, meydana gelen bu gibi olaylırdan önce veya sonra mutlaka Kur'an-ı Kerimden bir ayet inmiş, bu olayı tasvir etmiş, gizli sebeplerini anlatmış, neticelerini bildirmiştir. Gerek bu olaylardan ve gerekse önceki milletlerin başına gelen benzeri olaylardan öğüt almamızı istemiş, kalplerimizi iman ve tecrübe aydınlığı ile doldurmuştur. Böylece, iman noktasında kalpler arasında gizlilik meydana getiren bütün duvarları kaldırmış ve İslâm gerçeğini ve ona yürekten sahip çıkanları apaçık olarak ortaya koymuştur. Kur'an-ı Kerimin emir ve yasakları, hep böyle bir sınavın sonunda buyurulmuştur. İnsan oğlu zayıf yaratıldığından dolayı bazı gerçekleri kayrayamaz. Bunların, sosyal hayatta bir olayla pekiştirilmediği zaman, doğruluğunu ve gerçekliğini anlama yönünden insanoğlunun güçlük çekeceğinden, ilâhî kanunun bir gerçeği olarak böyle tecelli buyurulmuş ve kalplerinde bunun doğruluk ve gerçekliği yerleşmiş oldu. Her fitne ve bozgunculuk olayından sonra, mutlaka bir İslâmi hüküm konulmuş ve bunun doğrulğu böylece kesin olarak ispat edilmiştir...

Yüce Allah, insanları İslâm konusunda eğitime tabi tutarken, onları sadece kendi vicdan ve duyguları ile baş başa bırakmıştır. Hayatın gerçeklerinden onlara tecrübeler sunmuş ve İslâmî hükümlerin üstünlüğünü böylece kanıtlamıştır. Bu, insanı yoktan var kılan, ona her türlü duyguları bahşeden ve onu herkesten daha çok iyi bilen yüce yaratıcının insan eğitimi için buyurduğu önemli noktalardır.

Bu ilâhî hikmet üzerinde, derin derin düşünmemiz ve bu yüce metodu iyice inceleyip kavramaya çalışmamız gerekmektedir. Çünkü, bu ilâhî hikmet ve metotda hayatın bütün gerçekleri bulunmaktadır. Bunların aracılığı ile her şeyin iç yüzü, kendiliğinden kolayca anlaşılmaktadır.

Allah Yolunda Cihâdın Hikmeti Ve Bu Hususta İzlenilen Eğitim Metodu

İyi bil ki, yüce Allah her şeyin ecelini ve ömrünü sınırlı ve ölçülü kılmıştır. Meydana gelecek bütün olayları, sebep ve sonuçları ile birlikte daha önceden bilmekte ve ezelî takdirine bağlı olarak yaratmaktadır. Ölmek veya öldürmek de bu ilâhî takdire bağlıdır. Bu ilâhî takdirde yer ve zaman da tayin edilmiştir. Kaçmanın veya korkmanın ecele hiç bir faydası yoktur. Ölçülen ve takdir edilen ecel, ne bir saniye öne ve ne de bir saniye geriye alınmaz.

Dünya hayatı geçicidir. Geçimi ve zevkleri pek azdır. Ömür, son derece kısadır. Her şey rüzgâr hızı ile gelip geçmektedir. Allah'ın takdir ve ifadesinin dışında hiç bir kuvvet, insana ne zarar ve ne de yarar dokundurmaz. Yardım, zafer ve başarı sadece, O'nun kudret elindedir.

Evet, insanda beşerî bir zafiyet duygusu vardır. Bundan tam olarak kurtulmak veya bunu tam olarak yenmek hiç kimsenin elinde değildir. Esasen, beşeri duygularının sınırını bütün olarak aşmaları da kendilerinden istenmemektedir. Yüce Allah insanı, melek veya şeytan olarak yaratmamış ve kendisine bahş edilen bu beşeri duygularının sınırı içinde ölçülü olarak kalmasını istemiştir.

Normal olarak her insan, büyük tehlikeler karşısında korkar ve sarsılır. Bu, insanın elinde olmayan bir şeydir. Ancak, bu korkuyu yenmek insanın iradesi dahilindedir.

Yüce Allah'a inanan insanların iradesi, güçlü ve üstün olur. Korku ve ümitsizlik onları, asla alt edemez. Yüce Allah'ın yardımına olan güvenleri, hayatın bütün zorluk ve korkuları karşısında dimdik ayakta durmalarını sağlar. Onlar, topluca her zaman yüce Allah'ın ipine sarılırlar.

Beşerî duygunun yüreğimizi sardığını, içimize mal ve canımıza gelecek zarar ve tehlike korkusunun düştüğünü, her tarafımıza zorluk, yokluk ve baskı ağının örüldüğünü ve ileriye doğru bir tek adım bile atacak gücümüzün kalmadığını gördüğümüz an, sakın ümitsizliğe kapılmayalım. Cihâd emrini yerine getirmekten geri kalmayalım. Kendimize karşı güvenimiz kırılmasın. Savaşamam veya bu büyük işi başaramam diye güvensizlik ve ümitsizlik bataklığına düşmeyelim. Böyle durumlarda, korku ve endişe duygularımızın üzerinde durup ısrar etmek asla doğru olmaz. Korku ve endişelerimizi dağıtacak tek çare, Allah'a güvenmek ve onun yardımına sığınmaktır. Yüce kudretinden insan oğluna uzanan ipe sarılmak, güven ve inanç içinde emir olunan yolda yürümektir.

Kur'an-ı Kerimin, öğüt olarak bizim için açıkladığı ve sahabelerin izlediği doğru ve güçlü yol budur. Peygamber (S.A.V.)'in beraberinde bulunan müslümanlar, bu inanç üzerinde yaşadılar. Cihâd ve sebat hususunda onlar bizim için birer numunedir. Onlardan kimi, bu yolda seve seve canını feda etti ve kimi de sırasın: bekledi. Hiç kimse cihâd emrinden geri kalmadı. Kur'ân-ı Kerimde onlar hakkında şöyle buyurulmuştur:

"Müminlerden, Allah'a söz verdimi sözü yerine getiren kimseler vardır. Kimi, bu uğurda canını vermiş ve kimi de beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir." (Ahzâb: 23)

Müminin bu beşerî zafiyetini yenmesi olayı, Kur'an-ı Kerim'in şu âyeti ile açık ve kesin olarak gerçekleşmiştir:

"Şüphesiz Allah, kendi yolunda savaşıp öldüren ve öldürülen müminlerin mallarını ve canlarını - Tevrat, İncil ve Kur'an'da verilmiş bir hak söz olarak - cennete karşılık satın almıştır. Verdiği sözü Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyle ise, yaptığınız alış verişe sevinin. Bu şüphesiz büyük bir başarıdır." (Tevbe: 111)

Bu, dünyada eşi bulunmayan müthiş bir alış veriştir. Bu ayet, müminlerin yüce Allah ile olan bağlantılarını kesin olarak bildirmektedir. Müminlerin, İslâm dininin temel esaslarını kabul etmekle, hayatlarını Allah'a sattıklarını ve onun karşılığında cenneti satın aldıklarını anlatmaktadır. Eğer, her kim bu alış verişte bulunur ve bunun gereklerini yerine getirirse, gerçek mümin olur. Böyle kimseler imanın en yüce olgunluk derecesine eren kimselerdir. Bu alış verişin gereğini yerine getirmeyen kimseler ise, imanlarını ispat etmeye muhtaçtırlar.

Bu alış veriş yüce Allah'ın, kendisine inanan kullarına ihsan buyurduğu bir nimettir. Yüce Allah'ın inanan kulları, sahip oldukları mallarını ve canlarını onun emir buyurduğu yolda harcamakta, karşılığına cenneti satın almaktadır. Bu alış verişte satıcı durumunda olan mümin kişi, kendisine bildirilen yolda yürümek, sağa sola dönmeden istenilen hedeflere doğru yol almak ve buyurulan emirlere kayıtsız şartsız boyun eğmek zorundadır. Bu alış verişte yapılacak iş; teslim olmaktır. Kazanç; cennettir. Yol; cihâd, öldürme, öldürülmedir. Sonuç; zafer veya şehit olmaktır.

Ey Allah'ım, sadece senin yardımını diliyoruz! Senin vaadin haktır. Seninle yapılan sözleşmeye aykırı davrananların vay haline! Yeryüzünün doğusunda ve batısında "müslüman" olduklarını iddia eden yüzbinlerce kişi, cihâd ruhundan uzak olarak yaşamaktadır. Gerek kendi ülkelerinde ve gerekse bütün yeryüzünde putperestlik yaygınlaşırken, onlar oturup buna seyirci kalmaktadırlar. Yüce Allah'a verdikleri sözü, yerine getirmek hususunda geri kalmaktadırlar.

Bu sözleşme, her müminin boynunda asılıdır. İmanı olan her kişi, boynunda asılı duran bu sözleşmenin gereğini yerine getirmeye çalışacaktır.

Bu sözleri yazarken, bu sözleşmenin önem ve yüceliğine inandığımı belirtiyor ve ona yürekten inanıyorum. Allah yolunda cihâd, her müminin boyun borcudur. Peygamber (S.A.V.)'in yüce Allah'tan getirdiği hak dinde, bu ilâhi emir farz olarak yazılıdır.

Cihâd emrini dinlemeyenler veya cihâd emrinden geri kalanlar, bu ilâhî sözleşmeyi boyunlarından çıkarıp atanlardır. Bunlar, Allah'ın dinine yardım etmeyen ve müslüman olmanın hakkını ödemeyen günahkâr kimselerdir. Onları koruyan, aziz kılan, iman ve İslâm şerefiyle şereflendiren yüce Allah'a karşı nankörlük yapan asi kimselerdir. Kur'an-ı Kerim'de bu hususta şöyle buyurulmuştur:

"Allah'a inanın ve peygamberinin yanında savaşın diye bir sûre inmiş olsa, onlardan savaşa gücü yetenler senden izin isterler ve (Bizi bırak oturanlarla beraber kalalım) derler. Onlar, geride kalan kadınlarla beraber bulunmaya razı oldular. Onların kalbi kapanmıştır. Bu yüzden de (cihâd emrinin gerçek hizmetini) anlayamazlar." (Tevbe : 86-87)

Böyle kimseler, himmet ve gayreti bulunmayan, kadın ve çocuklarla birlikte evlerde oturmaya razı olan zavallı kimselerdir. Fakat, Allah'a inandığını söyleyen ve İslâm'a yürekten bağlı olduğunu belirten kişilerin acaba, cihâd emrini yerine getirmekten geri kalmalarında ne gibi mazeretleri vardır?

Alçaltıcı huzura ve horlatıcı rahata razı olanların aklından zoru olsa gerek. İradesi başında olan bir kimse böyle bir duruma asla razı olmaz. Düşmanla birleşen veya onlarla birlikte çalışan hain kimseler ise, zaten cihâdın aleyhinde bulunacaklar ve evlerde oturanlarla birlikte oturacaklardır.

Cihâd emrinde, iki sınıf insan, karşı karşıya bulunmaktadır: Münafıklarla müminler. Münafıklar savaştan hoşlanmazlar ve evde oturmayı isterler. Müminler ise, imanın verdiği kuvvet ve cesaret ile düşmanlarına karşı her zaman savaş için hazırdırlar. Onlar, daima cihâd emrini yerine getirmeye çalışırlar.

Cihâdı emreden bir sûre indiğinde münafıklar, hemen fitne ve bozgunculuk çıkarırlar. Cihâd emrinin aleyhinde propagandaya başlarlar. Allah'ın kendilerine bahşettiği maddi ve manevi gücü unutur veya bunu görmezler, içlerine korku düşer ve düşmana boyun eğmeye razı olurlar. Evde, kadın ve çocuklarla birlikte oturup savaşa çıkmazlar. Bilmezler ki, rahat ve huzuru seçenler, alçaklığı kabul eden ve köleliğe razı olanlardır.

Seyyid Kutup (rh)

BU AY ÖNE ÇIKAN HABERLER

Adana'da El Kaide operasyonu

Adana'da düzenlenen El Kaide operasyonunda 6 kişi gözaltına alındı

Edinilen bilgiye göre, Adana Emniyet Müdürlüğü'ne Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerince gerçekleştirilen operasyonda El Kaide yapılanması içinde yer aldıkları iddiasıyla 6 şüpheli gözaltına alındı.

Kentte faaliyet gösteren ve Serdar G. Grubu olarak adlandırılan El Kaide yapılanmasının, Usame Bin Ladin'in ölümü sonrasında eylem yapılması için faaliyete başladığı belirtildi.

Aralık 2010'dan bu yana takip edilen Serdar G. Grubu'nun özellikle bir dönem İsrail uçaklarının eğitim yaptığı gerekçesiyle Konya'daki hava üssüne yönelik eylem yapmayı ve Adana içme suyu şebekesine "zehir" atmayı planladıkları iddia edildi.

Bu arada, Adana Valisi Hüseyin Avni Coş, konuyla ilgili basın mensuplarına "Şu anda açıklama yapılacak bir durum yok. Gerektiğinde açıklama yapılır" dedi.

Gözaltına alınan kişilerin Adana içme suyu şebekesine "zehir" atmayı planladığı iddialarıyla ilgili bir soruya da Vali Coş, "Şu anda kamuoyu ile paylaşacağımız bir konu yok. Güvenlik kuvvetlerimiz, bütün devlet ile ilgili birimlerimiz kendi alanlarında adliyesiyle idaresiyle çalışmalarını yürütüyor. Kamuoyuna açıklayacağımız bir bilgi oluşursa sizlere aktarırız" yanıtını verdi.

Bir basın mensubunun iddiaları doğru olup olmadığı yönündeki sorusu üzerine Vali Coş, "Zaten doğru olsa, sizlerle paylaşırız" dedi.

El Kaide Kürt Taburları terör listesinde

ABD Dışişleri Bakanlığı, ''El Kaide Kürt Taburları (AQKB)''nı 'terör örgütleri' listesine aldı.

Yapılan yazılı açıklamaya göre, söz konusu örgütün ABD'nin yetki alanı içindeki tüm mal varlıkları donduruldu.

Açıklamada, ABD vatandaşlarının bu örgütle ya da bu örgütün yararına herhangi bir iş yapmalarının yasaklandığı da belirtildi.

AQKB ile ilgili bilgilere de yer verilen açıklamada, ''AQKB'nin 2007 yılında diğer Kürt örgütlerin kalıntılarından kurulduğu ve El Kaide ile Irak'taki El Kaide de dahil olmak üzere diğer örgütlere açıkça bağlılık yemini ettiği'' vurgulandı.

Açıklamada, ''İran-Irak sınırı boyunca faaliyet gösteren AQKB'nin, Irak'ın kuzeyindeki bölgesel yönetimin liderlerini hain olarak gördüğü ve 2007 yılı mayıs ayında 19 kişinin hayatını kaybettiği Erbil'deki saldırı dahil olmak üzere, Irak'taki Kürt hedeflerine yönelik bir dizi saldırının sorumluluğunu üstlendiği'' kaydedildi.

Talibanı'ın bir numaralı ismi öldü iddiası

Pakistan Talibanı'nın bir numaralı isminin öldüğü iddia edildi.

Pakistanlı istihbarat birimleri, Pakistan Talibanı'nın bir numaralı isminin öldüğü yönünde bilgiye ulaştıklarını açıkladı. İstihbarat yetkilileri, grubun telsiz görüşmelerinden elde edilen bilgilerin Hakimullah Mehsud'un öldüğüne işaret ettiğini kaydetti.

Pakistanlı istihbarat yetkilileri, Pakistan Talibanı üyeleri arasındaki telsiz görüşmelerinde geçen konuşmalarından örgütün bir numaralı isminin öldüğü yönünde bilgi edindiklerini bildirdi. Pakistan Talibanı'nın elebaşısı Mehsud'un 12 Ocak'ta ABD'nin füze saldırında öldüğü ifade ediliyor. Militanların bir kısmının telsiz konuşmalarında Mehsud'un Kuzey Veziristan'da öldüğünü konuşurken, bir diğeri ise bu konunun telsizden konuşulmaması yönünde diğerlerini uyardığı kaydedildi.

Pakistan Talibanı'nın sözcüsü Asimullah Mehsud ise grubun bir numaralı isminin öldüğü yönündeki haberleri yalanlayarak, Hakimullah Mehsud'un füze saldırısı yaşandığı dönemde bölgede olmadığını savundu.

Pakistan Talibanı olarak bilinen ve 2007 yılında kurulan Tahrik-i-Taliban Pakistan (TTP), Pakistan'da aşiret bölgesinde faaliyet gösteren çeşitli militan gruplarının şemsiye örgütüdür. Örgütün Afgan Talibanı ve El Kaide ile bağlantısı bulunuyor. ABD, TTP'yi terörist örgüt olarak kabul ederken, Pakistan'da ise birçok saldırıdan sorumlu tutuluyor.

Pakistan'dan, ABD'ye red!

Pakistan, Amerika Birleşik Devletleri özel temsilcisi Marc Grossman'ın ziyaret isteğini geri çevirdi.

Pakistan hükümet yetkilileri, "ziyaret için zamanın şu an uygun olmadığını" bildirdi.

İslamabad, bu tutumunun neden kaynaklandığı konusunaysa açıklama getirmedi.

Pakistan ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkiler, NATO'nun 26 Kasım'da sınırda 24 Pakistan askerini öldürmesinin ardından, tarihinin en kötü dönemini yaşıyor.

Ülke geçen hafta, ordunun, hükümeti, Amerika'dan yardım isteme konusunda uyarmasının ardından, askeri darbe söylentileriyle çalkalanmıştı.

Pakistan büyükelçisi, geçen yıl Amerikan yönetimine başvurarak, darbe ihtimaline karşı yardım istemişti. İmzasız olan bu belgenin Financial Times gazetesinde yayınlanmasının ardından, hükümetle, ordu ve yargı arasındaki gerginlik tırmanmıştı.

Taliban gazetecinin ölümünü üstlendi

Pakistan'daki Taliban örgütü, Amerika'nın Sesi radyosu için çalışan gazetecinin öldürülmesinin sorumluluğunu üstlendi.

El Arabiya'nın haberine göre Taliban sözcüsü İhsanullah İhsan, 43 yaşındaki gazeteci Mükerrem Han Atıf'ı haberlerinin yanlı olduğu konusunda defalarca uyardıklarını söyledi.

Sözcü, suikast listelerinde başka gazetecilerin bulunduğu uyarısında da bulundu.

Yerel Dünya televizyonu ve Amerika'nın Sesi radyosu için çalışan Atıf, Peşaver yakınlarında kimliği belirlenemeyen kişilerin saldırısına uğramıştı.

Müşerref ülkeye dönme kararını erteledi

Pakistan'da 2008 yılında görevi bırakarak İngiltere'ye yerleşen eski Devlet Başkanı Pervez Müşerref'in ülkeye dönme kararını ertelediği ileri sürüldü.

Müşerref'e yakın kaynaklarca gündeme getirilen iddiaya göre, eski Devlet Başkanı, ülkede elverişli koşullar bulunmadığı gerekçesiyle Pakistan'a dönme kararını erteledi.

Müşerref, ay başında Karaçi kentinde siyasi bir toplantıda telekonferansla yaptığı konuşmada, 27-30 Ocak tarihleri arasında ülkesine döneceğini söylemiş, bunun üzerine Pakistan İçişleri Bakanı Rahman Malik, eski Devlet Başkanının 2007 yılında öldürülen eski başbakanlardan Benazir Butto suikastında ihmali olduğu gerekçesiyle tutuklanacağını bildirmişti.

1999 yılında ordu komutanıyken askeri darbeyle yönetimi ele geçiren Müşerref, 2008 yılında görevinden ayrılmak zorunda kalarak İngiltere'ye yerleşmiş, 2010 yılında Tüm Pakistan İslam Birliği Partisi'ni kurarak siyasete döneceğini açıklamıştı.

Pakistan Başbakanı Gilani hakim önünde

Pakistan Cumhurbaşkanı Asıf Ali Zerdari hakkındaki bir rüşvet davasını yeniden açmayı reddeden Başbakan Yusuf Rıza Gilani, "mahkemeye itaatsizlik" suçlamasıyla hakim karşısına çıktı.

Yoğun güvenlik altında ve uzun araç konvoyuyla Anayasa Mahkemesine gelen Başbakan Gilani, mahkeme önünde yaptığı açıklamada "Altı yılını hapiste geçirmiş bir siyasetçi olarak hakim önüne çıkmaktan ve yargılanmaktan asla korkmuyorum" dedi.

Gilani, mahkeme önüne çıkan eski başbakanlardan Zulfikar Ali Butto ve Nusret Butto gibi kendisinin de mahkemeye çıkmaktan onur duyduğunu söyledi.

Yedi yargıçtan oluşan Anayasa Mahkemesine ilk savunmasını veren Başbakan Gilani, Cumhurbaşkanı Zerdari hakkında ileri sürülen suçlamaları, "Cumhurbaşkanı'nın anayasal dokunulmazlığa sahip olduğu gerekçesiyle" mahkemeye göndermediğini belirterek kendini savundu.

1990'lı yıllardan kalan bir yolsuzluk davasını yeniden açmasını engelleyerek mahkemeye karşı bir itaatsizlik yapmasının söz konusu olmadığını ifade eden Gilani, mahkemenin vereceği karara saygı duyacağını kaydetti.

Sonraki duruşmayı 1 Şubat'a erteleyen Anayasa Mahkemesi, Başbakan Gilani'nin bundan sonraki duruşmalardan muaf tutulmasını kararlaştırdı.

Pakistan yasaları, Gilani'nin suçlu bulunması durumunda başbakanlık görevini bırakmasını ve hapis cezası almasını öngörüyor.

Pakistan yasalarına göre, suçlu bulunması durumunda Gilani'nin hapis cezası alması ve başbakanlık görevini bırakması gerekecek.

Başbakan Gilani, Cumhurbaşkanı Zerdari hakkında 1990'lı yıllardan kalan bir yolsuzluk davasını yeniden açması yolunda İsviçre yargısına başvurmayı reddetmekle suçlanıyor.

Hükümet, Zerdari'nin cumhurbaşkanı olarak dokunulmazlığı olduğunu savunarak bu talebi reddetmişti.

Müslümanları öfkelendiren eylem

Londra'da Arapça yayımlanan Kuds ül Arabi gazetesi, başyazısında Amerikan askerlerinin Taliban hareketi üyelerinin cesetlerine idrarını yaparken çekilen video görüntülerini değerlendirdi

Irak ve Afganistan'da hizmet eden Amerikan askerlerinin Batı uygarlığının elçileri olması, resmi ve kişisel uygulamalarında bu uygarlığın değerlerini yansıtmaları öngörülmekte. Zira hükümetleri, bu iki ülkeyi demokratik değerlerin, adaletin ve insan haklarına saygının derinleşmesi için işgal ettiklerini söylüyor. Ancak tablo, tamamen farklı. Önceki gün internet sitelerinde, bir grup Amerikan askerinin Taliban hareketi üyelerinin cesetlerine 'işerken' çekilen video görüntüleri yayımlandı.

Bu noktada aslolan, ister canlı ister ölü olsun, insana saygıdır. Bütün dinlerin öğretilerine, anayasalara, laik ve beşeri yasalara göre, insanın aşağılanması ve işkenceye maruz kalması yanlıştır. Ancak Amerikan askerlerinin, bütün bu dinleri ve toplumsal normları aştığı, insan hakları ihlallerini sıradan uygulamalar olarak değerlendirdiği görülüyor.

Bu olay bir ilk olsaydı, Taliban hareketi üyelerinin cesetlerine 'işeme' olayını bütün Amerikan güçleri bireylerini kapsamayan bireysel ve istisna bir olay olarak görecektik. Ancak Ebu Gureyb Cezaevi'nde Iraklı tutuklulara yönelik cinsel saldırı suçundan sonra, bu tür uygulamalar hakkında derin bir kanaat ve hatta 'öteki'ni hakir gören ve düşüncelerini aşağılamaktan zevk alan askeri eğitimin bir parçasını yansıttı kanaatine vardık.

'Öteki'ne saygısızlık

Bu iğrenç eylemi gerçekleştiren Amerikan askerleri, bu cesetlere, onların sahiplerine ve ait oldukları inanca karşı yaptıkları saygısızlığın boyutunu bilmiyor olamazlar. Zira onlar, aylardır ve hatta yıllardır Afganistan'da hizmet veriyorlar. Hizmet verdikleri ülkelerin gelenekleri, âdetleri ve değerlerine dair eğitici ve açıklayıcı dersler aldıkları öngörülmekte. Tabii bu dersler, karşı tarafı öldürmeye ve aşağılamaya teşvik ediyorsa, durum başka.

Ölü ya da canlı olsun fark etmez; bir insanın üzerine 'işemek' şüphesiz bir aşağılamadır. Hatta işkencelerin hafif kaldığı bir aşağılamanın zirve noktasıdır. Zira kendilerininkinden başka bir dinin mensupları olan insanların inancına dokunmaktadır.

Müslümanlar, Ebu Gureyb Cezaevi mahkûmlarına yönelik fiziksel işkenceleri kınamalarına rağmen isyan etmedi, ancak Amerikan askerleri tarafından tutuklu erkeklere ve kadınlarına yönelik cinsel ihlaller ortaya çıkınca öfkelendiler.

Aynı çerçevede Batı toplumlarında bazı Müslümanlara yönelik gerçekleştirilen zulümler, Karaçi, Gazze, Jakarta, Kahire ve diğer İslam ülkeleri başkentlerinde gösterileri patlatmadı.

Seferberlik ihtimali

Ancak Hz. Muhammed'i (s.a.s) aşağılayan karikatürlerin çizilmesinin, Hintli yazar Salman Rüşdi'nin 'Şeytan Ayetleri' kitabında olduğu gibi, İslam'ın imajını lekeleyen kitaplar yazılmasının, İslam ülkelerinin başkentlerinde dini sembollerin aşağılanmasına tepki olarak protesto etmek, polisle çatışmak ve hatta inancını savunarak ölmek üzere milyonlarca insanı sokaklara döktü.

Bu iğrenç ve kışkırtıcı Amerikan eylemi, dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları öfkelendirecek, Taliban hareketinin yandaşlarını işgalci ABD ile savaşa seferber etme görevini kolaylaştıracaktır. Ayrıca ABD'nin Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai ve Amerikan işgali bölgesinde savaşan güvenlik güçleri gibi müttefiklerini de sıkıntıya sokacaktır.

Taliban NATO helikopteri düşürdü

Afganistan'ın güneyinde bir helikopterin düştüğü bildirildi, Taliban "biz düşürdük" dedi

Afganistan'ın güneyinde NATO öncülüğünde görev yapan Uluslararası Güvenlik ve Destek Gücü'ne (ISAF) ait bir helikopterin düştüğü bildirildi.

ISAF'tan yapılan açıklamada, "olaydan" haberdar olunduğu ve konunun araştırıldığı belirtildi.

Helmand vilayetinin Emniyet Müdürü Kemaleddin Şerzai de, helikopterin Helman'ın Nad Ali yerleşim yerinin Şora bölgesi yakınında düştüğünü, edinilen bilgiye göre helikopterin düşmeden önce havada alev aldığını söyledi.

Ölen ya da yaralanan olup olmadığına ilişkin henüz bilgi bulunmuyor.

Taliban örgütü ise internet sitesinde yaptığı açıklamada, helikopteri kendilerinin düşürdüğünü iddia etti.

Taliban karşıtı aşiret liderine suikast

Afganistan'da Taliban karşıtı aşiret lideri camide öldürüldü. Yetkililer, güneydeki Kandahar kentinde silahlı direnişçilerin bu sabah camiye girip namaz kılan Muhammed Nahim Aga Mama'yı vurarak öldürdüklerini söyledi. Kandahar valiliğinden yapılan açıklamada, Mama'nın öldürülmesi kınanarak, camide işlenen cinayetin insanlık dışı ve İslam'a aykırı bir eylem olduğu belirtildi. Açıklamada, Peştun aşireti lideri ve Dand bölgesi yerel meclis üyesi Mama'nın barışı destekleyen ve takipçilerine Taliban'a katılmamalarını tembih eden bir kişi olarak tanındığı kaydedildi.

Afganistan'da çığ: 29 ölü

Yolların en az 2 metre kar nedeniyle kapalı olduğu ancak kurtarma ekiplerinin çığ felaketinin vurduğu bölgeye ulaşmaya çalıştığı belirtildi.

Afganistan'ın kuzeydoğusundaki dağlık bölgede çığ düşmesi sonucu 29 kişinin öldüğü bildirildi.

Afganistan Ulusal Afet Merkezi, Bedahşan vilayetinin dağlık kesiminde çığ düştüğünü, 29 kişinin öldüğünü en az 40 kişinin yaralandığını açıkladı. Merkezden yapılan açıklamada Fayzabad vilayetinin merkezi dışındaki yolların da en az 2 metre kar nedeniyle kapalı olduğu ancak kurtarma ekiplerinin çığ felaketinin vurduğu bölgeye ulaşmaya çalıştığı belirtildi.

2 yıl önce de Salang Pass'da çığ düşmesi sonucu en az 171 kişi hayatını kaybetmişti.

Taliban'dan ABD askerlerine kınama

Taliban, öldürdükleri Afgan savaşçıların üzerine idrarını yapan ABD askerlerini sert dille kınayan bir açıklama yaptı. Uluslararası kuruluşlar, askerlerin cezalandırılması için seslerini yükseltmeye çağırıldı.

ABD askerlerinin, öldürdükleri Taliban savaşçılarının üzerine idrar yaparken çekilen görüntüleri tüm dünyada infial yarattı. Pek çok kesimden ABD askerlerini kınayan açıklamalar geldi. Taliban da, olayı sert sözlerle kınayan bir açıklama yaptı. Açıklamada,videonun ABD askerlerinin ne kadar vahşi olduklarını gösterdiği belirtildi. Ayrıca uluslararası kuruluşlar, askerlerin cezalandırılması için seslerini yükseltmeye çağırıldı.

Taliban açıklamasının tam metni şöyle:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla,

Geçen hafta çarşamba günü Youtube'da Amerikan askerlerinin Afgan şehitlerin cesetleri üzerine idrarlarını yaparak ne derece alçak ve vahşi olduklarını gösteren bir video yayınlandı. Bu video bütün Afgan halkının, müslümanların ve insan haklarına saygı gösterenlerin şiddetli öfkesine sebebiyet verdi.

İslam Emirliği bu insanlık dışı, vahşi ve alçakça eylemi en sert sözlerle kınamakta ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nu, diğer benzer kuruşları ve vicdan sahibi ve özgürlüğü seven bütün insanları bu vahşi eylemin faillerini en şiddetli ceza ile cezalandırmak için seslerini yükseltmeye çağırmaktadır. Bu acı veren olaya karşı bir kez daha sessiz kaldıkları takdirde bu kuruluşların sömürü düzeninin bir organı oldukları ve insan hakları için çalışmadıkları açık bir şekilde anlaşılmış olacaktır. Şayet böyle bir eylem Afgan Emirliği'ne bağlı mücahidler tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, medyanın ve İnsan Hakları kuruluşların şiddetli eleştirilerini, Güvenlik Konseyi'nin tekrar tekrar kınamalarını ve dünyadaki hükümetlerin ve parlementoların soruşturmalarını kaç kez görecektik?

Üzülerek belirtmek gerekir ki, bir taraftan kendisini demokrasinin ve insan haklarının koruyucusu olarak gösteren Amerika, demokratik olmadığını ve insan haklarına saygı göstermediğini iddia ettiği ülkeleri 'kara listeye' almakta, yaptırımlarda bulunmakta, değişik şekillerde sıkıntıya sokmakta iken diğer taraftan daha önce çoğu zalim yöneticilerinin, diktatörlerin ve imparatorlukların bile yapmadığı böylesine bir eylemin failleri de yine Amerikan askerleridir.

Pentagon, kendi askerlerinin insani değerleri tanıyan çok iyi eğitilmiş askerler olduğunu ve bu yüzden demokrasinin koruyucuları olduklarını iddia ediyor ama cesetleri yakmak, üzerlerine idrar yapmak, beden parçalarını zafer hatırası olarak saklamak ve yüce Kur-an'ı ve diğer kutsal kitapları yakmak ve yırtmak demokrasi ve insan hakları mı? Böylesine vahşi eylemler Afganistan'daki işgalci Amerikan askerlerine sistematik olarak verdiğiniz eğitimin bir sonucu mu? Esirleri senelerce yargılamadan tutmak, onları soyup işkence ederek öldürmek medenileştirmek mi? Veya köyleri, bahçeleri ve yeşillikleri tamamen yok etmek ilerlemek ve gelişmek mi? Artık bütün Afgan halkı bilmektedir ki Amerika böylesine iğrenç eylemleri geride bıraktığımız on senedir yapmaktadır.

Bütün dünya, İslam Emirliğinin on yıldır savaşmasının sebebini ve amacını mutlaka bilmelidir. İslam Emirliği, bütün insani normları defalarca çiğneyen ve bunu sorgulamak isteyenlere hak tanımayan bir millet ile karşı karşıyadır.

Hiç şüphesiz, bütün insanların ortak mirası olan bazı insanı değerler vardır. Ölülere saygı göstermek de bu değerlerin bir parçasıdır. Fakat bu sınırları çiğnemek Afganistan'da bulunan işgalci ordular tarafından artık olağan bir hal almıştır.

Eğer işgalciler böylesine canice davranışlarının İslam Emirliği mücahidlerinin kalplerine korku vereceğini veya gittikleri yolu tekrar gözden geçirmeye zorlayacaklarını düşünüyorlarsa, böyle bir düşüncenin ne kadar ham bir düşünce olduğunu ve işgalcilerin Afgan tarihi hakkında ne derece saf olduklarını bir kez daha açıklamak istiyoruz.

İşgalciler, mücahid Afgan halkını ne derece zulüm ve baskıya maruz bırakırlarsa, Mücahidler o derece sert tepkiyle karşılık vereceklerdir ve savaş meydanında kılıçlarıyla adaleti dağıtacaklardır. İşte bu yüzden bu topraklar "İmparatorlukların mezarı" ismiyle anılmaktadır ve şimdiki işgalciler bundan istisna değillerdir.»

El Kaide Yemen'de gücünü artırıyor

Yemen'in başkenti Sana'dan yaklaşık 170 km uzaklıkta bulunan Radda kentinin, El Kaide militanları tarafından ele geçirildiği bildirildi.

Polis ve görgü tanıklarının verdiği bilgiye göre, El Kaide savaşçıları El Beydah eyaletindeki yerleşim birimine Cumartesi'yi Pazar'a bağlayan gece saldırı düzenledi.

Az sayıdaki polis gücünün direnişini kolayca kıran El Kaide militanları, kentteki tarihi surları ve camiyi ele geçirdi.

60 bin kişinin yaşadığı kenti ele geçiren El Kaide grubuna, Irak'a kaçmak isterken Suriye'de yakalanan ve kısa süre önce Yemen'e teslim edilen Tarık El Dehab tarafından liderlik edildiği belirtildi. Dehab'ın, ABD'nin geçtiğimiz yıl düzenlediği bir hava operasyonunda öldürülen El Kaide'nin bir dini lideriyle akraba olduğu öğrenildi.

El Kaide petrol alanlarına ilerliyor

El Kaide, Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih'e karşı 2011'in başlarında patlak veren isyan hareketinden faydalanarak çok sayıda küçük yerleşim birimini ele geçirmişti.

Militanlar, Yemen'in güneyindeki Abyan eyaletinde çok sayıda köyde kontrol sağlamıştı.

Yemen Sosyalist Partisi'nin başkan yardımcısı Yahya Ebu Usba, güvenlik güçlerini, Rabba'yı korumak için çok az çaba göstermekle eleştirdi ve El Kaide'nin bir sonraki hedefinin petrol zengini Maarib eyaleti olacağını öne sürdü.

Petrol nakliyatı

ABD ve Suudi Arabistan, petrol nakliyatı için önemli güzergahlara ev sahipliği yapan Yemen'de El Kaide'nin güç kazanmasından son derece rahatsız. Salih, Kasım 2011'de Suudi Arabistan'ın öncüsü olduğu güç teslimi anlaşmasına imza atmıştı. Eski devlet başkanını bu ay sonunda görevini yardımcısı Abed Rabbo Mansur Hadi'ye devredecek.

Görevini terk edecek olsa bile, aile üyeleri sayesinde güvenlik güçleri üzerindeki nüfuzu sürecek olan Salih, muhalefet tarafından, El Kaide'ye karşı tepkisiz kalmakla eleştiriliyor.

Yemen'de mezhep çatışmaları sürüyor

Yemen'in Suudi Arabistan sınırındaki bölgelerde Şii-Huti aşiretler ile Selefi-Sünni gruplar arasında çıkan çatışmalarda son üç günde 25 kişi öldü.

Yemen Savunma Bakanlığından yapılan açıklamada, başkent Sana'nın kuzeyindeki Hacce ve Saada bölgelerindeki şiddet olaylarının "mezhep çatışması" halini aldığı ifade edildi.

Selefi medreselerinde eğitim gören Sünnilerin, Şiiliğin bir kolu olan Zeydi mezhebine mensup silahlı ailelerce taciz edildiğini belirten Selefiler, devleti seyirci kalmakla suçluyor.

Hutiler ise Selefi medreselerinde Şii karşıtı fikirlerin yayıldığını ve bölgede mutlak bir "vahabi" hakimiyeti kurulmaya çalışıldığını ileri sürüyor.

Ordunun 2004 yılından beri çatışma halinde olduğu Hutiler, geçen yıl başlayan halk ayaklanmaları ile birlikte bölgeyi tamamen kontrol altına aldı.

El Kaide 700 savaşçıyı hapisten kurtardı

Yemen El Kaide'si hapiste bulunan yüzlerce üyesini bir baskın sonucu hapishaneden kaçırdı.

Yemen'in bazı eyaletlerini elinde tutan Arap Yarmadası El Kaide'si yüzlerce savaşçıyla düzenlediği bir baskında 700 savaşçıyı serbest bıraktı. Yemen'li bir yetkili tarafından hapisten kaçırılan mahkum sayısı önce 250 olarak verilirken örgüte yakın kaynaklar 700 savaşçının kurtarıldığını bildirdi. Bayda merkez hapishanesine güvenlik gücü kıyafeti giyen yüzlerce El Kaide militanının pikaplarla gelerek saldırdığı baskında mahkumlar bilinmeyen bir bölgeye götürüldü.El Kaide üyeleri ayrıca Radde şehrindeki bankalar, telekom merkezi, askeri noktalar ve polis karakollarını da ele geçirdi. Ülkenin .Abyan eyaletini ele geçiren El Kaide Ma'rib, Sa'da, Sabva gibi eyaletlere de binlerce savaşçı göndermiş durumda. Suudi Arabistan El Kaide'nin Suud-Yemen sınırında açtığı asker kampların ülkeyi tehdit ettiği gerekçesiyle Yemen devlet başkanına örgüte karşı destek veriyor.

Yemen küresel cihadçı örgütün en güçlü olduğu ülkelerden biri. Geçtiğimiz aylarda ABD insansız uçak saldırısında öldürülen tanınmış din adamı Enver El Evlaki'nin fikirlerinden etkilenen bir çok Avrupa ve Amerika'lının örgüte katıldığı 2 gün önce ele geçirilen Radde şehrinin de Evlaki'nin yeğeni tarafından yönetilen bir askeri operasyonla örgütün eline geçtiği bildiriliyor. Yemen El Kaide'si ayrıca ABD tarafından en tehlikeli El Kaide kolu olarak kabul ediliyor. Örgüt tarafından ABD'ye gönderilen bombalı kartuşların fark edilmesi sonucu örgüte 2 bin dolara mal olan eylem ABD'nin binlerce yeni nesil X-Ray cihazı almasına neden olmuş ve 70 milyar dolara mal olmuştu.

Yemen'deki seçimler ertelenebilir

21 Şubat'ta yapılması öngörülen devlet başkanlığı seçiminin ülkedeki durum nedeniyle ertelenebileceği açıklandı

Yemen Dışişleri Bakanı Ebubekir El Kurbi, 21 Şubat'ta yapılması öngörülen devlet başkanlığı seçiminin ülkedeki durum nedeniyle ertelenebileceğini söyledi.

Kurbi, El Arabiya televizyonuna verdiği demeçte, "ülkedeki güvenlik sorunlarının halledilememesi halinde 21 Şubat'ta seçimi düzenlemenin zor olacağını" belirtti.

Yemen'deki durumu "endişe verici" olarak nitelendiren Kurbi, Muhammed Basindava liderliğindeki ulusal birlik hükümetinin sorunları, siyasi partilerin işbirliği olmadan çözemeyeceğini ifade etti.

Kenya, Somali'yi bombaladı: 14 ölü

Kenya savaş uçakları, Somali'de direnşçi gruplara ait kampları bombalaması sonucu 14 kişi hayatını kaybetti.

Kenya ordusuna ait savaş uçaklarının, terör örgütü El Kaide bağlantılı Eşşabab örgütünün Somali'nin güneyindeki kampına düzenlediği saldırıda 14 kişinin öldüğü bildirildi.

Somali ordusu tarafından yapılan açıklamada, Jilib kenti yakınlarındaki kampa düzenlenen saldırıda 7 direnişçinin öldüğü belirtildi.

Saldırıda evlerine bomba isabet eden bir ailenin beşi çocuk yedi üyesi de hayatını kaybetti.

Kenya ve Somali, Ekim ayında Eşşabab örgütüne karşı ortak mücadele etme kararı almıştı. Kararın ardından Kenya, Somali'ye asker göndermişti.

Haziran ayında Somali İçişleri Bakanı Abdişakir Şeyh Hasan'ı öldüren örgüt, Kenya'da da turistleri hedef alan saldırılar düzenliyor.

11 Kenya askeri Şebab'a teslim oldu

Şebab ile çarpışmak için Somali'yi istila eden Kenya ordusundan 11 asker Şebab'a teslim olurken, bir kabile de Şebab'a katıldı.

Şebab ile çarpışmak için Somali'ye giren Kenya ordusundan 11 askerin Şebab'a teslim olduğu bildirildi. Şebab hareketi konuyla ilgili bir açıklama yaptı. Açıklamada Qoghani şehrinden kaçan askerlerin İslami Juba Eyaleti'ne bağlı Skulai Müdürlüğü'ne geldiği belirtildi.Açıklama şöyle devam etti:

"Askerlerin yanlarında 2 makineli tüfek ile 9 kalaşnikoftan oluşan silahları da bulunuyordu. Kaçan askerler firar etmeden önce, firar edebilmek için mücahidlerle girişilen çatışmalarda tek bir kurşun dahi sıkmama kararı almışlar. Allah'ın lütfüyle İslami eyalete ulaştılar. İdare kendilerini sıcak bir şekilde karşıladı."

Öte yandan, Somali'de bir kabilenin daha Şebab'a katıldığı açıklandı. Şebab hareketi, Şeykhal Kabilesi'nin örgüte katıldığını belirtti. İslami Aşağı Shabelle iline bağlı Foley Müdürlüğü'nde gerçekleştirilen kutlamaya Şeykhal kabilesinden alimler, tüccarlar, şeyhler ve ileri gelenler ile Genç Mücahidler Hareketi'ne bağlı illerden ve siyasi ofisten bir heyet katıldı.

Şebab saflarındaki Amerikalılar

Şebab saflarına katılan Amerikalılardan birinin, Amerika'nın arananlar listesinde bulunduğu, Somali'ye gitmek için 2009 yılında ABD'yi terkettiği anlaşıldı.

Nijerya'da kiliseleri Müslümanlar koruyor

Nijerya'da yaklaşık 2 bin Müslüman, Hıristiyanları korumak için kiliselerde bekçilik yapmaya başladı.

Nijerya'da yaklaşık 2 bin Müslüman, pazar günü ibadet yapan Hıristiyanları korumak için çeşitli kiliselerde gönüllü bekçilik yapmaya başladı.

Müslümanlar, ülkede son günlerde artan kilise saldırılarından kendilerinin sorumlu tutulmasına, kilise bekçiliği yaparak cevap verdiklerini söylüyor.

Nijerya'nın Kano eyaletinde faaliyet gösteren Kano Sözleşmesi Grubu'ndan yapılan açıklamada, "Nijerya'da son zamanlarda baş gösteren din çatışmalarına karşı Hıristiyan ve Müslümanların kardeş olduklarını, hoşgörü içinde yaşadıklarını göstermek için Müslümanlar olarak kiliselerde ibadet eden Hıristiyan kardeşlerimiz için bekçilik yapmaya karar verdik." denildi.

Pazar günü bir kilise topluluğuna hitap eden Kano Grubu'nun lideri İshak Bashir, "Müslümanlar ve Hıristiyanlar arasında çıkan şiddet olaylarından iki dinin de aşırıya gidenleri sorumludur. İki din de barışı desteklerken, şiddetten nefret eder. Bizler bugün size umuttan, barıştan, birlik ve beraberlikten bahsetmek için buradayız. Zaman birbirimizi suçlama zamanı değil, zaman uzlaşma, affetme, elele vererek ortak düşmanlarımıza karşı mücadele verme zamanıdır." dedi.

150 milyon nüfusu ile Afrika'nın en kalabalık ülkesi Nijerya, son günlerde din çatışmaları ve petrol fiyatları protestoları ile sarsılıyor.

CIA ajanından İskenderun iddiası

CIA'nın eski İstanbul yetkilisi Philip Giraldi, NATO ile Suriye arasında Türkiye'nin 'ABD'nin vekili' olarak başrolü oynadığı savaşın gizlice başladığını öne sürdü.

AMERİKAN Merkezi Haberalma Teşkilatı CIA'nın İstanbul'daki ofisinde 1986-1989 döneminde Şef Yardımcısı olan, şimdiyse Ulusal Çıkarlar Konseyi Başdirektörü Philip Giraldi'nin "The American Conservative" adlı muhafazakar dergiye yazdığı bir yazı Türkiye'ye yönelik Honduras benzetmesine yol açtı.

Giraldi, Aralık ayındaki yazısında şu iddialarda bulunmuştu: "NATO, Türkiye'nin 'ABD'nin vekili' olarak başrolü oynadığı Suriye'deki çatışmalara gizli kapaklı şekilde halihazırda dahil oldu. İşaretsiz NATO savaş uçakları Suriye sınırındaki İskenderun'a yakın askeri üslere varıyor. Muammer Kaddafi'nin cephanelerinin yanı sıra eğitimli askerlere karşı yerel gönüllüleri kullanmakta tecrübeli olan Libya Geçici Ulusal Konseyi'nden gönüllüleri getiriyor. İskenderun muhalif Suriye Ulusal Konseyi'nin silahlı kanadı Özgür Suriye Ordusu'nun da merkezi Fransız ve İngiliz özel kuvvetler eğitmenleri Suriyeli isyancılara eğitim veriyor. CIA ve Amerikan Özel Operasyonlar Komutanlığı iletişim ekipmanı ve istihbarat temin ediyor."

Şam'da canlı bomba: 25 ölü

Suriye'nin başkenti Şam'da bir patlama meydana geldiği bildirildi. Suriye Devlet Televizyonu canlı bomba saldırısı olduğunu duyurdu

Suriye'nin başkenti Şam'da canlı bomba düzenlendi. Saldırıda ilk belirlemelere göre 25 kişinin öldüğü, 46 kişinin de yaralandığı belirtildi.

Suriye devlet televizyonu başkent Şam'ın Maidan bölgesinde düzenlenen canlı bomba saldırısında onlarca kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı. Yerel televizyon kanalı Addounia 25 kişinin öldüğünü ve 46 kişinin yaralandığını duyurdu.

Haberde, "Şam'da 25 şehit var. 15'nin bedenleri parçalara ayrıldı. Çoğu sivil 45 kişi de yaralandı" denildi.

Televizyon görüntüleri ve bir yetkilinin açıklamalarına göre hedef bir polis otobüsüydü.

Reuters'e konuşan görgü tanıkları da, şiddetli bir patlama sesi duyduklarını ve bölgeye çok sayıda ambulans gönderildiğini belirttiler.

Başkent Şam'da geçtiğimiz Aralık ayında askeri bir binaya düzenlenen iki canlı bomba saldırısında 44 kişi yaşamını yitirmişti. Suriye yönetimi, saldırının El Kaide tarafından gerçekleştirildiğini iddia etmişti.

Tarihinde ilk kez aktif bir diplomasi izleyerek Suriye krizinin çözümünde öncü rol almaya çalışan Arap Birliği, Katar'ın 'Suriye'ye asker gönderilmesi' teklifini görüşecek.

El Arabiye televizyonunun haberine göre, Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil el Arabi, bu hafta yapılacak Arap Birliği bakanları toplantısında Katar'ın önerisinin müzakere edileceğini belirtti.

Daha önce de Suriye'de bulunan gözlemcilerin derhal çekilmesini talep eden ancak fazla destek bulamayan Katar'ın teklifinin pek çok Arap Birliği üyesi ülke tarafından reddedileceği belirtiliyor. Zaman'ın haberine göre, asker gönderilmesi fikrine karşı çıkan ülkelerin başında Kuzey Afrika ülkeleri geliyor. Bu yönde bir karar alınması durumunda en fazla askeri vermesi beklenen Mısır'ın yanı sıra Tunus da Katar'ın önerisine soğuk bakıyor. Tunus Cumhurbaşkanı Munsif Marzuki, Suriye'ye dış müdahalenin tüm Ortadoğu'da "patlamaya" yol açabileceğini söyledi. Ancak Arap Birliği eski genel sekreteri Amr Musa ise Arap ülkelerinin müdahalesine sıcak baktığını ifade etti. Musa, önerinin çok ciddi olduğunu ve görüşülmesi gerektiğini belirtti. Katar'ın başını çektiği Körfez ülkeleri, Beşşar Esed rejiminin devrilmesi gerektiğini belirtiyor ve bu amaçla BM müdahalesi de dahil dış müdahalelere sıcak bakıyor.

Genel af inandırıcı bulunmadı

Suriye Müslüman Kardeşler Örgütü, Esed'in önceki gün açıkladığı genel af ilanının 10 ay içindeki üçüncü genel af ilanı olduğunu belirterek, "Suriye rejiminin hiçbir icraatta bulunmadan, af, uzlaşma, diyalog ve reform açıklamalarında bulunması, kamuoyunu yanıltmaktan öte bir görev ifa etmemektedir." görüşlerini bildirdi. Bu arada, Suriye Halk Meclisi'nin Baas partisine yakın üyesi İmad Galyun, Esed rejimine karşı oluşturulan muhalefete katılacağını bildirdi. Suriye Ulusal Konseyi ve Özgür Suriye Ordusu ise eylemlerini düzene koymak amacıyla "irtibat bürosu" kurdu.

Esad ve muhaliflerden diyalog adımları!

Suriye Milli Konsey Başkanı Burhan Galyun Erbil'de Ca'ca ile görüşürken; Esad ise muhalifler ile görüşmek için Dubai ve Paris'e temsilcilerini gönderdi.

Suriye'de muhalifler ile Baas güçleri arasındaki çatışmalar devam ederken; Esad rejimi ve muhaliflerin diyalog görüşmeleri için çalışmaları dikkat çekiyor. Suriye Millî Konsey Başkanı Galyun'un Erbil'de Lübnan Kuvvetleri Lideri Ca'ca ile görüştüğü öne sürülürken, Esad'ın da muhalifler ile görüşmek için Paris ve Dubai'ye temsilciler gönderdiği iddia ediliyor.

Galyun Erbil'de Ca'ca ile görüşmüş

Suriye Truth'un haberine göre, Suriye Millî Konsey Başkanı Burhan Galyun, Özgür Suriye Ordusu Lideri Riyad el Esad ile ittifak kurduktan sonra Erbil'e giderek burada İsrail ile yakın ilişkileri ile bilinen Lübnan Kuvvetleri Lideri Ca'ca ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi İstihbarat Servisi Başkanı Mesrur Barzani ile görüştü.

Suriye Milli Konsey Başkanı Galyun, Ca'ca ile görüşmeden önce Esad rejimine karşı askeri operasyon düzenleyen Özgür Suriye Ordusu ile de ittifak kurdu. Türkiye'de gerçekleştirilen görüşmede Suriye'deki mevcut rejimin devrilmesi için ortak çalışılacağı kararı alındı. Habere göre görüşme geçtiğimiz hafta Perşembe günü gerçekleşti.

Esad diyalog istedi; Muhalifler reddetti

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın, birlik hükümeti kurulması konusunda muhalif liderlerle anlaşmaya varabilmek amacıyla yurt dışına biri Dubai'ye diğeri ise Paris'e olmak üzere iki temsilcisini yolladığı öne sürülüyor.

El Arabiya'nın haberine göre Fransa'da yayımlanan Le Figaro gazetesi, bir Suriyeli muhalif liderin Esad'ın birlik hükümeti önerisini reddettiğini yazdı.

Haberde, ismi açıklanmayan muhalefet liderinin, "Ulusal birlik hükümetinde yer almayı reddediyorum, çünkü Esad rejimi bana hükümet kurma özgürlüğünü vermesine rağmen içişleri ve savunma bakanlıklarını elinde tutuyor" dedi.

Suriye'de ölü sayısı 35'e yükseldi

Suriye'de Cuma Namazı'ndan sonra yapılan gösterilerde rejim yanlısı askerlerin düzenlediği saldırılarda ölü sayısı 35'e yükseldi.

Rejim karşıtı gösterilerin sürdüğü Suriye'de öldürülen muhalif göstericilerin sayısının 35'e yükseldiği bildirildi. Muhalifler, ölenler arasında bir kadın ve bir çocuğun da bulunduğunu aktardı.

Suriye Yerel Koordinasyon Komitesi tarafından yapılan açıklamada Hama'da 9, Şam'ın kenar semtlerinde 14, Humus'ta 8, İdlip'te 3 ve Dera'da 1 kişinin öldüğü bilgisi verildi. Humus'ta hayatını kaybedenlerden 3'ünün, ordudan ayrılan askerler olduğu aktarıldı.

Öte yandan, Suriye'nin resmi haber ajansı SANA, silahlı gruplar tarafından öldürülen 6 güvenlik mensubunun cenazelerinin, başkent Şam'ın Tişrin ve Humus askeri hastanelerinde düzenlenen törenlerin ardından memleketlerine gönderildiğini açıkladı.

Suriye'de olayların başladığı mart ayından bu yana 5 binden fazla insanın öldüğü tahmin ediliyor.

El Kaide: 'Biz yapmadık!'

Irak'taki El Kaide'ye bağlı Abdullah Azzam tugayları adlı örgüt, Suriye'de 23 Aralık'ta meydana gelen ve 40'tan fazla kişinin ölümüne neden olan bombalı saldırılar ile bir ilgileri olmadığını açıkladı.

Şam'da Suriye ishitbarat binalarını hedef alan iki bombalı saldırıda 40'tan fazla kişi hayatını kaybetmişti. Bu saldırıların ardından Şam hükümeti, patlamalarda El Kaide'nin rolü olduğunu iddia etmişti.

Ancak Irak El Kaidesi'nin ortadoğu kolu bu iddiaları, yaptığı açıklamayla yalanladı. Örgüt, Suriye hükümetini, dikkati kendi katliamlarından başka tarafa çekmeye çalışmakla suçladı.

Açıklamada, "Mücahidlerin ve hiç bir gruplarının bu ahlaksız bombalamalarla bir bağlantısı yoktur. Onları suçlamak temelsiz bir iddia ve yalandır. Bu saldırının gerçek sorumlusu, bombalamalardan en çok çıkar sağlayandır ve bu da Esad rejimi ile onun istihbarat birimleridir" denildi.

Rus savaş gemileri bugün Suriye'de

Beşşar Esad yönetimine destek ve güç gösterisi olarak yorumlanan Rus savaş gemilerinin bugün Suriye'ye varması bekleniyor.

Resmi Rus Itar-Tass ajansının haberinde, Amiral Çabanenko destroyeri ve Yaroslav Mudri firkateyninin bugün Suriye'nin Tartus limanına varmasının planlandığı belirtildi.

Rus Donanma Komutanının adı açıklanmayan bir temsilcisine dayandırılan haberde, halen Akdeniz'deki Rus gemilerinin bir bölümünün, Rusya'nın yurt dışındaki birkaç tesisinden birinin bulunduğu Tartus limanında birkaç gün kalacağı kaydedildi.

Reuters ajansı, Rus gemilerinin ziyaretinin, Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad yönetimine destek ve güç gösterisi olarak algılanabileceği yorumunu yaptı.

Rusya, Suriye'de yaklaşık 10 aydır süren yönetim karşıtı gösterilerde Esad'a destek vermişti. Rusya, ekim ayında da Esad yönetiminin kınandığı bir karar tasarısının BM Güvenlik Konseyi'nden geçmesini Çin'le birlikte engellemişti.

Özgür Suriye Ordusu da dış müdahale istedi

Esad rejimine direnen Özgür Suriye Ordusu, Suriye için uluslararası müdahale istedi

Suriye'de gözlemcilerin çalışmaları devam ederken; Özgür Suriye Ordusu uluslararası müdahale istedi.

El Cezire'nin haberine göre, Beşar Esad rejimine direnen Özgür Suriye Ordusu, Suriye için uluslararası müdahale istedi.

BM Arap gözlemcileri eğitiyor

Arap gözlemciler ülkenin farklı kentlerinde olayları gözlemlemek için çalışmalarına devam ediyor. Muhalifler ise gözlemcilerin yeterince detaylı araştırma yapamadığını şikayet ediyor.

Bu şikayetlere karşı Birleşmiş Milletler harekete geçti. BM yetkilileri Arap gözlemcilerin daha iyi inceleme yapmaları için eğitime başladı.

Humus halkı dış destek istemiyor

Humus halkı, hep bir ağızdan sadece Allah'a dayandıklarını; hiçbir dış yardım istemediklerini haykırıyor.

Suriye'de muhaliflerin dış destek istediği propagandasını yapan Beşar Esad yönetiminin iddialarını çürüten bir video paylaşım sitelerine düştü.

Haksözhaber'in haberine göre, Humus'tan Aralık ayının sonunda çekilen görüntüde on binlerce Suriyeli ellerinde tevhid ve Suriye bayraklarıyla hep beraber zafer için Allah'a yemin ediyorlar ve şehitlerin kanını son damlasına kadar koruyacaklarını ilan ediyorlar.

Kürsüden hatibin söylediklerini tekrar eden kitlesel topluluk, Arap Birliği, gözlemciler, Suriye rejimi, Amerika, Obama, Sarkozy vs. tüm yöneticilere zaferin ve yardımın ancak Allah'tan geldiğini duyuruyorlar.

Hatibin "İçinizde Obama'dan, Erdoğan'dan, herhangi bir şahıstan ya da meclisten veya Arap Ligi'nden zafer/yardım bekleyeniniz var mı?" sorusuna hep bir ağızdan "Hayır!" diyen topluluk "Zafer Allah'tandır!" dedikten sonra hep bir ağızdan Nasr Suresi'ni okuyor.

İşte "Allah'ım, senden başka kimsemiz yok!" nidasıyla son bulan kalabalığın haykırışları.

Azim olan Allah'a yemin ederiz ki,
Şehitlerimizin akan kanlarına suskun kalmayacağız!
Azim olan Allah'a yemin ederiz!
Azim olan Allah'a yemin ederiz!
Azim olan Allah'a yemin ederiz!

Kadınlarımızı, çocuklarımızı, kardeşlerimizi, âlimlerimizi ve şehitlerimizi kanımızın son damlasına kadar savunacağız.

Humus'un cesur ruhlarının hayali: Ya muzaffer olmak ya da ölmek!

Ya zafer, ya ölüm!
Ya zafer, ya ölüm!
Ve Allah sözlerimize şahittir...
Allah sözlerimize şahittir...
Allah sözlerimize şahittir...
Arap Birliği,
Gözlemciler,
Suriye Rejimi,
Amerika,
Obama,
Sarkozy,
Bütün Yöneticiler;
Hepsi Dinliyor!
Ey Gençler zafer kimden gelir?
- Allah'tan Allah'tan!

Ey gençler! Ben biraz önce El-Cezire ile görüştüm... Bütün dünya sizi izleyecek!

İçinizde Obama'dan zafer/yardım bekleyeniniz var mı?
- Hayır!
İçinizde Erdoğan'dan zafer/yardım bekleyeniniz varmı?
- Hayır!

İçinizde herhangi bir şahıstan ya da meclisten veya Arap Ligi'nden yardım bekleyeniniz varsa burayı terk edebilir!

Zafer kimdendir?
- Allah'tan.
Ellerinizi kaldırın...
Zafer kimdendir?
- Allah'tan.
Bismillahirrahmanirrahim

Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tesbihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir. (Nasr Suresi)

Allah'ım senden başka kimsemiz yok!

İsrail: İslami Cihad'ın Elinde Tel Aviv'i Vuracak Füzeler Var

İsrail Kanal 10 Televizyonu, İsrail Askeri İstihbaratı Aman'a ait kaynakların, İslami Cihad Hareketi'nin Hamas'tan aşağı sayılmayacak bir güce ulaştığını, İslami Cihad'ın askeri kanadı Kudüs Seriyyeleri'nin elindeki füzelerin 74 km menzile ulaştığını, İslami Cihad'ın elindeki bu gücünü kullanması halinde bölgenin tamamının tutuşacağını belirtti.

İslami Cihad Hareketi'nin İsrail'e yönelik askeri saldırılarını durdurması için Hamas'ın baskı uygulamadığını belirten Aman kaynakları, "İran'dan İslami Cihad Hareketi'ne silah ve füze gönderiliyor. İslami Cihad, Kudüs Seriyyeleri savaşçıları için Gazze'de ve diğer devletlerde büyük eğitim üsleri kurdu" dedi.

Gazze'deki İslami Cihad hedeflerine yönelik nokta saldırıların düzenlendiğini, İslami Cihad'ın faaliyetlerinin yakından takip edildiğini kaydeden Aman, İsrail Ordusu'nun Dökme Kurşun'dan sonra Gazze'ye ikinci bir operasyon düzenleyebileceğini bildirdi.

Filistinli uzmanlara göre İsrail medyasında yayınlanan bu tür haberlerin hedefi, Gazze'ye düzenlenecek bir operasyon öncesinde uluslararası toplumun onayını alarak "İsrail'in, güvenliğini tehdit eden Filistinli örgütlere karşı misilleme hakkı vardır" yönünde açıklamalar yapmalarını sağlamaktır.

Filistinli uzmanlardan D. Riad Aila, "İsrail, İslami Cihad'a güvenliğini tehdit eden mızrağın ucu olarak bakmaktadır. Bundan ötürü İslami Cihad hakkında daima aslı olmayan propagandalar yürütmektedir. Böylece özelde İslami Cihad liderlerini ve mensuplarını genelde ise tüm Filistin halkını hedef alan saldırıları meşru göstermeyi hedeflemektedir. İsrail, ortaya çıktığı günden itibaren İslami Cihad'a gerçek bir tehdit olarak baktı. Bundan ötürü İsrail'le her türlü ateşkesi reddeden liderlerine ve mensuplarına suikast düzenledi" dedi.

Benyamin Netanyahu'nun Mahmud Abbas'a hitaben yaptığı "Hamas ile bizim aramızda tercih yapmalısın" açıklamasına dikkat çeken Dr. Aila, "Siyonist rejim siyaseti, Filistinliler arasındaki bölünmeyi derinleştirmeyi amaçlamaktadır" dedi.

İsrail üzerine araştırmalarıyla bilinen Dr. Hani Habib de İslami Cihad'ın askeri gücünü abartan İsrail'in temel hedefinin Gazze'ye düzenlenecek bir saldırı için uygun ortam oluşturmayı hedeflemektedir. Dr. Habib "İslami Cihad'a yönelik Siyonist açıklamalar, hareketi hedef alacak sert darbelerin habercisidir. Birkaç hafta önce Kudüs Seriyyeleri'ne yönelik suikastlere şahit olmuştuk. İsrail, İslami Cihad'ı daha çok hedef almaktadır. Çünkü İslami Cihad, Hamas ve diğer hareketlere oranla ateşkesi daha sık ihlal etmektedir. Hamas ise ateşkese bağlı kalmaktadır" diye konuştu.

Hamas ve İslami Cihad birleşiyor

Hamas ve İslami Cihad arasında birleşme görüşmeleri için diyalog başlatıldığı bildirildi.

Gazze'deki Hamas hükümetinin Başbakanı İsmail Haniye'nin makamından yayımlanan bildiride, Haniye'nin, İslami Cihad heyetiyle yaptığı görüşmede, taraflar arasında bir birliğin sağlanması için yoğun bir diyaloğun başlaması çağrısında bulunduğu belirtildi.

İslami Cihad sözcüsü, birliği gerçekleştirmek amacıyla Filistin toprakları içinde ve dışında yoğun bir diyaloğun başladığını, bu yönde daha önceki girişimlerin sonuca varmadığını söyledi.

Bu görüşmelerin, içte, dışta ve İsrail hapishanelerinde, iki hareket yönetiminden üst düzey yetkililer düzeyinde yapılmakta olduğunu söyleyen sözcü, Hamas ve İslami Cihad arasındaki bir birliğin "Arap Baharı bağlamında Filistin kurtuluş hareketinin geleceği ve Filistin davasının çıkarına olacağını" belirtti.

Bunun, iki hareket arasındaki bir diyaloğun resmi olarak ilk açıklaması olduğu belirtildi.

İsrail'den Filistin evlerine baskın

El Halil'de birçok eve baskın düzenleyerek arama yapan İsrail işgal güçleri Batı Şeria'da yedi Filistinli'yi gözaltına aldı

İsrail güçleri bu sabah işgal altındaki Batı Şeria'nın çeşitli kent ve köylerinde gerçekleştirdiği baskınlar sırasında yedi Filistinli vatandaşı gözaltına aldı.

İşgal güçlerinin el Halil'de de birçok eve baskın düzenlediği ve kentin değişik noktalarında geçici kontrol noktaları kurduğu bildirildi.

İsrail medya kaynakları, işgal ordusunun güvenlik güçlerince aranıyor oldukları gerekçesiyle beş Filistinliyi gözaltına aldığını kaydetti. Filistinlilerden ikisinin Ramallah'ta, diğer üçünün ise Beytlahim yakınlarında gözaltına alındığı ifade edildi.

Bu arada işgal güçlerinin el Halil'de birçok eve baskın düzenlediği, evlerde arama yaptığı ve arama sırasında ev halkını dışarıya çıkararak soğuk havada beklettiği öğrenildi.

Filistin Enformasyon Merkezi'nin görgü tanıklarından edindiği bilgiye göre, işgal güçleri Yatta beldesine baskın düzenleyerek birçok evle birlikte 42 yaşındaki Muammer Hüseyin el Ammur'un evini de aradığını, daha sonra Muammer Hüseyin El-Ammur ve 20 yaşındaki oğlunu gözaltına alarak bilinmeyen bir yere götürdüğü belirtildi.

İşgal güçlerinin Beyt Naim, İzna ve Beyt Avva beldelerine de baskın düzenlediği ifade edildi.

Mısır'da meclis başkanı İhvan'dan

Meclis'te temsil edilecek olan liberallerden Selefilere tüm partiler tarafından desteklenen Müslüman Kardeşler adayı Katatni, Mısır Meclis Başkanlığı'na seçildi

Mısır'da geçtiğimiz hafta sona eren üç aşamalı Halk Meclisi seçimlerini, sandalyelerin yüzde 45'inden fazlasını elde ederek ilk sırada bitiren Müslüman Kardeşler Hareketinin partisi Hürriyet ve Adalet'in Genel Sekreteri Muhammed Saad el Katatni Meclis Başkanı seçildi.

Katatni'nin başkanlığının, Meclis'te temsil edilecek olan liberallerden Selefilere tüm partiler tarafından desteklendiği açıklandı. Katatni'nin yardımcılıklarına ise Selefi Nur Partisi ve liberal Vefd partisinden iki isim seçildi.

Seçilmesinden sonra yaptığı açıklamada Katatni, geçici hükümet ve Yüksek Askeri Konsey ile işbirliği içinde olacağını belirtti. Katatni seçilmesinin ise rekabetle değil, anlaşma ile olduğunu ifade etti.

Kurucu Meclis görevi görecek Halk Meclisi'nin önümüzdeki günlerde anayasayı hazırlayacak olan 100 kişilik komisyonun üyelerini belirlemesi bekleniyor.

Ancak Yüksek Askeri Konsey'in isimler konusunda tavrının ne olacağı merak ediliyor. Konsey daha önce yaptığı açıklamada parlamento seçimlerinin tüm toplum katmanlarını temsil etmediğini öne sürerek, belli bir orandaki ismin kendileri tarafından önerileceğini duyurmuş, bu da başta Müslüman Kardeşler olmak üzere bazı siyasi partilerin tepkisini çekmişti.

Ancak Müslüman Kardeşler, 100 kişilik komisyonun parlamentoya giren en küçük parti ya da grupların dahi görüşü alınarak belirleneceğini açıklamıştı.

Müslüman Kardeşler, seçimlerden hemen sonra iddia edildiğinin aksine hükümet kurmak için harekete geçmemiş, Haziran ayında yapılması beklenen cumhurbaşkanlığı seçimlerini bekleyeceğini duyurmuştu.

Bazı liberal gruplar ise Askeri Konsey iktidarda olduğu sürece cumhurbaşkanlığı seçimlerinin demokratik bir ortamda yapılmasının mümkün olmayacağını öne sürüyor. Bu amaçla Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu eski Başkanı Muhammed el Baradey cumhurbaşkanlığı seçimlerinden çekildiğini açıklamıştı. Batı basını, Baradey'in istifa etmesinin yaklaşan 25 Ocak devriminin yıldönümünde asker karşıtı gösterileri tetikleyebileceğini öne sürüyor.

Hürriyet ve Adalet Partisi Başkanı Muhammed Mursi, Katatni'nin Meclis Başkanlığı için tüm partilerle bir araya geldiklerini, bu şekilde dışlama, kutuplaşma ve çatışmaya izin vermeyeceklerini, tam tersine milli bir uzlaşma arayışı içinde olduklarını göstermeye çalıştıklarını belirtti.

Liberal Mısır Sosyal Demokratik Parti Başkanı Muhammed Ebul Gar da oluşturulacak olan tüm alt komisyonların başkanlıkları için mecliste bir sandalyesi olan partilerin dahi dışlanmayacağı konusunda uzlaşmaya vardıklarını söyledi.

Parlamentonun ilk oturumunu 23 Ocak'ta yapması bekleniyor.

Obama'dan Ayetullah'a gizli mektup iddiası

İranlı muhafazakar milletvekili Ali Motahari, ABD Başkanı Barack Obama'nın İran'in dini lideri Ayetullah Ali Hamaney'e gizli bir mektup göndererek, İran ile doğrudan görüşme çağrısında bulunduğunu ileri sürdü.

Motahari, İran'ın yarı resmi Fars ajansına yaptığı açıklamada, Obama'nın mektupta İran'a doğrudan görüşme çağrısında bulunduğunu, ayrıca Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasının kırmızı çizgi olduğunun belirtildiğini söyledi.

Motahari, mektubun ilk bölümünün tehditler içerdiğini, ikinci bölümde ise diyalog çağrısının yer aldığını kaydetti.

İran Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Ramin Mihmanperest de Tahran'ın mektup aldığını doğrulayarak, mektuba cevap verilmesinin düşünüldüğünü ifade etti.

Obama yönetiminden bir yetkili ise ABD Başkanının Hamaney'e mektup gönderdiği iddiasını yalanladı. Yetkili, ABD'nin görüşlerinin diğer diplomatik mesajlar yoluyla iletildiğini bildirdi.

ABD'de yayımlanan New York Times gazetesinde geçen hafta yer alan haberde, ABD'nin, İran'ın dini lideri Hamaney'e gizli kanallarla mesaj göndererek, Hürmüz Boğazı'nı kapatmanın ABD'nin "kırmızı çizgisini" aşmak olacağını bildirdiği kaydedilmişti.

ABD, nükleer programı nedeniyle İran'a petrol ambargosu uygulama kararı almıştı. İran, buna karşılık Hürmüz Boğazı'nı kapatma tehdidinde bulunmuştu.

İran'dan İhvan'a yeni bir teklif

İran'ın Suriye Müslüman Kardeşlerine sunduğu barış teklifine göre, İhvan ülkeyi yönetecek koalisyonun liderliğini yapacak; Esad ise başkan olarak kalacak...

İran'ın, Müslüman Kardeşlere, Suriye'deki krizi sonlandırmak için önerdiği barış teklifinin ayrıntıları belli olmaya başladı.

El Hayat Gazetesi'nin haberine göre, Müslüman Kardeşler Suriye'de kurulacak koalisyonun başına geçecek, mevcut Devlet Başkanı Beşar Esad ise ülkenin başkanı olarak kalmaya devam edecek.

Suriye Müslüman Kardeşler hareketi liderlerinden Muhammed Tayfur, bir Türk işadamı aracılığı ile iç İranlı tüccarın kendisi ile görüşme istediğini açıkladı.

Esad rejimine karşı yurtdışındaki muhalifleri örgütleyen Suriye Millî Konsey üyesi de olan Tayfur, İranlı heyetin kendisi ile görüşmesinde Müslüman Kardeşlere dört bakanlık vereceği teklifinde bulunacağını öğrendiklerini; ancak İran'ın Esad rejimi yanında yer alması nedeniyle bu teklifi reddettiklerini sözlerine ekledi.

Tayfur'a göre İranlı heyetin kendileri ile görüşme teklifi üç ay önce gelmiş...

“Muhalefetin birleşmesi zor bir evlilik gibi”

Ulusal Koordinasyon Komitesi'nin Esad rejimine yakınlığına dikkat çeken Tayfur; “Batılılar muhalefet birleşsin diyor; ancak bazı muhalifler Esad'a yakın duruyor, bu nedenle muhalefetin bir bütün olarak birleşmesi zor bir evlilik gibi görünüyor,” dedi.

“Hizbullah ile Hamas farklı”

Hizbullah'ın Beşar Esad'a desteğini sert bir dille eleştiren İhvan lideri, HAMAS'ın tarafsız ve sessiz olduğuna; ancak Hizbullah'ın açık bir şekilde Esad rejimini desteklediğini sözlerine ekledi.

Hamas aracılık yapmadı

HAMAS örgütünün Suriye ile ilgili siyasetine de değinen Tayfur; “HAMAS Suriye'de yaşanan olaylar nedeniyle herhangi bir arabuluculuk görevinde bulunmamıştır,” açıklamasını yaptı.

Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil el Arabî HAMAS Lideri Halid Meşal'in Suriye konusunda arabuluculuk yapmasını istemişti. HAMAS ise bu noktada arabuluculuk tekliflerini reddetmişti.

ABD'nin İran'a karşı yeni silahı yunuslar

ABD, İran'ın Hürmüz Boğazı'nı sualtı mayınlarıyla kaplamasına çare olarak yunusları sahaya sürecek

Nükleer programı nedeniyle ABD ve Batılı ülkelerin baskı uyguladığı İran, Hürmüz Boğazı'nı kapatmakla tehdit etmişti. ABD, İran'ın Hürmüz Boğazı'nı sualtı mayınlarıyla kaplamasına çare olarak yunusları sahaya sürecek.

Ntv'nin Amerikan dergisi Atlantic'ten aktardığı haberine göre, İran'ın Hürmüz Boğazı'ndaki petrol tankerlerinin geçişini engellemek için sualtına mayın döşemesi durumunda, ABD ordusu eğittiği yunuslar vasıtasıyla mayınların yerini tespit ederek imha edecek.

Yunusların doğal sonar yeteneğinden faydalanacak olan ABD ordusu bu yöntem sayesinde uluslararası piyasalara petrol akışını sağlamaya çalışacak.Haberde, İran'ın Hürmüz Boğazı'nı kapatması halinde kullanacağı diğer yöntemler olarak ise silahlı deniz botları ve anti gemi füzeleri gösterildi.

ABD'li emekli amiral Tim Keating geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamada, Hürmüz'ün kapatılması durumunda, petrol akışını sağlamak için yunuslardan faydalanılabileceğini belirtmişti.

Hayvan hakları savunucuları tepkili

Ancak hayvan hakları savunucuları, yunusların savaşta araç olarak kullanılmasına şiddetle karşı çıkıyor. Aktivistler geçtiğimiz günlerde ABD Savunma Bakanlığı'na gönderdikleri bir uyarı yazısında, yunusların bu şekilde kullanılmasının hayvan haklarını çiğnemek anlamına geleceğini belirtti.

Balinalarda kullanılıyor

ABD ordusunun kullandığı tek hayvanlar yunuslar değil. Amerikan televizyonu ABC'nin haberine göre, geçtiğimiz yıllarda ABD silahlı güçleri, balina ve deniz aslanlarını da kullanmıştı.

İran, ABD ile dalga geçecek

Tahran yönetiminin, İran'da ele geçirilen insansız uçağını isteyen ABD'ye uçağın oyuncağını göndereceği bildirildi.

İran devlet radyosu, RQ-170 tipi keşif uçağının oyuncak modelinin, Washington yönetiminin resmi talebine yanıt olarak Beyaz Saray'a gönderileceğini duyurdu.

Radyo, oyuncağın uçağın gerçek büyüklüğünün 80'de biri kadar olacağını, ayrıca modelin İran pazarında yaklaşık 70 bin riyale (8 TL) satılacağını belirtti.

Barack Obama yönetimi, geçen ay İran'ın doğusunda Afganistan sınırına 225 kilometre mesafede düştükten sonra İranlı yetkililer tarafından ele geçirilen keşif uçağının ABD'ye iade edilmesini istemişti.

Doğu Türkistan'ın yasaklı camileri

Doğu Türkistan'daki camilere kilit vurulurken, cami önlerine asılan "yasadışı dini davranış" uyarıları dikkat çekiyor

Komünist Çin yönetimi Doğu Türkistan müslümanları üzerindeki baskılarını sürdürüyor. Yüzlerce caminin kapatıldığı Urumçi ve Kaşgar'da, camilerin önlerine Uygurca ve Çince "yasadışı dini faaliyetler" başlığı altında 23 maddelik bir liste asılıyor.

Uygur halkına yönelik küçültücü ifadelerin yer aldığı ve "karşı devrimciler" adı verilerek müslümanların hedef gösterildiği uyarı levhalarında, camiler için '5 Standart davranışı' da anlatmış Çin hükümeti...

Müslüman Uygurların dini faaliyetlerini kısıtlayan bu gibi uygulamalar uluslararası insan hakları grupları tarafından da sık sık gündeme taşınıyor.

Uygur halkı, 18 yaşından önce camilere girmelerinin veya Ramazan'da gençlerine ve öğrencilerine oruç izni vermeyen Çin baskıları ile yaşamaya çalışıyor.

Bulgaristan'da ajan din adamları

Bulgaristan Müslümanları Başmüftüsü Mustafa Aliş Haci'nin yanısıra bazı Ortodoks ve Katolik din adamlarının ajan olduğunun öne sürülmesi şaşkınlığa yol açtı.

Komünizm dönemi istihbarat servisinde çalışmış ajanların dosyalarını araştıran Bulgaristan Devlet Araştırma Komisyonu'nun oluşturduğu liste, ülkede tartışma yarattı. Bulgaristan Başmüftüsü Mustafa Aliş Haci'nin 1989'da Bulgaristan'dan Türkiye'ye yaşanan zorunlu göçün hemen ardından istihbarat servisine ajan olarak girdiği ortaya çıktı.

Kayıtlara göre Mustafa Aliş Haci, ülkedeki rejim değişikliğinden sonra 1992'de ajanlık görevinden ayrıldı. Haci'nin yanısıra komünizm dönemi başmüftüsü Nedim Gencev ile Yüksek İslam Şurası'nın bazı üyeleri de ajan olarak çalıştığı ortaya çıktı.

Sadece Müslüman din adamları yok

Bulgaristan Ortodoks ve Katolik kiliselerinin bazı piskoposları da ajan listesinde yer alıyor. Geçen yıl da Komünist rejim için ajanlık yapan bürokratları araştıran komisyon, bu diplomatların listesini yayınlamıştı. Aralarında Bulgaristan'ın Ankara Büyükelçisi Krasimir Tuleçki'nin de bulunduğu 191 diplomatın komünist dönemde ajanlık yaptığı anlaşılmıştı.

Ebu Katade'nin iadesine AİHM engeli

Usame Bin Ladin'in Avrupa'daki sağ kolu olarak görülen Ebu Katade, tutuklu bulunduğu İngiltere'den memleketi Ürdün'e iade edilmeyecek.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AIHM), asıl ismi Ömer Mahmud Osman olan Batı Şeria doğumlu Ebu Katade'nin (51) "adil yargılanamayacağını" gerekçe gösterek, Ürdün'e gönderilmesi karşı çıktı.

Mahkeme karar metninde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde yer alan "Yeniden yargılanması halinde işkenceyle yeni kanıtların elde edilebileceği riskini" göz önünde tutularak Ebu Katade'nin iadesine karşı çıkıldığı belirtildi.

İngiltere İçişleri Bakanı Theresa May kararın kendisinde 'hayal kırıklığı' yarattığını, ancak yolun sonuna henüz gelinmediğini söyledi.

İngiliz hükümetinin karara itiraz etmek için önünde üç ayı bulunuyor.

11 Eylül saldırılarını gerçekleştirenlerden Muhammed Atta'nın 'akıl hocası' olduğu ileri ürülen Ebu Katade, Ürdün'de 1998 yılında Amman'daki iki otele bombalı saldırı düzenleme suçlamasıyla gıyabında müebbet hapis cezasına çarptırılmıştı.

"Sokakta namaz kılan görmeyeceksiniz" vaadi

Fransa'da cumhurbaşkanlığı adaylarından sağcı Marine Le Pen'in seçim vaadi Müslümanlara yönelik kısıtlamaları devreye sokmak

Fransa'da cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken adaylar da seçim vaatlerine hız verdi. Aşırı sağcı parti Ulusal Cephe'nin lideri Marine Le Pen seçilmesi halinde Müslümanlara yönelik kısıtlamaları devreye sokacağını belirtti. Yapılan son seçim anketinde ise Le Pen'in bir önceki aya göre oylarını 3 puan artırdığı belirttildi.

Fransa'da Mayıs ayında yapılacak seçimler öncesi seçim çalışmalarını sürdüren aşırı sağcı Marine Le Pen, Ruen şehrinde yaptığı konuşmanın büyük bölümünü İslam'a ayırdı. Le Pen kendi cumhurbaşkanlığında sokakta namaz kılan kimsenin görülmeyeceğini söyledi. Yeni camilerin inşa edilmesine izin vermeyeceklerini vaadinde bulunan Le Pen, devletin camilere yaptığı yardımları da engelleyeceğini belirtti.

Yaklaşık bin 500 kişiye hitap eden aşırı sağcı lider, kendisini laik kesimin adayı olarak tanıttı; gerçek manada laikliğin "Fransa'da yabancı göçe dur denildiği zaman" uygulanabileceğini öne sürdü. Ayrıca Le Pen seçilmesi halinde göç ve laiklik bakanlığı kuracağını açıkladı.

Eski Hakim Eva Joly'nin "Fransa'da Yahudilerin ve Müslümanların Bayram günleri de tatil olsun" teklifine sert çıkan Cumhurbaşkanı adayı, Fransa'nın ancak Hıristiyan değerlere sahip çıkarak ayakta kalabileceğini savundu. Küreselleşme taraftarı olmadığının altını çizen Marine Le Pen, kültürel çeşitliliğin Fransa'ya fayda getirmeyeceğini iddia etti.

Almanya'da "Alman İslamı" projesi

Almanya'da müslümanlara yönelik Alman perspektifinden eğitim yapacak ilk İslam Teoloji Merkezi, Tübingen Üniversitesi'nde açıldı

Almanya'daki ilk İslam Teoloji Merkezi Tübingen Üniversitesinde açıldı. Almanya Eğitim ve Araştırma Bakanı Annette Schavan, merkezin resmi açılışı dolayısıyla düzenlenen törende yaptığı konuşmada, merkezin uyum alanında dönüm noktası oluşturduğunu belirterek, Alman üniversitelerinde İslamiyet ile ilgili olarak bilimsel toplantıların yapılmasının önemli olduğunu söyledi.

Dinlerin açıklamaya ve aydınlanmaya ihtiyacı olduğunu ifade eden Schavan, bir şeye düşünülmeden inanıldığı takdirde, bunun insanı hızlı bir şekilde yanlış yöne götürebileceğini kaydetti.

İslam Teoloji Merkezinin Hristiyan topluluklarla diyaloğun teşvik edilmesine de büyük imkan sağlayacağını söyleyen Schavan, "Alman üniversitelerinde teoloji hakkında sahip olduğumuz büyük tecrübeyle İslam teolojisinin geliştirilmesine de katkı sağlamak istiyoruz" diye konuştu.

Almanya Müslümanlar Koordinasyon Kurulu (KRM) Sözcüsü Bekir Alboğa, bundan sonraki adım olarak da Almanya'da yaşayan Müslümanların hukuki açıdan tanınmasının önemli olduğunu ifade ederek, Almanya'da İslamiyet ve Müslümanlar hakkında çok olumsuz bir imajın olduğunu söyledi. Alboğa, bunun, Müslümanlara diğer dini topluluklar gibi eşit hukuki hakların tanınmamasından kaynaklandığını savundu.

Almanya çapında dört üniversitede kurulacak merkezlerin ilki olan Tübingen Üniversitesi İslam Teoloji Merkezinde geçen yılın Ekim ayından beri 35 öğrenci öğrenim görüyor. Münster-Osnabrück, Frankfurt-Giessen ve Erlangen-Nürnberg üniversitelerindeki merkezler de bu yıl açılacak.

Ankara-Bağdat ilişkileri hızla bozuluyor

Türkiye ile Irak arasında büyüyen gerginlik, Wall Street Journal gazetesinin de gündeminde...
ABD gazetesi Wall Street Journal, "Sünni-Şii Çatlağı Büyürken Irak, Türkiye'ye Sert Dille Eleştiriyor" başlığını taşıyan geniş haberinde Türkiye ile Irak arasında yaşanan gerilimi ele aldı.

Gazete, Irak hükümetinin Türkiye'nin Bağdat Büyükelçisini Dışişleri Bakanlığına davet ederek Ankara'nın, Irak'ın "işçilerine karışması"nı protesto etmesini "Sünni Türkiye ile Şii komşuları arasında artan çatlağın son işareti" olarak yorumladı.

Irak Başbakanı Nuri El Maliki'nin Türk hükümetine yönelik ağır eleştirilerinin de yansıtıldığı haberde Irak yetkililerinin özellikle Türkiye'nin, Kuzey Irak'a kaçan Irak'ın Sünni Cumhurbaşkanı Yardımcısı Tarık El Haşimi konusundaki açıklamalarına öfkelendikleri kaydedildi.

ABD'li gazete, "Ancak analistler, Ankara ile Bağdat arasındaki ilişkilerdeki hızlı bozulma, aynı zamanda Sünni Türkiye ile Şii İran arasında daha geniş çelişen çıkarları da yansıtıyor" diye yazdığı haberinde Türkiye ile İran arasındaki gerilimlerin arttığı görüşlerini de aktardı.

Suriye rejiminin, çoğu Sünni olan muhaliflere sığınma sağlama kararı nedeniyle Ankara'ya derin bir öfke ve güvensizlik dile getirdiğini kaydeden gazete, sadece bir yıl önce Esad'ın Türkiye'nin komşularla "sıfır sorun politikası"nda başlıca örneği oluşturduğu yorumunu yaptı. WSJ, Arap Baharı'nın bu politikayı önemli ölçüde etkilediğini ve Türkiye'nin büyük bir değişiklikle NATO radarına ev sahipliğini yapmayı kabul ettiğini belirtti.

Gazeteye konuşan ABD'li gazeteci ve yazar Stephen Kinzer "Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 2009'da Washington'a geldiğinde İran'ın bir büyükelçisi gibi idi. Şimdi ise, çok farklı. Bir kuşku döneminden sonra Türkiye ve ABD daha yakınlaştı" dedi.

ABD'li başkan adayı Türkiye'yi hedef aldı

Teksas Valisi Rick Perry, Türkiye'nin NATO'dan atılması gerektiğini savundu. Perry, Türkiye'nin "birçok kişinin İslamcı teröristler olarak algılayabileceği kişiler" tarafından yönetildiğini de söyledi.

Cumhuriyetçi Parti başkan aday adayı Rick Perry dün gece Amerikan Fox Haber kanalında yayınlanan açık oturumda Türkiye'ye ağır eleştiriler yöneltti, NATO'dan çıkarılması gerektiğini ima etti. Texas Valisi Rick Perry, Türkiye'nin "İslamcı teröristler" tarafından yönetildiğini ima etti ve Amerika'nın dış yardımı kesmesi gerektiğini savundu.

Tartışmayı yöneten Bret Baier, Perry'e, Türkiye'deki son durum ile kadın cinayetleri, azalan basın özgürlüğü ve bölgedeki askeri meseleler hakkındaki görüşlerini sordu. Baier ardından da "Türkiye'nin hala NATO'ya ait olduğuna inanıyor musunuz?" sorusunu yöneltti.

Perry, "Açıkçası, karşınızda birçoklarının İslamcı terörist olarak gördüğü kişiler tarafından yönetilen bir ülke varsa, kendi vatandaşlarına bu tür uygulamalarda bulunuyorsa, o zaman evet, [Türkiye NATO'dan çıkarılmalı]" cevabını verdi.

Teksas Valisi, "Sadece Türkiye'nin NATO'ya üye olup olmadığı konusunu tartışmanın zamanı gelmedi. Dahası, ABD'nin Türkiye'ye yaptığı yardımın da sıfıra indirilmesi gerekiyor" diye konuştu.

Dış yardımın kesilmesi noktasında alkış toplayan Perry, "Kim olursa olsun, Amerika'nın çıkarlarını gözetmeyen ülkelere verilen dış yardımın kesilmesi" gerektiğini savundu.

Perry, 1970'li yıllarda Türkiye'de pilot olarak görev yaptığını hatırlattı ve o zamandan bu yana Türkiye'nin değiştiğini söyledi: “Türkiye bizimle müttefikti, bizimle çalışıyordu, bugün bunu görmüyoruz,” dedi.

Texas valisi, “Amerika ciddi olduğunu göstermeli,” derken Türkiye'yi, Suriye ve İran'la birlikte saydı.

Iowa ve New Hampshire'da yapılan ön seçimlerde aldığı oy oranları, Perry'nin Cumhuriyetçilerin adayı olma konusunda çok fazla şansı olmadığına işaret ediyor.

ABD istihbaratından Türkiye'ye uyarı

Kudüs Ordusu adlı örgütün eylem yapmak üzere Türkiye'ye giriş yaptığı bildirildi.

Türkiye'de bir dönem gazeteci Uğur Mumcu ve akademisyen Ahmet Kışlalı ve Muammer Aksoy ile Bahriye Üçok'un öldürülmesi eylemlerini gerçekleştiren Kudüs Ordusu (Kudüs Gücü) adlı örgütün yeniden canlandığı tespit edildi.

ABD istihbaratının, Tahran yönetiminin kontrolünde faaliyet gösteren eylem grubunun ABD misyonuna karşı eylem yapmak amacıyla Türkiye'ye girdiğini saptayarak Türk güvenlik birimlerine bildirdiği öğrenildi. Türkiye'de birçok kişiye yönelik eylemler gerçekleştiren Kudüs Ordusu'nun faaliyetleri 1999-2000 yılları arasındaki seri operasyonlarla gün ışığına çıkarılmıştı.

Irak'ta Türk Büyükelçiliği'ne roket saldırısı

Türkiye'nin Irak'taki Büyükelçiliği'nin yakınına üç roket atıldı, roketlerden biri elçilik duvarına isabet etti.

Bağdat Büyükelçisi Yunus Demirer üç roket atıldığını, roketlerden birinin elçiliğin dışındaki koruma duvarına isabet ettiğini söyledi.

Diğer iki roketin tam olarak nereye düştüğü henüz bilinmiyor.

İsrail'den Türkiye'ye zeytin dalı

İki ülke arasında yaşanan koltuk krizinin mimarı İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı Daniel Ayalon, Türkiye'ye yönelik sıcak mesajlar yolladı.

'Alçak koltuk' krizinin baş aktörlerinden İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı Daniel Ayalon, ülkesinin Türkiye ile ilişkilerin yeniden normalleşmesini çok istediğini söyleyerek, "Türkiye ve Türk halkını çok takdir ediyoruz" dedi.

Ayalon İngiltere'nin başkenti Londra'da bulunan düşünce kuruluşu "Chatham House"da, "Değişen Stratejik Ortamda İsrail" başlıklı bir konuşma yaptı.

Konuşmasının sonunda soruları yanıtlayan Ayalon, Türkiye-İsrail ilişkilerinin geleceğine ilişkin bir soru üzerine, Türkiye'nin bölgede vazgeçilmez bir ülke olduğunu, bu özel statüsü doğrultusunda hareket etmesini beklediklerini söyledi.

Türkiye'nin büyük bir ülke olduğunu ve batı ile doğu arasında her zaman bir köprü olduğunu ifade eden Ayalon, "Türkiye son zamana kadar çok hoşgörülü bir ülkeydi, ancak İsrail Türkiye ile ilişkilerin yeniden normalleşmesini çok istiyor. İkili ticari ilişkilerimiz geçen yıl yüzde 33 arttı ve bu halklarımızın ortak ilgi ve uyum içinde işbirliği yapma isteğini ortaya koyuyor" dedi.

"Kışkırtıcı söylemlerden kaçınılması gerektiğine inanıyoruz. Ayrıca, filo olayının (Mavi Marmara) sonuçlanmasını ve kapatılmasını istiyoruz" diyen Ayalon, konuya ilişkin Birleşmiş Milletler soruşturmasını ve raporunu hatırlattı.

'TÜRKİYE'YE YÖNELİK TEHDİT İÇİNDE DEĞİLİZ'

"İsrail ile Kıbrıs Rum kesimi arasında savunma alanında anlaşmaları imzalandığı" yönündeki haberlerin hatırlatılması ve bu yakınlaşmanın Doğu Akdeniz'de gerginliği artırma olasılığının sorulması üzerine de Daniel Ayalon, bölgede herhangi bir ülkeyle olan ilişkilerinin diğer ülkelere, özellikle de Türkiye'ye yönelik tehditmiş gibi algılanmaması gerektiğini savundu.

Ayalon, "Bu bölgede doğalgaz ve petrol bulunmasıyla ilgili coğrafi yakınlığımızdan dolayı Yunanistan ve Kıbrıs'la birlikte hareket ediyoruz. Bundan herkes fayda sağlayacaktır. İngiltere'de de, Türkiye'de de bu memnuniyetle karşılanacaktır" diye konuştu.

İlker Başbuğ tutuklandı

Özel yetkili İstanbul Cumhuriyet Başsavcı vekilliğince hakkında başlatılan soruşturma kapsamında tutuklanan eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral İlker Başbuğ, Silivri Cezaevi'ne konuldu.

Başbuğ'un bulunduğu araç cezaevine giriş yaparken ellerindeki Türk bayraklarıyla bekleyen bir grup slogan attı.

Cezaevi önünde toplanan yaklaşık 20 kişi, Türk bayrakları sallayarak "Ordu millet el ele", "Ergenekon yalanı Amerikan planı" şeklinde sloganlar attı.

Tutuklanan Başbuğ'a Silivri'de kiminle kalmak istediği soruldu. 'Şimdilik tek başıma kalmak istiyorum' diyen Başbuğ'un önünde iki seçenek var. Koğuşlardaki isimler dikkat çekici

İnternet Andıcı kapsamında tutuklanan emekli Org. İlker Başbuğ'a Silivri'de kiminle kalmak istediği soruldu. 'Şimdilik tek başıma kalmak istiyorum' diyen Başbuğ, tek kişilik odada. Bir süre sonra koğuş tercihi yapacak olan Başbuğ'un ya Hasan Iğsız ya Çetin Doğan ile kalması bekleniyor...

İnternet Andıcı soruşturması kapsamında tutuklanarak Silivri Cezaevi'ne götürülen Genelkurmay eski Başkanı emekli Orgeneral İlker Başbuğ ilk geceyi tek kişilik odada geçirdi. Başbuğ'un önünde zor bir seçim var.

Başbuğ, gece yarısı çıkan karar sonrası sağlık kontrolünün ardından Balyoz ve Andıç davası tutuklularının kaldığı 5 No'lu cezaevine götürüldü. Kahvaltı ikram edilen Başbuğ'a 'Hangi koğuşta kalmak istersiniz' sorusu yöneltildi. Başbuğ'un 'Şimdilik tek kalmak istiyorum. Beni biraz yalnız bırakın' dediği öğrenildi.

Emekli orgeneral bu cevabın ardından F-2 koğuşuna yerleştirildi. Önümüzdeki günlerde istediği kişiyle aynı koğuşu paylaşacak. 5 No'lu cezaevinde emekli orgenerallerin kaldığı 2 koğuş var. F-9'da Çetin Doğan kalıyor. C-19'da ise andıç kapsamında tutuklu bulunan eski sağkolu Hasan Iğsız... Iğsız, andıç için 'En yetkili makam Genelkurmay Başkanı'dır' demiş, bu ifade soruşturmanın seyrini değiştirmişti.

Başbuğ F-9'u ya da alt rütbeden emeklilerin kaldığı koğuşlardan birini tercih ederse Iğsız ile hiç karşılaşmayacak.

Ergenekon, Balyoz ve Andıç sanıklarının tutuklu bulunduğu Silivri'de herkes kalmak istediği kişilerle aynı koğuşu paylaşıyor. Balyoz ve Andıç tutukluları 4 ve 5, Ergenekon tutukluları 1 ve 2 No'lu cezaevlerinde, Odatv tutukluları ise 2 No'lu Cezaevi'nde kalıyor.

Cezaevi kampusunda yaklaşık 10 bin tutuklu bulunuyor. 8 adet L Tipi cezaevinde 7 kişilik ortak üniteler bulunuyor. Burada her tutuklu için üst katlarda 12.45 m2'lik odalar yer alıyor. 65 m2'lik havalandırma ve alt katta 56.5 m2'lik ortak yaşam alanı mevcut. Bu alanda iki tuvalet, bir banyo, oturma alanı ile TV girişi, merkezi radyo ve küçük bir mutfak yer alıyor. Özel alanlar hariç tüm birimler 24 saat kamerayla izleniyor. Dışarıdan yiyecek ve eşya alınması yasak. Çamaşırlar cezaevinde yıkanıyor. Hesaba aylık en fazla 800 lira yatırılabiliyor. Haftalık harcama limiti 200 lira.

BAŞBUĞ'U cezaevindeki ilk gününde kızı ve oğlu ziyaret etti. Psikolojisi ve sağlık durumunun iyi olduğu öğrenildi. Prosedüre göre Başbuğ'u, ailesi ve yakın akrabaları ziyaret edebilecek. Ayrıca görüşmek istediği 3 kişinin adını cezaevi yetkililerine bildirmesi halinde bu kişilere de kapılar açılacak.

Yargı sürecinde ise Özel Yetkili İstanbul Cumhuriyet Savcısı Cihan Kansız tarafından iddianame hazırlanması bekleniyor. İddianame, halen devam eden 'İrtica ile Mücadele Eylem Planı' davasının görüldüğü İstanbul 13. Ağır Ceza'ya gönderilecek. Kabul edilirse Başbuğ hakkında dava açılmış olabilecek. Mahkeme ya duruşma tarihi verecek ya da davayı 'İrtica ile Mücadele Eylem Planı' ile birleştirecek. Süreç hızlı işlerse Başbuğ, 9 Şubat 2012 tarihine ertelenen 29 sanıklı 'İrtica ile Mücadele Eylem Planı' davasında sanık olarak yer alacak.

'İran'a saldırıya izin vermeyiz'

İran'ın Füze Kalkanı Projesi ile ilgili Davutoğlu, "Türk topraklarından hiçbir şekilde komşularımıza saldırı yapılamaz," dedi.

İran'ın, Füze Kalkanı Projesi nedeniyle kesinlikle tehdit olarak görülmediğine açıklık getiren Dışişleri Bakanı Davutoğlu, "Türk topraklarından hiçbir şekilde komşularımıza saldırı yapılamaz" dedi.

İran'da temaslarını sürdüren Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Füze Kalkanı projesi ile İran'ın kesinlikle tehdit olarak algılanmadığını söyledi.

İranlı mevkidaşı Ali Ekber Salihi ile düzenlediği ortak basın toplantısında konuşan Davutoğlu, NATO Füze Kalkanı Projesi'nin savunma sistemiyle ilgili bir füze sistemi olduğunu, İran ile karşılıklı güven içinde olduklarını ve bazen gerçeklerin yanlış yansıtıldığını ifade ettikten sonra, 'Türkiye'nin İran'da olan kardeşçe bağlarını yıpratıyor. Biz İran'ı kesinlikle bir tehdit olarak görmüyoruz' diye konuştu. Türkiye'nin komşuları ile ilişkilerini bozacak bir adım atmayacağını dile getiren Davutoğlu,'Sadece radar sistemi Türkiye'de yer alacaktır. NATO savunma sisteminin bir parçasıdır. Müzakereler boyunca altını çizdik. Komşularımıza bir tehdit oluşturamaz. NATO belgelerinde bunu belirttik' dedi.

Bakan Davutoğlu, ''İnşallah önümüzdeki günlerde alternatif tarihler üzerinde hep birlikte çalışırız ve en kısa zaman içinde taraflar bir araya tekrar gelir'' dedi.

Dışişleri Bakanı Davutoğlu, NATO füze savunma sistemi ve bunun radar boyutunun savunma ağırlıklı olduğunu birçok kez açıkladıklarını söyledi.

Davutoğlu sistemin, NATO'nun uzun süredir devam eden güvenlik çalışmaları çerçevesinde yürütülen bir faaliyeti olduğunu belirtti

MİT-Medya toplantısının ayrıntıları

MİT ve medya buluşmasında istihbarat teşkilatının yeni yapısı ve çalışma şekilleri konuşuldu. MİT, Uludere olayıyla ilgili kendisine yönelik suçlamalara da cevap verdi.

Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) Müsteşarı Hakan Fidan, MİT'in 85. kuruluş yıldönümü etkinlikleri kapsamında medya kuruluşlarının yöneticileriyle Müsteşarlık'ta bir araya geldi. Medya temsilcileri ile yapılan toplantının ilk gündemi Uludere olayı oldu. Fidan, 35 kişinin hayatını kaybettiği olayla ilgili suçlamalara cevap verdi.Ancak toplantının ağırlıklı konusu MİT'in yeniden yapılandırılması ve teşkilatın çalışmaları oldu.

NTV Yayın Koordinatörü Nermin Yurteri, MİT Müşteşarı Hakan Fidan'la yaptıkları görüşmenin ardından neler konuşulduğunu NTV'de şöyle anlattı:

Uludere olayı

Uludere olayıyla ilgili yapacakları yazılı açıklamanın dikkate alınmasını istedi. Hala bir kasıt varmış gibi davranılmasının haksızlık olduğunu söyledi.

Ortak istihbarat çalışması

- Daha etkili çalışabilmesi çeşitli organizasyon çalışmaları yapıldığını belirterek Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu'nun oluşturulduğunu açıkladı.

Daha derinlemesine tek elden koordinasyona yönelik bir kurul, Emniyet, Genelkurmay ve bakanlıkların içinde olduğu bir kurul bu. Bu kurulun içinde MİT Müşteşarının olacağı hatta MASAK, vb gibi teşkilatların da görev alacağı belirtildi.

Bu kurulda istihbaratın birleşeceği ve ilgili birimlere dağıtılacağı vurgulandı.

- Emniyet ve Genelkurmay ile her ay toplandıklarını dile getiren Fidan her hafta daha alt birimler toplandığını da belirtti.

- Fidan, ortak bir yazılımla tüm istihbarat birimlerinin koordinasyon altına alındığını ve bunun telefon trafiği ile de desteklendiğini kaydetti.

Arabuluculuk faaliyetleri

- Hakan Fidan son dönemlerde dünyada yeni bir trend oluştuğunu söyledi ve Bunu şu sözlerle açtı: 'İstihbarat teşkilatları üzerinden bir arabuluculuk faaliyetleri yürütülüyor.'

Dış istihbarat

- Dış istihbarat için yeni bir daire oluşturulduğunu vurgulayan Fidan, istihbarat karşı koyma faaliyetleriyle ilgili turist örneğini verdi.

Her yıl Türkiye'ye 35 milyon kişinin girip çıktığını söyleyen Fidan, bunların kaçının istihbarati faaliyet yürüttüğünün incelendiğini hatta üçüncü ülkelerden gelip gelmediklerinin bile dikkate alındığını anlattı.

Demir: Mit çok sinirlenmiş

Hürriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Metehan Demir görüşmeyle ilgili NTV yayınında şunları söyledi: "MİT çok sinirlenmiş, çok dolmuş. Bununla birlikte kendilerinin

görüntülü izleme yapmadığına işaret ederek, teknik bir yalanlama da geldi. Arkasına siyaseti de almış. Hakan Fidan gelince 'bünye kabul eder mi' diye bakılıyordu, bünyenin kabul ettiğini gördük. Yeniden yapılanmada iyi bir projeksiyon yapmış. Kendinden öncekilere atıfta bulunması güzel. 'Biz MİT'iz, siz bilmeseniz de sizin iyiliğiniz için çalışırız' dedi. Çok büyük beklentiler vardı. Ama MİT açılsa da, kendi bilgilerini saklamaya devam edecek.

‹Taraf da, sözcüde vardı'

Akreditasyon dikkatimi çekti; herkesi gördüm. Taraf Gazetesi de, Sözcü de vardı. Toplantıya tüm kadrosuyla gelmesi önemliydi. İddialı hedefler koydu. 'İleri demokrasilerde dinleme çok daha rahat yapılıyor. Türkiye'de yargı kararıyla bu yapılıyor' dedi. MİT'in hiç olmadığı kadar açıldığını gördüm. PKK ile görüşmelere girmedi.

Yazılı açıklama

Görüşmenin ardından MİT Müsteşarlığı Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği tarafından medya yöneticilerine basın açıklaması dağıtıldı.

Açıklamada, Genelkurmay Başkanlığının 29 Aralık 2011 tarihindeki basın açıklamasında ve terörle mücadeleden sorumlu Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay'ın 3 Ocak 2012 tarihinde TBMM'de Hükümet adına yaptığı bilgilendirme konuşmasında Şırnak'ta 35 kişinin hayatını kaybettiği operasyonla ilgili bütün detayları kamuoyu ile paylaştığı anımsatıldı.

Genelkurmay Başkanlığı ve Atalay'ın açıklamalarında, MİT'in bu olayla ilgili yanlış bir istihbarat verdiğine ilişkin bir husus bulunmadığına ve hangi şartlar altında Genelkurmay Başkanlığı'nın hedef değerlendirmesi yaptığının detaylı izah edildiğine işaret edilen açıklamada, bütün bunlara rağmen bir gazetecinin MİT'e yönelik ithamlarının sürdüğüne dikkati çekildi.

"Kurumumuzu hedef alan bu gerçek dışı yayınlara devam edilmesi dolayısıyla konuya ilişkin kamuoyunu aydınlatacak yeni bir açıklama yapılması gereği duyulmuştur" denilen açıklamada, şunlar kaydedildi:

"Öncelikle şu gerçeği bir kez daha ifade etmek isteriz ki; 28 Aralık 2011 tarihinde hayatını kaybeden 35 vatandaşımız ile ilgili olabilecek grup, yer, tarih, sayı ve geçiş güzergahlarına ilişkin Teşkilatımızca herhangi bir istihbarat paylaşımı gerçekleştirilmemiştir.

'Yalan ve hayal mahsulü'

Anılan Gazetecinin 30 Aralık 2011 tarihli 'Yanlış İstihbarat MİT'ten" başlıklı haberinde yer alan '... Heron, bölgedeki sivil vatandaşların görüntüsünü alıp, Ankara'ya iletiyor. Ankara'da görüntüleri gören yetkililerden biri durumdan şüpheleniyor. Grubun sivil olma ihtimali üzerinde duruyor. Şüphe üzerine konuyu yetkililer ile paylaşıyor. MİT'le iki kez temasa geçiyor. MİT yetkililerine şüphe aktarılıyor. MİT, 'Grup kesin PKK'lı' deyip, kendilerine gelen istihbaratın sağlam olduğunu karargaha bildiriyor. 'Kesin' ifadesi üzerine de, Hava Kuvvetleri Komutanlığının emri ile uçaklar bölgeyi bombalıyor...' ifadesi ve 'görüntü alınması ile operasyon yapılması arasındaki bu üç saatlik zaman farkının nedeni, görüntülerden şüphelenen yetkilinin bilgisi üzerine MİT'le iki kez temasa geçilmesi.

Bilginin teyit edilmesi için beklenmesi' şeklindeki açıklamalar tamamen yalan ve hayal mahsulü olup, gerçekle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

'Kelime oyunları yapıyor'

MİT'ten gazetecilere dağıtılan basın açıklamasında, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın da olaya ilişkin son anda MİT tarafından bir bilgi paylaşımının olmadığını 30 Aralık 2011'te açıkladığı ve haberi yalanladığı hatırlatıldı.

Açıklamada, "Anılan gazeteci asılsız iddialarını devam ettirebilmek için daha önce kurguladığı mizansende değişikliğe giderek, kelime oyunları yapmak suretiyle 35 vatandaşın hayatını kaybettiği operasyonla ilgisi olmayan ve bölgedeki örgütsel hareketliliğe dair kendisine sızdırılan, bir kısmı güncelliğini yitirmiş raporları, olayla ilişkilendirme gayretine girmiştir" değerlendirmesinde bulunuldu.

'Raporlar Uludere ile ilgili değil'

Haberlerde söz edilen, sızdırılan raporların 21 Aralık 2011 tarihli olanı hariç hiçbirinin Uludere-Ortasu kırsalı ile alakalı olmadığı vurgulanan açıklamada, "bu raporda da iddia edildiği gibi bir grubun, Türkiye'ye illegal geçiş yapacağına dair bir bilginin kesinlikle yer almadığı" kaydedildi.

Açıklamada, "Teşkilatımıza yönelik bu maksatlı ithamlar terör ile mücadelede özenle yürüttüğümüz çalışmaları aksatmayacaktır" ifadelerine yer verildi.

Taliban'ın Arap Devrimleri'ne bakışı

"Bismillahirrahmanirrahim

Şeriatın düzeninin kurulmasının, özgürlük çağrısı yapan devrimlerin rahminden doğacağını düşünenler hatalıdır. Ve yine bu devrimlerin müminlerin yöntemi için bir alternatif veya sağlam menhec için bir yol olduğuna inananlar da hatalıdır. Hakkın bayrakları, onun insanları tarafından taşınmadığında; bu bayraklar heva ve hevesinin etkisi altında kalan, idrakten yoksun rehberler haline gelirler. Birçok kanıt aksini ispatladığı halde, kim batılın hakkı savunabileceğini söyleyebilir? Hakkın bayraklarının, hakka karşıt olan, batılın bu çeteleri tarafından yükseltileceğini kim iddia edebilir? Bu devrimler, güvenliklerini ve imanlarını elde edebilmek için bayraklarını Allah'ın dinine adamak zorundadırlar.

Allah'ın Şeriatı, güzel bir hayat tarzı ve emniyetli bir yaşam için yeterlidir.

Erkek olsun, kadın olsun bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz." (Nahl 97)

"Buna göre, iman edip salih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rızık vardır." (Hac 50)

Bir kimsenin şahsına zulmedilebilir, malına el konulabilir, ailesi aşağılanabilir, şeref ve itibarı yok edilebilir. Fakat bunlar o kimseye; kendisine eziyet eden kimsenin diğer insanlar üzerinde bir hükümdar vekili olarak, onlar için kendi heva ve hevesi doğrultusunda rejimler ve anayasalar oluşturmasına sevinme hakkı vermez. Zulümden kurtulduktan sonra Allah'a şükreden kimse, Rabbinin Şeriatı'nın kurulması emrine razı olmalıdır. Allah'ın yardımıyla bu durumlar değişebilir; fakat onlar partici bayrakları yükselttikleri, demokrasi çağrıları yaptıkları ve özgürlüklere bağımlı oldukları sürece asla ilahi bir programa kavuşamazlar!

Eğer devrim Allah'ın dini ve şeriatı için olmazsa; bir somun ekmek için yapılan bu devrimlerle İslam devleti kurulmaz. Hiç kimse işsizlik sebebiyle olan bir devrimin içki dükkanlarını ve gece kulüplerini kapatacağını düşünmesin. (Bu devrimler) Kadınları dışarıya makyajlı ve tesettürsüz olarak çıkmaktan ve çıplak bedenlerini havuzlarda ve plajlarda sergilemelerinden korumaz. Şarkı, dans, fuhuş ve ahlaksızlık ağları bu devrimler tarafından kapatılmayacak. Özgürlük ve demokrasi, insanların dini ve tabiatı ve cihada alternatif bir yol haline geldiğinde; bu devrimler, bu günahlar için hızlandırıcı ve teşvik edici olacaktır. İnsanlar işsizlik ve bir somun ekmek için isyan edip despotik rejimleri devirdiğinde; bu devrimler, Allah'ın Şeriatı yerine başka sistemlerle daha iyi anlaşabilen gruplar tarafından yönlendirilir. Böylece başladığımız yere geri dönmüş oluruz. Eğer devrim böyleleri tarafından yapılırsa, şüphesiz devlet Büveyhoğulları devleti gibi olur; biz de onlarla uğraşmak için yeni bir Selçuklu devletine ihtiyaç duyarız.

Şunu bilmeli ve anlamalıyız ki: Mısır ve Tunus'ta olanlar, Allah'ın mazlum ve yenilmiş kullarını zalimlere karşı destekleme sözü dolayısıyladır. Merhametli Rabbimiz, zulmeden kişi müslüman dahi olsa, mazlum kafire bile yardım eder. Peki ya zulme uğrayan Müslüman olursa? Bu ders, adaletsizliklerinden ve zulümlerinden vazgeçsinler diye adaletsiz kimseler için bir uyarı ve nasihattir. Allah'ın lütfuna şükretsinler diye mazlumlar için de bir yardımdır. Anlamak zorunda olduğumuz mesele şudur: Dinin ve Allah'ın Şeriatı'nın rehberliği olmaksızın kurulan iğrenç bir meşrutiyet düzenine, dine ve onun mensuplarına yardımı ihmal etmeye çağırırken; dünyada güçlenmesi için kimseye yardımda bulunamayız.

Eğer isterseniz Rabbinizin kitabını okuyun:

"Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır." (Nur 55)

"Ey iman edenler! Eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit tutar." (Muhammed 7)

Bu devrimler ve onun taraftarları Filistin'i kurtarmayacak; cihadın ve mucahidlerin yerini alarak, Afganistan, Irak ve Somali'den işgalcileri ve komplocuları kovmayacak. Onların sancakları; bir lokma ekmek ve işsizliği yok etmek, dünyevi arzuların içinde boğulmak, hevesini takip etmek ve Allah yolunda cihadla arasındaki mesafeyi korumaktır.

"Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır." (Hac 40)

Tarihin çehresini değiştiren olaylar, değişimlerin dönüm noktası olan dakikalar ve dönüşümler nadiren tekrarlanır. Mısır ve Tunus'ta olanlar ve diğer yerlerde meydana gelebilecek olanlar olağanüstüdür ve Allah'ın bu zaman diliminde o ülkelere ve halklarına yardımıyla yayılmıştır.

Eğer Allah'ın onlara lütfu olmasaydı; onbinlerce insan ölür, hatta nüfusun yarısı yok edilir; fakat yöneticilerin tahtı sallanmayabilirdi. İsterseniz diğer İslami ülkelere ve buralardaki zulme, otoriteye ve tiranlığa bir bakın! Onlar da ancak uzun bir zaman periyodundan sonra tekrarlanan –veya hiç tekrarlanmayan- büyük tarihi olaylara çok yakın durumdalar. Fakat bu olaylar insanların kontrolü dışında gerçekleşmektedir.

Bakın ne zamandan beri ne kadar çok deprem oldu, fakat uzun zamandan beri henüz sadece bir tane tsunami oldu. Ve yine bakın ne kadar çok bombalama oldu, fakat sadece bir tane 11 Eylül'ümüz var.

Bedir Savaşı tarihin çehresini değiştirdi ve hakla batıl arasında bir dönüm noktası oldu. Savaş ölçüleri değiştirdi ve batılın ve zorbalığın güçlerini afallattı. Bütün mesele burada bitti mi? Ya da kibirli kalplere korku salıp, kırık kalplilere yardım getirirken, görüşleri, fikirleri, inançları değiştiren bir etki mi oldu? Yanlış ve sahte tarafın insanlarını içine çeken ateşi tutuşturan kıvılcım ve aynı zamanda doğruyu savunan insanlarını saran karanlığı aydınlatan, böylece Allah'ın desteğiyle sağlam ve emin adımlarla ilerlemelerine vesile olan bir meşale olarak mı hizmet etti?

Bedir'de kalabalıkları hezimete uğratan, onlardan daha zayıf olanları da dize getirmeye kadirdir. Amerikan kulelerini, sanki küçük binalarmış gibi yere indiren, Zeynel Abidin'i ve Hüsnü'yü uzaklaştıran, onlardan daha güçlü ve daha zalim olanları da uzaklaştırmakta aciz olacak değildir.

Ama Allah, insanların gözleri önünde onların prestijini düşürdü ve mevkilerini alçalttı ki böylece insanoğlu Allah'ın hakkının gücünü görebilsin, rezilliğin ve utancın tozunu üzerlerinden atsınlar ve Allah, yanlış yolun insanlarını utandırıp küçük düşürürken, hakkın tarafındakileri bu olayları kendi avantajlarına kullanabilmeleri için güçlendirdi ki O'nun dini ve O'na bağlı olan insanlara yardım için çalışsınlar.

Bu olaylar, durmamız ve onlar üzerinde yolumuza devam etmemiz ya da benzer olayları beklememiz için bize izin vermiyor. Aksine bu olaylardan ve onların sonuçlarından sağlam ve doğru bir yöntemle istifade etmek, sağlam ve güzel yollarla yeterli sonuçları elde etmek zorundayız.

Alimler ve davetçiler, bu olayları kullanmak, Ümmet'e mevcut durumu İslam'a ve Müslümanlara hizmet etmek için bir yol olarak kullanmalarını tavsiye etmek ve bu devrimlerde İslam'ın sancağını yükseltme mecburiyetleri konusunda onları uyarmak zorundadır. Vaizlerin vaazları sadece fıkhi kurallar hakkında veya ihtilaflarla dolu olmamalıdır; çünkü bu devrimler adaletsizlik ve zulmün devasa birikiminin ürünüdür. Bu halklar Şeriat kurallarını beklemiyorlar; çünkü onların üzerindeki hakimiyetini koruyan, onları aç, korumasız, zayıf ve geri kalmış bırakanların zulüm ve adaletsizlikleri yüzünden plansız bir şekilde, kendiliğinden hareket ediyorlar.

İslam tarihçisi Mahmud Şakir ed-Dımeşki, emirlerin, askerlerin ve komutanların ülkeler ve müminler üzerinde hakimiyet sürdükleri ikinci Abbasi Devleti ve onu takip eden diğer devletler zamanındaki buhranlardan bahsederken der ki:

"Askeri idarenin kötülüğü ve tehlikesi insanlar arasındaki ilişkilerde yayılıyordu. Çünkü askerler tek grup olduklarında, biri silahlı olan iki rakip grup arasındaki anlaşmazlıklar arttığında; artık akıllar sessizleşmeye mecbur kalır, özgürlük yok olur, adaletsizlik ortaya çıkar, düşünce baskılanır ve insanlar aşağılanır. Halk, gücü elinde bulunduranlardan nefret eder ve devlet görevlileriyle vatandaşlar arasında bir ayrışma meydana gelir. Fakat toplum bunu açığa vuramaz ve gizlilik içinde sürdürür. Despotlar mevkilerini suistimal etme peşinde koştukları; -yağmaladıkları, çaldıkları, ordu ve takipçileri tarafından zulmen alınanlar şöyle dursun- kendilerini taklit eden ordu vasıtasıyla direk veya dolaylı olarak yapabildikleri kadarıyla mal biriktirdikleri zaman ülke sosyal ve ekonomik olarak geri kalır. Üretim düşer; çünkü toplum, çalma, zulüm ve despotizme hedef olmadığı zamanki kadar (üretimi) umursamaz. Savaşamadığı için halkın manevi gücü düşer; ki kimin adı için savaşacaklar? Onları kim savaşa götürecek? Ne için savaşacaklar?" (İslam Tarihi 6/15)

Alimlere ve davetçilere düşen vazife, bu konuyla ilgili fıkhi bir hüküm çıkarmak yerine –ki bu zaten yapıldı-, yanlışları düzeltmek ve onları (ümmeti) Şeriat'ın menfaatlerine hizmet etmeye uygun bir yola yönlendirmektir. Bu meseleleri; İslam için komplolar kuran, bu devrimleri kendi hedefleri ve entrikaları için kullanmak üzere sömüren ve çalan batıl taraftarlarının ellerine terk edemezler. Hakkı anlatmak, Kur'an ve Sünnet sancağını yükseltmek ve insanlara seslerini duyurmak zorundadırlar. Böylece onlar (ümmet) için bir somun ekmek, Allah'ın dininden ve Rablerinin Şeriatı'ndan daha büyük öneme sahip olmaz ve bunların yerine hiçbir alternatifi kabul etmezler.

Bu devrimlerin gidişatı bu yöne çevrilmek zorundadır. Zaman değerlendirilmeli ve halkların bu şansını –ne olduğu çok önemli değil- desteklemek ve yardım etmek için yapılan çağrılara icabet edilmelidir......

Müslüman din adamlarımız ve alimlerimiz, ümmetin davasına ve Allah'ın dinine yardım konusunda konuşurken, komplimanlar yapmamalı ve hürmetkar olmamalı. Ümmetin liderleri, ümmete rehber olan ışık ve sağlam kaleleri kendileri iken, yanlışa düşmemeliler. Şairin dediği hal gibi olmaktan kaçınmalıdırlar:

"Ben yalnızca Gaziye'denim. Eğer onlar sapıtırsa,

Ben de sapıtırım. Eğer onlar hak yola tabi olursa, ben de tabi olurum."

Ümmetin cihaddan başka bir alternatifi yoktur. Cihad, Kıyamet gününe kadar devam edecektir."

Ahmed Bavadi - (es-Sumud)

Bin Ladin sonrası El Kaide

Usame Bin Ladin ile bizzat görüşen gazetecilerden Abdulbari Atwan, "Bin Ladin'in ölümünden sonra El Kaide" konulu makalesinde ilginç ayrıntılara yer veriyor. 8 Mayıs 2011 tarihli makaleyi ilgilize sunuyoruz.

Ben muhtelemen Britanya'da Usame bin Ladin ile aynı mağarada kaldığını dürüstçe söyleyebilen tek kişiyim. 1996 Kasım ayıydı ve ben Afganistan'da Tora Bora dağlarına o zamanlar nispeten tanınmayan El Kaide lideriyle röportaj yapmak için gelmiştim. Gece olunca bana etrafımda silahlı adamlardan oluşan bir ormanının ortasında el bombası sandıklarının üzerine döşenmiş bir şiltenin üzerinde uyuyabileceğimi söyledi. O da aynı şekilde mağaranın diğer ucunda gecelemişti. Açıkcası korkmuş ve her an cephanenin patlayabileceği veya sığınağa CIA baskını olacabileceği korkusuyla her beş dakikada bir uyanmıştım. Beraberimdeki ise böyle bir korkusu olmadan yanında Kalaşnikof tüfeği ile huzur içinde uyuyordu.

Şunu açıklamam gerek; ben El Kaide'nin savunucusu değilim ve ölümlerine neden oldukları masum hayatlardan da nefret etmiyorum. Ben bu detaylardan O nun Abbotabad'taki suikastinde çok farklı ihtimalleri göz önünde bulundurduğum için ve kendisiyle üç gün geçirmiş olmamdan dolayı bahsediyorum.

Kendisiyle tanıştığımda Birleşik Devletler ordusu hedeflerine bazı terörist eylemler gerçekleştirmiş olmasına rağmen Usame bin Ladin çevresindekilerle beraber garip bir biçimde kibar davranışlarda bulunuyorlardı. Sakin bir biçimde konuşuyor ve dikkatle dinliyordu. Her nereye gitse omzunda bir Kalaşnikof asılıydı. Konuşmak veya yemek için oturduğunda ise silahı dizlerinin üzerine koyardı. Konfora hiç rağbeti yoktu ve –cihad uğruna ailesinin milyarlarını nasıl feda ettiyse- sadece ekmek ve yumurta ile beslendiği belli oluyordu.

Bin Ladin röportajım esnasında bana en büyük arzusunun şehit olarak ölmek olduğunu söylemişti. Daha sonra, korumalarından biri gazetem El Kuds el Arabî'ye yakalanma tehlikesi anında El Kaide liderini vurmakla görevlendirildiğini söylemişti. Hatta bu amaçla kendisine içinde sadece iki kurşun bulunan bir tabanca verilmişti.

Abbotabad'daki olayların Başkan Obama'nın anti-terör danışmanı John Brennan tarafından öne sürülen versiyonunu ilk duyduğumda söylenenlerin gerçek olmadığını anladım. Basit bir şekilde tanıştığım Usame bin Ladin'i karısını canlı kalkan olarak kullanır halde veya "lüks" içinde yaşarken hayal edemedim. Hikâye şimdiye kadar birçok kez değiştiği için hala neye inanacağımı bilmiyorum. Bana, başından iki kurşunla vurulmuş olması; o "özel tabanca"ya sahip olan kişi tarafından "Şeyh"ini tutsak görmektense vurmuş olabileceği ihtimali ilginç geliyor.

Açıkcası Usame bin Ladin'in ölümü etrafındaki olaylar, tüm güvenirliklerini yitirme riskini alarak Beyaz Saray tarafından yönetiliyor. Ve gerçeğin yokluğunda adaletin sağlanacağından nasıl emin olabiliriz?

Ana delil bedenin gayri islami bir biçimde denize gömülmüş olmasıdır. Takipçileri tarafından Bin Ladin'in mezarının kutsal bir türbeye dönüşebileceği açıklaması El Kaide'nin benimsediği, kabirleri yüceltmeyi haram olarak gören İslam'ın Selefi şekline uymamaktadır. Bu arada, Abottabad şehrindeki çok fotoğraflanan ev zaten takipçileri, yas tutanlar ve meraklılar için bir cazibe merkezi haline gelmiştir.

Usame bin Ladin'in nasıl öldüğü hakkındaki delillerin yokluğunda komplo teorilerinin çokluğu şaşırtıcı değil. Beyaz Saray fotoğrafları görünce hemen midemizin bulanacağından endişe duyuyor, fakat biz ölü düşmanların ürkütücü fotoğraflarını görmeye alışkınız: mesela darağacındaki Saddam veya 2003 yılında fotoğrafları dünya medyasına sunulan oğulları Uday ve Kusay'ın cesetleri!

Canterbury Başpiskoposu bile ABD'nin Pakistan topraklarında tek taraflı olarak bu baskını üstlenmesini ve silahsız olduğu iddia edilen Bin Ladin'i öldürmesini sorguladı. Operasyondan birkaç gün sonra olayların resmi versiyonu arkasından vurulduğunu söylüyordu: "Bin Ladin sonra arkasını döndü ve başından ve sırtından iki kez vurulmadan önce odaya çekildi.

Bu durum bana 2003 Kasım ayında Saddam Hüseyin'in yakalanmasını hatırlatıyor. The Sunday Herald Saddam'ın ABD kuvvetlerinin ulaşmasından çok önce Kürt özel kuvvetlerinin tarafından yakalandığını açıklayan ilk İngiliz gazetesiydi. Daha sonra dünya basını için fotoğrafını çekme ve ABD yöneticisi Paul Bremer için "Onu yakaladık" duyurusunu yapma fırsatını sağlamak için yatıştırıcı iğne yapılarak o "örümcek deliği"ne yerleştirildi. Sekiz yıl sonra Obama Beyaz Saray'da meslektaşlarına tamamen aynı ifadeyi dile getirdi.

Amerika Kızıllar'dan El Kaide'ye basit "iyi adamlar / kötü adamlar" paradigması üzerinde büyümektedir. Ancak Usame bin Ladin'in ölümünün – her ne kadar karmaşık da olsa- "teröre karşı savaşın" sonuna işaret edeceği pek ihtimal dâhilinde değil. SSCB'nin mutlak çöküşü Amerika'nın komünizme karşı yürüttüğü aralıksız savaş veya Vietnam örneğinde olduğu gibi yenildiği savaşlar için hiçbir etkisi yoktu. Saddam'ın idamı Amerika'nın Irak İşgalini haklı çıkarmadı fakat isyanı bugün devam eden daha kanlı bir seviyeye çıkarmış oldu.

Tarihteki örnekler, militan bir İslami hareketin liderinin ortadan kaldırılmasının hareketin bertaraf olması bir yana, ters bir etki yapabileceğini göstermiştir. Mısır İhvan-ı Müslimin'in teoloğu Seyyid Kutub'un 1956 yılında idam edilmesiyle İslamcılık bir Rönesans yaşadı. Hem Usame bin Ladin (1957 doğumlu) hem de yardımsı Zevahiri Seyyid Kutub'un görüşlerinden etkilendiler. İsrail 2004 yılında hareketin başarısını azaltmak umuduyla Hamas lideri Şeyh Ahmed Yasin'e suikast düzenledi ancak 2006 yılında Hamas Filistin parlemento seçimlerinde sandalyelerin çoğunluğunu kazanacak kadar popüler oldu.

11 Eylül'ün sabahı Afganistan'dan uçuşa geçmesinin ardından Bin Ladin'in El Kaide'ye katılımı, merkezi Şura'da karar verme ve strateji planlama ile sınırlı tutulmuştu. Bununla birlikte, Küresel cihadi harekette sembolik önemi yarı efsanevi bir figür olarak günden güne arttı. Ortadoğu pazarlarında resimleri -sanki Arap Che Guavera gibi- tişörtlerin, eşarpların hatta çakmakların üzerinde dolaşıyor.

ABD'nin 10 yıl boyunca onun izini sürüyor olması etrafında oluşan yenilmezlik atmosferi artık yerini şehadet parıltısına ve efsaneler hazinesine bıraktı. Amerika haklı olarak korkuyor ve ölümündeki ayrıntıları "yöneterek" tüm bunları gölgede bırakmaya çalışıyor.

El Kaide 20 yıldır var olan zorlu bir yapılanmadır. Usame bin Ladin ve yardımcısı Eymen el Zevahiri'yi zirvede gören piramit yapı, uzun zaman önce yerini birbirlerine kabaca bağlanmış şubeler, hücreler ve şahıslardan oluşan yatay bir yapıya bıraktı. Güç geniş bir biçimde dağıtıldı böylece liderlerinden biri yakalandığında veya esir düştüğünde grubun hayatta kalması için en az etkiyi yapmış olacak. Bu yapının SSCB'ye karşı 10 yıl süren savaşta Arab-Afgan mücahidlere ABD askeri danışmanlar tarafından önerilmesi de oldukça manidardır.

El Kaide'nin en hareketli "kolları" şu an Arap Yarımadası El Kaidesi'nin merkezi olan Yemen, aralarında resmi bir bağ bulunan El Şebab'ın ve Mağrib kolunun yer aldığı Kuzey Afrika'dadır. Libya'daki karmaşık durum Mağrib El Kaidesine yeni imkânlar sağlamış olabilir ve şayet Bin Ladin'in intikamı planlanıyorsa bu yapının Avrupa'nın yakınında olması bizi korkutmalıdır.

El-Kaide, enerjik bir çevrimiçi varlığı var ve "online cihad", örgüte alım, eğitim ve giderek dolambaçlı şifreleme teknikleri ile iletişimi sürdürmek için interneti kullanıyor. Kendi film yapım evi As-Sahab, AQAP (El Kaide Arap Yarımadası Kolu) tarafından üretilen ve Batılı yeni katılanlara yönelik renkli ve parlak, aylık İngilizce Inspire dergisiyle yüksek kaliteli bir bağımsız medya ağına sahiptir. Böyle karmaşık bir ağın sadece Usame bin Ladin'in ölümüyle çökmesi çok zor görünüyor.

Bin Ladin'in saygın Kakul askeri akademisinin merkezi olan Abbotabad'da rahatsız edilmeden yaşayabilmesi, varlığının en azından Pakistan askeri ve soruşturma servisi ISI tarafından tolere edildiğini gösterir. Kasım 2006'da BBC Pakistan Ordusunun El Kaide ve Taliban ile yapılan bir "barış anlaşması" sonucu Kuzey Veziristan'dan çekildiğini yazdı. Tümgeneral Şevket Sultan Han gazetecilere verdiği demeçte bin Ladin'in eğer Pakistanda ise sakin bir vatandaş olması halinde gözaltına alınmasının söz konusu olmayacağını belirtmişti.

İngiliz ve Amerikan askerleri Afganistan'da "terörle savaş" için çarpışıyorken aslında ne Taliban yönetimi ne de Bin Ladin başka bir ülkede üs kurmuştu. Taliban Lideri Molla Ömer ve Şura birkaç yıldır Pakistan'ın Quetta şehrinde üs kurmuşlar ve Batılı güçlere yönelik sınırötesi doğrudan saldırıları buradan yönetmişlerdir.

El Kaide'nin yaşaması uzun bir süredir hükümetlerin yarı resmi korumalarıyla olmuştur. Usame bin Ladin ve diğer kilit adamlar 1992-1996 yılları arasında Sudan'da açıktan kalmışlar ve Tora Bora'da kendilerine üs kurma izni verilen Afganistan'a Taliban koruması altında taşındılar.

El Kaide'nin Ortadoğu'da popüler olmadığını söyleyemeyiz. Bir keresinde Yemen'in başkenti Sana'da "Şeyh" ile bir arada bulunduğum için Usame bin Ladin hayranları etrafımı sarmıştı. Bir çokları radikal İslam'ın bir markası olarak El Kaide'yi benimsemese de organizasyon görkemli ümmet (küresel İslam toplumu) sancağı altında birçok derin duyguyu kazanmıştır.

Bununla birlikte, son zamanlarda Arap gençliğinin kızgınlıklarını ve isteklerini yöneltecek "Arap Baharı" dedikleri bir kanal bulundu. Zalim ve baskıcı rejimlerin oluşturduğu korku bariyerini aşan binlerce cesur vatandaş reform, insan hakları, demokrasi ve seçilmemiş tiranların ve diktatörlerin gitmesi talebiyle sokakları aldı.

Bu laik ve kendiliğinden kitle hareketi El Kaide'nin geleceği için muhtemelen ABD ordusundan daha fazla tehdit taşıyor. Diğer yandan eğer Arap Baharı raydan çıkarsa -Libya Bahreyn ve Suriye'deki vahşice bastırmalarda olduğu gibi veya hükümetin eskimiş yüzlerinin yeni yüzlerle değiştirildiği kısmi rejim değişiklikleriyle geçiştirilirse- işte o zaman radikal İslam tüm yeni direnç gösterenlerin hayal kırıklığı ve harcanmamış öfkeleri için geriye kalan tek ana kanalı temsil edebilir.

ABD yönetimi "El Kaide'nin geriye kalanını gömme" harekâtı başlattı. Ancak Bin Ladin'in izini bulmanın 10 yıl sürdüğünü; Irak, Afganistan ve Pakistan'da bir milyon sivilin hayatına ve ABD vergi mükelleflerinin sözü edilmeyen 1 trilyon dolarına mal olduğunu düşünürsek, militan İslam'ın – etkilerindense- ortaya çıkış nedenlerine ve daha barışçıl bir yolla anlaşma yapılabilir mi diye baksak çok daha iyi olacaktır.

El Kaide'nin yükselişini ortaya çıkaran birçok problem hala varlığını koruyor. Bunlar arasında bölgenin en baskıcı rejimlerini silahlandıran ve kollayan ABD ve Batı askeri yayılmacılığı da vardır. ABD destekli İsrail'e karşı yürüttükleri mücadelede Filistinliler için adaletin sağlanmaması ve Batı'da ve küresel medyada İslamofobi'nin yükselmesi de başka bir endişe nedenidir.

Savaşılacak cephelerin olduğu sürece son soru şu olacak: Usame bin Ladin'i kim yenecek ve ne etkisi olacak? Yardımcısı Eymen ez Zevahiri, tıpkı aralarında Bin Ladin'in oğlu Saad'ın da bulunduğu –bazıları hayatlarının önemli bir kısmını kaçak veya cihatçı olarak geçirmiş- yeni nesil potansiyel liderler gibi Bin Ladin'den daha militan. ..

Rafizi Nasrallah :“ Taliban, El Kaide ve Şebab Sivil Kanı Döken Tekfirci Hareketlerdir. ”

İslam dünyası için en büyük tehditlerden biri aşırı şiddet yanlısı tekfirci akımlardır. Bu gruplar, öldürmeyi kendilerine tarz edinmişlerdir. Aynı şekilde bu tehdit de ne sadece Dürzileri, İsmailileri, Zeydileri ya da İbadileri tehdit etmektedir. Bilakis aynı şekilde tüm bölge halkını tehdit etmektedir. Biz, bölgede sadece Sünni çoğunluğun tehdit altında olduğunu söyleyemeyiz. Dini, mezhepsel ve etnik azınlıklar da Amerika ve İsrail'in aralarında ayrılık çıkarma tehdidiyle karşı karşıya olduğunu söyleyebiliriz.

Şiddet yanlısı tekfirci akımların kendilerini cihadi olarak tanımlamaları kesinlikle doğru değil. Mesela Irak'ta Amerika işgali başladığı andan son zamanlara kadar hiçbir din mensubu ya da mezhep mensupları yok ki intihar eylemlerinin hedefi olmuş olmasın. Bu intihar eylemlerinin adını şehadet eylemleri olarak isimlendirmemiz doğru değil. Bomba yüklü araç, suikast ve cemaat tasfiyeleri ... Bunlar, şia ve mescitlerini, Huseyniyatları, (Şii inancının ibadethanesi) imamların kabirlerini, makamlarını, bu kabirleri ziyaret edenleri, okulları, çarşıları, toplantı yerlerini hedef almaktadır.

El Kaide tarafından gerçekleştirilen bu intihar saldırıları, aynı zamanda Sünnilerin ve diğerlerin mescitlerini de hedef almaktadırlar. Ramazan ayında Bağdat'ın en önemli camilerinden Ummu Kura Camii'nde, Irak'taki Sünni Vakfın başkanı Dr. Ahmed Samarrai'yi karşılamak için toplanan mescit halkı hedef alındı. Şeyhin kendisi saldırıda yaralandı. Ehli Sünnet'ten 30 kişi bu saldırıda şehit olurken onlarca kişi de yaralandı.

Bu konu hakkında yayın yapan bir kanalda sunucu, konuk şeyhe şunları söylüyordu: "Şuana kadar Irak'ta Sünnilere ait camilerde görev yapan 250 imam ve hatibi öldürüldü." Şeyh bunu düzelterek dedi ki: "Hayır! 350 imam ve hatip öldürüldü." Bu konuşmada konuk şeyh, şiddet yanlısı örgütleri ve el Kaide'yi bu ölümlerden sorumlu tuttu. Sunucu, bu cevabın ardından, bu olayların sorumluluğunu bölge ülkelerine yıkmak istedi. Zannedersem bu ittiham, hoşuna gitmedi. Ama Şeyh şu cevabı verdi: "Ben, %90 bir kesinlikle söyleyebilirim ki 350 Sünni İmam ve hatibin Irak'ta öldürülmesini el Kaide, organize etti. El Kaide, kendisi bu eylemleri üstlenmekte ve iftihar etmektedir. Irak'ta hiçbir din mensubu, hiçbir ibadethane (ki gerek İslami gerek Sünni gerek Şii gerek Hristiyan olsun) bu saldırıların hedefi olmaktan kurtulamadı. Irak'taki tüm ırklar (Arap, Kürt ve Türkmenler) bu saldırıların hedefi oldu.

Bundan kısa bir zaman önce Dr. Eymen Zevahiri'nin 4 binden fazla intihar eylemi gerçekleştirdiklerini duydum. Onlar, bu eylemlere şehadet eylemleri demektedir. Soruyorum: Bu operasyonlardan kaç tanesi Amerikalıları hedef aldı? 100,200, 300, 1000 ? 3000'den fazla intihar eylemi, Irak halkına, askerine ve polisine yönelik olarak yapılan eylemlerdi. O halde burada da azınlıkların hedef olmadığını görmekteyiz. Tüm Irak halkı, hala hedef alınmaktadır. Patlatıcı yüklü araçlar devam etmekte, intihar eylemleri sürmektedir. Bununla şu noktaya ulaşmak istiyorum. Zannedildiği gibi bölgedeki tek hedef Sünni çoğunluk değildir. Ben bunu bölge düzeyinde söylüyorum.

Taliban İslami Hareket Değildir. Sivil Öldüren Şiddet Hareketidir

Mesela Afganistan'da Amerikan işgalinden önce Taliban, bazı bölgeleri işgal ettiğinde Mezarı Şerif'e girdi. Mezarı Şerif halkından binlerce Sünni Tacikistanlıyla binlerce Şii Hezaralılar öldürüldü. Taliban, kendisinin İslami cihadi bir hareket olduğunu iddia ediyor. Afganistan'daki intihar eylemleri, NATO'yu hedef almıyor. Çoğunluğu Sünni olan sivilleri ya da eski devlet başkanı İslami Hareket lideri olan, kendisinin Afganistan'ın Sovyetlere karşı verdiği mücadelede köklü bir geçmişi olan ve önemli bir rol oynayan, ulusal, barışçıl ve birlikçi bir kişiliğe sahip olan Burhaneddin Rabbani'yi intihar eylemiyle öldürüyor. Bunu yapan da kendisinin Müslüman ve Sünni olduğunu iddia ediyor.

Pakistan'a gelince... Orada da aynı durum söz konusudur. Bundan birkaç ay önce Pakistan'ın Mezarsufi bölgesinde, intihar eylemcileri sufilere saldırarak 200 Müslümanın öldürülmesine ve yüzlercesinin yaralanmasına sebep oldu. Kueyta ve diğer yerlerde öldürdükleri masum insanlar Şii değillerdi. Sünniydiler.

Pakistan'dan başka bir örnek verecek olursak, Pakistan'da sufi olmayan Sünni bir mescidin imamı, Taliban'ın siyasetini eleştirdiği için, bir hafta sonra intihar eylemcileri camiye gönderildi. Bu olay sonrasında cami imamı ve cemaatinden yüzlercesi (ki bunların hepsi Sünniydi) öldü.

Şeyh Şerif Yönetimi İslami Yönetimdir

Şuan Somali'de de aynısı yaşanıyor. Biliyoruz ki Somali hükümeti de muhalefet de İslami görüşe sahip. Aynı zamanda milyonlarca Somalili kadın ve erkek, çocuklar açlık tehdidi altında. Dünya da bu insanlara yardım göndermekten aciz.

Biz, bölgede Sünni çoğunluğa karşı azınlıkların koalisyon oluşturmalarını gerekli görmemekteyiz. Biz, bundan daha geniş bir koalisyona ihtiyaç duymaktayız. İçinde İslamcıların Hıristiyanların diğer din mensuplarının, bütün mezheplerin ve ırkların oluşturduğu bir koalisyona ihtiyaç duymaktayız. Çünkü bu unsurların hepsi, İsrail, Amerika ve tekfircilerin tehditleri altındadır.

Arap ve İslam aleminde, büyük siyasi liderler, İslami, Şii, Sünni ve Hıristiyan din adamları, diğer İslami mezheplerin müntesipleri bulunmakta. Önemli partiler ve ciddi akımların varlığını inkar edemeyiz. İslami hareketler arasında, Sünni dini liderler ve Sünni İslami hareketlerin sorumluluğu diğerlerine göre daha fazladır. Çünkü belli bir akıma karşı çıktığında onlar, kolaylıkla bu konuyu mezhepsel bir mevzuya dönüştürebiliyorlar. Ama Sünni din alimleri ve Sünni İslami hareketler, bir olayın karşısında durduklarında bu ithamla karşı karşıya kalmamaktadırlar.

Mesela Irak'ta, bazı akımlar seçimlere katılmayı haram görmekte. O kendi kararında özgürdür. Ama seçimlere katılan hiç kimseyi tekfir edemez ve onun kanını helal kılamaz. Buna nasıl bir karşılık verilmelidir? Bu genel bir sorumluluktur. Bundan dolayı biz, azınlıkların koalisyon oluşturması gerektiği çağrısında bulunmuyoruz. Ben, Lübnan'da Hıristiyanların ya da diğer etnik azınlıkların, azınlıklar koalisyonu oluşturmak gibi bir düşünceleri olduğunu düşünmüyorum. Biz, bu konuları kendi aramızda tartıştık. Ve olayı bu şekilde değerlendirdik.

Amerika'nın Irak'tan Çekilişi

Amerika'nın Irak'tan askerlerini çekmesi, tam anlamıyla Irak halkının gerçekleştirdiği bir zaferdir. Bunu abartmadan söylüyorum. Irak halkı, direnişi ve Amerikan iradesine boyun eğmeyen Iraklı siyasi güçlerin iradesi sayesinde bu zaferi gerçekleştirmiştir.

Bu zafer, bölgedeki direniş ve karşı koyuşun bir parçasıdır. Bu, Irak halkının siyasi iradesinin ve direnişinin yanında duran Irak'ın, Amerika'nın ağzındaki lokma haline gelmesini engelleyen herkesin zaferidir. Amerikalılar, Irak'ta tarihi bir hezimet yaşadılar. Bunu ben söylemiyorum. Bu savaşı yapanlar söylüyor. Cumhuriyetçiler, şuan bunları kendileri itiraf ediyor. İtiraflarında Irak'ta tarihi yenilgi yaşadıklarını başta İran olmak üzere bir çok düşmanın bu savaşta galip geldiğini belirtiyorlar. Irak halkına, direnişinden dolayı tebriklerimi sunuyorum. Şehitler, hala hapishanelerde olan esirler, bu savaşta verdikleri kurbanlardı. Irak hükümetinden en yakın zamanda bu esirleri serbest bırakmasını istemekteyiz.

Buradan önemli bir ders çıkarabiliriz. Eğer Irak, Amerika için mutlu oldukları bir ülke olmuş olsaydı, Obama ve diğerleri, Amerikan askerlerini Irak'tan çekmek zorunda kalır mıydı? Tabii ki hayır! Orada kalır ve orada askeri birlikler oluştururdu. Direniş, Amerikalıları Irak'a dar etti. Amerika'nın Irak'ta vermiş olduğu kaybın haddi hesabı yok. Buna hiçbir şekilde katlanmaları mümkün değildi. Ekonomik, insani, psikolojik kayıplar yaşadılar.

İkinci olarak Irak halkı şiddet yanlısı akımlar sebebiyle bir çok kurban verdi. Irak'ta verilen kurban, daha az olabilirdi. Bu akımlardan bazılarının direnişe katıldıklarını inkar etmiyorum. Ama onlar, bütün eforlarını direniş için sağlasalardı. O zaman daha büyük daha hızlı ve daha az kaybı olan bir zafer gerçekleşmiş olurdu. İnsaflı olmamız gerekiyor.

"Siyasete atılım mı yoksa silahlı mücadele mi?" sorunu, Irak'ta sürekli tartışma konusu olmuştur. Biz, arkadaşlarımıza her zaman şunu söyledik: Bu ikisinde de bulunmalıyız. Hem direnişte hem de siyasi arenada, varlığımızı sürdürmeliyiz. Siyaseti bırakırsak ülkeyi Amerika'ya tabi siyasi partiler ele geçirecek. Bu hükümet, Pentagon, CIA, Amerika Dışişleri Bakanlığı'na bağlı olacaktır. Arap ülkeleri, bu tür hükümetlerle dolu. Iraklı asil siyasi güçlerin, siyasi arenada mücadele vermeleri, doğru olanıdır.

Maliki Yönetimi Bağımsızdır Ve ABD Karşıtıdır

Bazıları onları tekfir etse de şuan Irak'taki Millet Meclisi, Irak hükümeti ve Irak yönetimi, Amerika yönetimine boyun eğmemektedir. Sadece Irak halkının maslahatını gözetmektedir. Çünkü, ortada seçimler var. Parlamentoyu halklar oluşturmaktadır. Çünkü hükümet, halk tarafından seçilmiştir. Hükümetin tek görevi, halkın iradesini gözetmesidir.

"O halde bu tarihi zafere ulaştıran unsur nedir?" Cevabı: "Direniş ve siyasi katılımdır." Bu katılım, samimi olup tüm bağımlılıklardan uzaktır. Bazı devletler Irak halkına, direnişine, siyasetine kucak açtı ve onu siyasi katılıma teşvik etti. Aynı zamanda Irak'tan kaçan mültecilere de kucak açtı. Bu olay, Amerikan projesinin bölgede uğradığı hezimetin başlıcalarındandır.

İsrail, nasıl Lübnan'dan çıkmak zorunda kaldıysa aynı şekilde Amerika da Irak'tan çıkmak zorunda kalacak. Amerika, Irak hükümetiyle güvenlik anlaşmasının uzatılması noktasında çaba sarfetti. Ama Iraklılar bunu reddettiler. "Bu anlaşmayı bitirdik" dediler. Yeni söylemler geliştirdiler. Amerika, müzakereler sırasında, Irak'ta 50.000 askerini bırakmak için çabaladı. Bu kabul edilmedi. Sonra 30.000'e daha sonra da 10.000'e indirmeye çalıştı. Büyükelçiliği'nin Konsolosluğu'nun müsteşarların korunması için bu askerlerin kalması gerektiğini iddia ediyordu. Ama bu kabul edilmedi.

Şimdi, pazarlığın 3.000'e çekildiği ve bunların müsteşar, uzman ve antrenörler olduğu söylenmekte. Bu konuda, Irak'taki kitleler, ihtilaf içerisinde. Irak hükümeti, eğer 500 ya da 1000 askere Irak'ta kalma izni bile verse bununla alakalı şartlar koyacak. Ve Amerikan yönetiminin bu şartların dışına çıkması mümkün değil.

Suriye Devrimi ve Hizbullah: Suriye Rejimi Direniş Rejimidir

Suriye konusunda şeffaf, açıkça ve sorumluca konuşacağım. Çünkü bazıları, bizim burada çifte standart uyguladığımızı iddia etmekte. Üstadımız Şehid Abbas Musavi'nin şehadet yıl dönümünde Nebişit'te yaptığım konuşmada, bizim duruşumuzun "Arap halkıyla beraber olmak" olduğunu söyledim ve konudaki sabitelerimizi açıkladım.

Bizim sabitelerimizin birincisi, ilgili rejimin Amerika ve İsrail'in projelerinin karşısında olup olmadığıdır. Bir rejim var ki Amerikancı ve Amerika idaresin boyun eğmektedir. Diğer bir rejim ise Amerika'ya tabi değildir ve Amerika projelerine hizmet etmez. Üçüncü bir rejim de vardır ki aynı ikincisi gibidir hatta ondan daha iyidir. Bu rejim, direniş rejimidir. Amerika ve İsrail projelerine karşı farklı şekillerde mücadele vermektedir. Kimse bu önemli noktayı, rejimin duruşunu görmezlikten gelmemeli. Bu durumda insaflı olmuş olmaz. İkinci değer ölçümüz ise rejimin ve rejim liderliğinin, reform yapmak istiyor mu yoksa istemiyor mu?

Düşünün ki bir rejim var Amerika'ya uşaklık yapmaktadır. Ve bunun yanında reform yapmaya, hazır değil ve istemiyor. İnsanların geneli, bu rejime karşı çıktıkları zaman biz de tabii olarak bu insanların yanında oluruz. Bizim bu insanlara yardım etmek dışında başka bir tercih hakkımız yok. Hangi mantık, "bu insanların yanında yer almayız" der.

Şimdi Suriye rejime geri dönelim. Bu rejim, Amerika'nın karşısında mı? Ona karşı mücadele veriyor mu? Cevabı: Evet! 1982 yılında, Amerika bölgeye kendi projesiyle geldi. Projenin hedefi, Filistin davasını tasfiye etmekti. Lübnan'ı ikinci bir İsrail'e çevirmekti. Suriye, bu projenin karşısında durdu. Bu şekilde, bu projenin başarısız olmasını sağladı. Son 10 yılda da aynı şeyi görmekteyiz. Suriye, Yeni Ortadoğu Projesi'ne karşı duran ülkelerin başında yer aldı. Ve böylece bu proje de başarısız oldu. Bu projenin başarısız olması sadece Suriye halkının değil tüm bölge halklarının maslahatı içindir. Arap ve İslam halklarının maslahatı içindir. Suriye, konumu itibariyle ön saflardaydı.

Irak işgali sonrasında Colen Powell, kendisiyle beraber uzun bir listeyle gelip, Beşşar Esed'i tehdit etti. Ama bu lider, boyun eğmedi, korkmadı. Amerika'nın Irak'ta Afganistan'da Akdeniz'de ve tüm dünyadaki hegemonyasını hiçe sayarak karşı duruşunu sürdürmeye devam etti. Diğer ülkeler gibi bu güce boyun eğmeyi kabul edebilirdi. Ama Esed, Lübnan'daki direniş hareketleri, Filistin'deki direniş hareketleri ve hatta Irak'taki direniş hareketlerini destekledi. Filistin'de İsrail'e karşı direkt olarak bir mücadele söz konusuyken Irak'ta Amerika'ya karşı direkt bir mücadele söz konusuydu. Bütün Arap liderler arasında "Irak direnişi" ifadesini kullanan lider, Beşşar Esed'di. Aynı şekilde Temmuz savaşından önce, savaş sırasında ve sonrasında Suriye rejimi, Amerika'ya karşı duruşunu sürdürmeye devam etti. Suriye rejimi, sürekli baskılarla karşı karşıyaydı ve bu baskılara direnmekteydi. Suriye rejimi, tüm direniş hareketlerinin zaferinin ortağıdır.

Bazıları, Suriye'nin Golan tepelerinde neden direniş göstermediğini sormaktadır. Bunun cevabını ancak Suriyeliler verebilir. Suriye'nin Irak, Filistin ve Lübnan direnişinin yanında durması yeterlidir. Bu destek sayesinde Irak, Filistin ve Lübnan'da zafer elde edilebilmiştir. Bu örneklerin ardından eğer ben bu ülkeyi "direniş ülkelerinden birisi" olarak saymazsam, size soruyorum: Daha başka nasıl değerlendireyim? O halde diğer rejimleri nasıl değerlendirmemiz lazım? Bundan ötürü biz "O halde Suriye'deki rejim, direniş rejimidir" diyoruz.

İkinci değer ölçümüz, rejimin reformları kabul etmesiydi. Suriye'de halk hareketi başladığı andan itibaren Beşşar Esed, reformun olması gerektiğini söyledi, hatalarının varlığını inkar etmediğini açıkça söyledi. Başkanın Üniversite'de yaptığı konuşmada, bu noktalara açıkça değindiğini görmekteyiz. Bu konuşmasında, bir çok hatayı gündeme getirdi. İlk günden beri "reform istiyorum" dediğini biliyoruz. Bu başkan, reform konusunda ciddi ve reformu gerçekleştirecek potansiyele sahip. Hatta reformlara başladığını söyleyebiliriz. Ama maalesef, çatışma konuyu farklı bir boyuta taşıdı. İç ve dış baskılar arttı. Ve bütün bunlardan sonra "Suriye'de aslında reformların gerçekleşmesi ve demokrasinin uygulanması değil de direniş rejimin devrilmesi" olduğu ortaya çıktı. Ben bu söylediklerimin sorumluluğunu alarak tüm dünyanın şunu duymasını istiyorum: "Şimdi Esed, Amerika'ya gitse, itaat kartlarını ortaya koysa, Suriye'deki sorunlar kısa bir sürede çözüme kavuşacak."

Amerika, son ana kadar Muammer Kaddafi'ye, Zeynelabidin Bin Ali'ye ve Hüsnü Mübarek'e tahammül etti. Bahreyn ve Yemen'deki rejimlere olan desteğini sürdürdüğünü görmekteyiz. Amerika, bir gün bile demokrasi ve reform için endişelenmedi. Amerika'nın sorunu bu değil. Sorun, "bu rejim bizimle mi yoksa bizimle beraber değil midir?" Suriye'deki hedef, ifade ettiğimiz duruşa sahip olan direniş rejiminin değişmesidir.

Suriye muhalefetinin söylemlerine baktığımız zaman Filistin ve ulusallık gibi söylemlerden boş olduğunu görmekteyiz. Neden? Çünkü Amerika'yı rahatsız etmek istemiyorlar. Bazı muhalif liderlerin Amerika'yla güçlü ilişkileri var. Bunun belgeleri, Wikileaks'te yayınlandı. Tabi ben tüm muhalefeti aynı görmüyorum. Aralarında farklılıklar var. Ortada reform isteyen bir rejim var. Buna rağmen reform istenmiyor sadece rejimin devrilmesi isteniyor.

Üçüncü nokta ise Suriye halkının iradesidir. Mesela, Mısır halkının Yemen halkının Libya halkının Bahreyn halkının ezici çoğunluğunun rejimin karşısında olduğunu söyleyebiliriz. Ama Suriye'ye gelince...

Suriye'de ezici çoğunluk nerede? Yakın zamanda Suriye'nin başkenti Şam'da ve Halep'te Başkan Esed'i destekleyen gösteriler gerçekleşti. Yüz binlerce insan, sokağa çıkıp rejimi reform yapması noktasında destekledi. Şam ve Halep, Suriye'nin en büyük iki şehridir. Şam ve Halep dışındaki bir çok şehirde, kalabalık halk, rejimi desteklemek için meydanlara döküldü. Bu sokaktaki insanlar, Suriye halkı mıydı değil miydi? O halde ben bu halkla beraber olmalı mıyım olmamalı mıyım?

Elde ettiğimiz veri ve bilgilerden sonra bildiğim tek şey Suriyelilerin çoğu, reformlardan yana. Bizim Suriye'yle çok iyi bir yakınlığımız söz konusu. Yönetimle arası iyi olmayan hatta yönetimle hiçbir alakası olmayanlar dahi Hizbullah'a karşı açık. Hizbullah'la onlar arasında ilişki sürmektedir. Çünkü direniş, insanları bir araya getiren konudur. Biz, farklı halk kesimleriyle kurduğumuz iletişim sayesinde şunu söyleyebiliriz:

Halkın çoğunluğu reformlardan yana. Aynı şekilde ben, bahsettiğim değer ölçülerine bağlıyım. Aynı zamanda Suriye halkının iradesine de bağlıyım. Bu halk, lideri Beşşar Esed'in yanında durdu. Suriye, son on yılda, Amerika'nın bölgede hegemonya kurmak için yaptığı saldırılar karşısında direniş gösterdi. Beşşar Esed, halkının desteğini almasaydı bunu yapabilir miydi? O halde halkın bu sabır ve direnişte, rolü söz konusudur. Bu halk, yönetimiyle beraber Temmuz savaşında direnişin yanında durdu. En az 10 bine yakın Lübnanlıyı Suriye'de ağırladı. Ben, ülkesi için reform isteyen bu yönetimin yanındayım. Beşşar Esed bile "bu ülkede önceden olduğumuz gibi kalalım" demiyor. Hepsi "reform istiyoruz. Geçmişte hatalar yapıldı" diyorlar. Herkes, şartların iyileşmesi için yardımlaşmaya ve vakte ihtiyaç duyduğunu söylüyor.

Ben, bu konudaki duruşumu özetlemek istiyorum. Biz, direniş safında duran ve reforma açık olan bir yönetimin devrilmesinden yana değiliz. Ve gerçekten de reformlar başladı. Bunu, Suriye halkının maslahatı için yapıyoruz. Çünkü batının istediği alternatif yönetim, Amerika idaresine teslim olacak ve İsrail'e istediğini verip mutedil olarak isimlendirilen Arap yönetimlerinin içine katılacak. Bunun, Suriye halkının ne maslahatına ne duruşuna ne bölgesel önemine ne de ulusal kimliğine yararı vardır.

Suriye, bir iç çatışma yaşayabilir. Ve Suriye, bölgelere ayrılabilir. Eğer ben Suriye halkını seviyor ve ona zarar gelmemesini istiyorsam şunu söylemem gerekir: Rejimin devrilmesi, Suriye halkının güvenliğinin, istikrarının, siyasi, bölgesel ve milli değerlerinin çıkarına değildir.

Suriye'den istenilen, sükûnet ve sokaklardan çıkıp, çatışmayı bırakıp, diyalog ve yardımlaşma masasına oturmaktır. Ümmetin, direnişin, Suriye halkının, Amerika ve İsrail'in projelerine karşı duruşun maslahatı için bunu yapmamız gerekiyor. Bizim bu konudaki duruşumuz açık ve şeffaftır. Bazıları bizimle bu konuda ihtilafa girdi. Ben, bir çok kişiyle bu konuyu tartıştım. Bazıları, bize bu konuda, mesajlar gönderdi. Biz, bu konuyu tartışmaya açığız.

Avam ve 'La İlahe İllallah' ın manası

Soru: Bedevi, yaşlı adam ve yaşlı kadın gibi avam insanlara, bahsettiğiniz tafsilatlarıyla La ilahe illallah'ın manasını, bozan unsurlarını, şartlarını ve gerekliliklerini bilmelerini şart koşuyor musunuz? Buna binaen, bunları bu şekilde bilmeyenler kâfir midirler?

Cevap:

Hamd Allah'a mahsustur. Salat ve selam Allah'ın resulü üzerine olsun.

Bizler ne bedevi, ne yaşlı erkek ve kadın ve nede bir insanı, bizim şerh edip açıkladığımız ve âlimlerin kitaplarında beyan ettikleri üzere, La ilahe illallah'ı bozan unsurları, şartlarını ve gerekliliklerini bilmeye zorlamıyoruz. Bunları, bozan kişinin küfre gireceği bir İslam şartı olarak ta kabul etmiyoruz.

Bunda onlara gerekli olan, İslam'ın sıhhat şartı olan, tevhidin gerçekleştirilmesi, şirk ve ortaklardan sakınılmasıdır.

Allahu teala şöyle buyuruyor: **"Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu inkâr edip Allah'a iman ederse, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."**[1] Tağutu inkârın dereceleri vardır:

<u>En büyüğü ve en yücesi:</u> İslam'ın zirvesi olan, tağutu yıkmak ve insanları ona ibadetten Allah'a ibadete çıkarmak için cihad etmektir. Bu derece, Allah'ın emri üzerine olan Taifetu'l-Mansura ashabı mücahidlerin yoludur. Onlara muhalif olanlar ve onları yüz üstü bırakanlar onlara hiçbir zarar veremezler. Allah'ın emri gelene kadar bu böyle devam eder. Bu durumda bu havasın yoludur. Bizler herkesi bununla sorumlu tutmuyoruz. Bilakis onun ehli, seçkin kimselerdir. Allahu teala'nın bizleri de onlardan kılmasını diliyorum.

<u>En az ve en aşağı derecesi ise:</u> Başka bir ifadeyle, bir insanın ancak onunla Müslüman olabileceği sınır ise, Allahu teala'nın tüm mahlûkata vacip kıldığı ve –Muaz (radiyallahu anh) hadisinde geçtiği üzere- bunu kendi haklarından saydığı ve tüm resullerini bununla gönderdiği şeydir. Allahu teala şöyle buyuruyor: "**Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik.**"[2] Tağuttan sakınma, tüm nevileriyle ona ibadetten sakınma, onu ve ehlini dost edinmeden uzak durmadır. Bununla kişi büyük şirkten beri ve Hanif -yani şirkten uzak- olmuş olur.

Bir kimse, şirkten sakındığı şirk ve ehlini destekten uzak durduğu ve yalnızca Allah'a ibadet ettiği sürece, kişinin ancak onunla Müslüman olacağı tevhidi yerine getirmiş olur. Bizler, o kimseye Müslüman olabilmesi için, şirki yok etmek, tevhidi ve ehlini desteklemek için tağutlara ve askerlerine karşı savaş şartını koşmuyoruz. Yine biz, özellikle de avam, yaşlı erkek veya yaşlı kadın olursa; âlimlerin kitaplarında açıkladıkları üzere tevhidin tafsilatlarını anlamalarını, bozan unsurları öğrenmelerini veya ezberleyip ezbere okumaları şartını da koşmuyoruz. Bizim şart koşmuş olduğumuz en önemli nokta, tevhidi gerçekleştirip onu bozan unsurlardan birisine düşmemeleridir. Kendisinde İslam'ın aslının ve tevhidin bulunduğu bir kimse, şirkten sakınıp İslam'ın rükunlarını yerine getirdiğinde, İslam'ı bozan unsurlardan birisini işlemediği sürece bu kimse bizim katımızda Müslümandır. Bu gün yaşlıların birçoğu bu hal üzeredir. Keşke birçok insan da onların dini üzere olmuş olsaydı. Zira onların bu durumu, ilim, davet ve bilgi üzere olduğunu iddia eden birçoğundan daha hayırlıdır. Daha önceleri buna benzer bir konu hakkında şöyle denilmiştir: "Yaşlı kadınların dini üzere ölen kurtulur." Bu söz, felsefe, kelam ve Allah azze ve celle'nin sıfatlarını tevil edenlere hakkında söylenirdi. Eğer bu kimseler sukut edip akıllarını ve fasit tevillerini dine sokmadan ve derinlere dalmadan genel olarak Kuran ve sünnette gelenlere iman etmiş olsalardı, fıtrat ve yaşlı kadınların yolu üzere kalırlardı. Bu hal, girilmesi caiz olmayan konularda görüş ve akıl yürütme işlerinden daha salimdir.

Tevhid ve şirk meselesi de bunun gibidir veya buna yakındır. Genel olarak La ilahe illallah'a imanı içeren yaşlı kadınların dini; ki bu yalnızca Allah'a ibadet etme, Allah düşmanlarını destekleyip dost edinme, Allah ve resulüne sövme, Allah'ın diniyle istihza ve bunların dışında dini ve tevhidi bozan unsurlardan birisini işlememedir. Bu durumdaki bir kimse avamdan bile olsa, kendi görüş ve maslahatlarını tevhidin önüne geçiren birçok bilmişten daha fazla selamettedir.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem), bedevi vb. avamın, şirkten beri olma ve ibadette Allah'ı birleme manasındaki mücmel imanlarını kabul ederdi. İslam'ı bozan unsurları tafsili olarak talep ettiği, gelen herkesi İslam'ın şartlarını ve bozan unsurları ezberlemekle yükümlü tuttuğu veya -yakın sahabeleri gibi veya bu günkü bazı ilim talebelerinin sırayla ve tafsili bir şekilde öğrendikleri gibi- tevhidin detaylarını öğrenmelerini şart koştuğu hiçbir şekilde varit olmamıştır.

İslam'ın rükün ve temellerini öğrendikten sonra "Allah'a yemin olsun ki, bundan ne fazlasını yaparım nede azını" diyen Necidli adam hadisinde, Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) o adam hakkında: "Eğer doğru söylüyorsa felaha erdi!" buyurmuştur. Bu hadis, konuyla ilgili bir hüccettir.

1- Bakara: 256

2- Nahl: 36

Yine efendisinin azat etmek istediği Muaviye'nin cariyesi hadisi de bu kabildendir. Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) ona şunu sormuştur:

"Allah nerede?"

Kız: "Semada"

Resulullah: "Ben kimim?"

Kız: "Sen Resulullahsın"

Nebi: "Onu azat et, o bir mümindir" buyurmuştur.

Bu ve benzeri hadisler, imanın en alt derecesini yerine getirenlerin; mücmel imanı getirerek yalnızca Allah'a ibadet edip şirkten ve İslam'ı bozan unsurlardan sakındığında mümin olduğunu ifade etmektedir. Bu kimselerin imanı için, Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) koşmadığını şartların koşulması caiz değildir. Zira O dine bizden daha hırslı, daha kavrayışlı, daha bilgili, daha takvalı ve daha ihtiyatlıdır.

"Allah'ın kitabında olmayan her şart batıldır"

Bu mücmel iman, hiç şüphesiz ilim ve davetçilik iddiasında bulunup şirke dalan, küfür yasamalarına iştirak eden, tağutlara destek olarak onların askerliklerini yapan, onların kanun ve düsturlarını savunan, ona saygı duyacağına ve muhafaza edeceğine dair yemin eden veya ona muhakeme olanların imanlarından daha hayırlıdır. Onlar, tüm bunları davet, maslahat, istihsan ve fasit siyasetleri adı altında işlemektedirler.

Hiç şüphesiz bu kimseler, ilim ve davet iddialarını bırakıp yaşlı kadınların dinine bağlansalar, mücmel imana tutunup ardı kesilmeyen batıllara dalmasalar, bu onlar için daha hayırlı, daha kurtarıcı ve Allahu teala katında daha iyi bir özür olacaktır.

Ancak tüm bunlar tevhidi, gerekliliklerini, şartlarını ve bozan unsurlarını öğrenmenin ehemmiyetini hafife almak için değildir. Allahu teala şöyle buyurmaktadır: **"Bil ki, Allah'tan başka ilah yoktur."**[3] Sahih bir hadiste şöyle buyrulmaktadır: "La ilahe ilalllah'ı bilerek ölen bir kimse cennete girer." Hadisi Muslim, Osman'dan (radiyallahu anh) rivayet etmiştir. Bir insana İslam hükmü verebilmek için, tevhidin tafsilatlarını bilmesinin, İslam'ı bozan unsurları ezberlemesinin ve detaylı bir şekilde öğrenmesinin şart koşulmaması; bunları öğrenmekten yüz çevirme, hafife alma ve bu meseleleri önemsememe anlamına gelmemelidir. Özellikle de bu yaşlı adam ve kadınların bazıları, ömürlerini dünya işlerini ve hallerini öğrenmekle geçirmişler; tevhidi ve İslam'ın en önemli konularını öğrenmekte ise tam bir ihmalkârlık göstermişlerse, kuşkusuz bu tür kimseler bu ihmalkârlık ve taksiratlarından dolayı hesaba çekileceklerdir. Ancak hesaba çekilmeleri ve günahkâr olmaları, bu durumlarda söyleyemeyeceğimiz tekfirden başka bir şeydir. Ancak kişi açık bir şekilde İslam'ı bozan unsurlardan bir şey işlediğinde veya cehaleti, kelimeyi tevhidi, manasını bilmeden söylenen boş bir söz olarak alır ve -içeriği yalnızca Allah'a ibadet ve şirk ve ehlinden beri olma olan- muhtevasını tatbik etmezse durum farklı olur.

Şu nokta bilinmelidir ki, dünyada sahibini koruyan ve İslam'ın özelliklerinden birisini izhar edip İslam'ı bozan her hangi bir unsuru izhar etmeyen bir kimseye verilen hükmi İslam; ahirette kurtarıcı olan hakiki İslam'dan ve yalnızca Allah'ın bilebileceği zahiri olmayan kalbi şartlardan başka bir şeydir. Bizim hükmümüz, yalnızca zahir ile ilgilidir, gizli halleri üstlenen Allahu teala'dır.

Bazı kardeşler itirazda bulunarak, 'mücmel imanı yerine getirip İslam'ın rukunlarını uygulayan, tağutlara ibadetten ve onları desteklemekten uzak duran mezkûr bu kimselerin birçoğunun yönetimdeki tağutları tekfir etmediklerini, tağutu tekfir etmeyenin de onu inkâr edemeyeceği' itirazında bulunmuşlardır. Hatta bu yaşlılar arasında o tağutlardan bazılarına sevgi gösterenler bulunmaktadır. Kendisini, evladı veya bir yakını için bir iyilik gördüğünde, başlarından bir zulmü kaldırdıklarında, örneğin bir mahpuslarını serbest bıraktıklarında veya bir hastane yaptıklarında veya bu tağutların bu ve benzeri uygulamalarıyla onlara dua edenler bile bulunmaktadır. Bu uygulamalarıyla onların dostluklarını satın alırlar. Oysaki bu mallar, ne onların nede babalarının çabalarıyla elde edilmemiştir. Bilakis bunlar, musallat oldukları ümmetin mallarıdır. Bazı zamanlar bazı insanlardan kaldırdıkları zulümler, din edindikleri şirk ve teşri ile kendi nefislerine ve insanlara uyguladıkları ve bunda ısrar ettikleri zulüm yanında hiçbir şey değildir.

Biz deriz ki: Allah'ın indirdiklerinin dışında kanunlarla hükmeden ve Allah'ın izin vermediği kanunlar koyan tağutların tekfir edilmemesi, cehalet ve büyük bir tökezlemedir. Bunun kaynağı ise Cehmiyye akidesidir. Bu ise bu gün Müslümanlar arasında yaygınlaşan irca akidesinin tezahürlerindendir. Bu konuyu başka yerlerde detaylı bir şekilde açıklamıştık.

Bu cehalete düşenler, bu tağutların islamlarına, namazları, La ilahe illallah'ı telaffuz etmeleri ve Mürcielerin revaçlandırdığı bunların benzeri şüphelerle delil getirirler. Bu şüpheler yalnızca avam ve yaşlılarla da sınırlı değildir. Bu zamanda davet ve ilme intisap eden birçok kimseler de bunları benimsemekte, yaymakta ve nakletmektedir. Bizim onlar hakkındaki sözümüz, dalaletteki cahiller olduklarıdır. Onların birçoğu bilmeden Mürcie akidesinden, hatta Cehmiyye akidesinden birçok şeyler taşımaktadırlar.

3- Muhammed:19

Bununla birlikte bizler, onların tevhid ile olan ihtilafları isimler babında olursa, yani iman ve küfür isimlerini tağutlara indirgeme meselesinde olursa, onların tekfirlerini söyleyemeyiz. Ancak onların bize olan muhalefetleri, tevhid ve şirk konularına geçer veya tağutları tekfir etmemeleri, o tağutları veli edinme, onlara destek olma, onlara ibadet etme, teşri konularında onlara itaat veya batıl dinlerinde onlara ortak olmayla sonuçlanırsa; bu durumlarda onların cehaletleri ve bidatleri onları küfre götürmüş olur. Allah'tan selamet ve afiyet diliyoruz.

Lakin bu acayip dönemin çelişkilerinden birisi de, bu tür şüphelerden ötürü tağutları tekfir etmeyen herkesin, onların destekçilerinden olması, onlara ibadet etmesi veya teşri konularında onlara itaat etmesi gerekirken; bu tağutları tekfir etmeyenler arasında, onların kâfir kanunlarından beri olan hatta bizzat onların kendilerinden bile beri olan, onlara buğzeden ve onları desteklemeyen hatta bizler bunlar arasında onlara karşı ayaklanıp savaşanları bile gördük. Örneğin Cüheyman ve cemaatinde olduğu gibi. Onların çoğunluğu, Suudi rejimini ve yöneticilerini tekfir etmiyorlardı. Bu, onların bir cehaleti ve yüzeyselliğidir. Bununla birlikte onlara buğzediyor ve onların beyatlarını tanımıyorlardı. Devletin aleyhine çalışıyor ve münkerlerini reddediyorlardı. İşin sonunda ise onlara karşı savaştılar.

Tağutları tekfir etmemekle birlikte onları desteklemeyen hatta onlara buğz edip onlardan ve kanunlarından beri olan bunların emsalleri birçok kimseler bulunmaktadır. Hiç şüphesiz bu bir çelişkidir. Zira tekfir edilmemesi bir tür velayeti de beraberinde getirmektedir. Onlara göre tağut kâfir olmadığı sürece, iman velayeti dairesinde kalması gerekecektir. Buna, ya bir cahil yada 'iki menzile' akidesine sahip birisi itiraz edebilir. Lakin bir kimsenin vela ve bera konularında cahil olduğunu, çelişkilere düştüğünü, tevhidi tam olarak anlamadığını veya mücrimlerin yolunu açık bir şekilde göremediğini söylemekle; mezhebinin gerektirdiğiyle onu tekfir ederek 'o bir kâfirdir' demek arasında büyük farklar vardır. Zira sahih olan görüşe göre, mezhebin sahibi onu bilip ona bağlanana dek, mezhebin gerektirdiği, mezhebin kendisi değildir.

Bundan ötürü “Tağutu tekfir etmeyen, onu inkâr etmiş olmaz” sözü, cami ve mani olmadığı gibi dakikte değildir. Çünkü tağutu inkâr, onun ilahlığından beri olma, ona ibadetten ve dolayısıyla teşride ona itaatten sakınma, velayetini terk ve şirkine ortak olmaktan uzak durma anlamına gelmektedir.

Bir şüpheden ötürü onu tekfir etmeyen bir kimse tüm bunları gerçekleştirirse, -Mürcie, cahil ve çelişki içinde olan birisi de olsa- tağutu inkâr etmiş sayılır. Bunlardan birisini işleyen ise bundan farklıdır. Zira bu kimse tağutu tekfir etse bile onu inkâr etmiş sayılmaz.

Buna binaen, eğer haklarında soru sorulanlar, -ister yaşlı olsun ister başkaları- tağutları tekfir etmemeleri, onları veli edinme, destekleme veya teşride onları onaylama ve kâfirlere tabi olma veya küfür kanunlarına ve şirk şeriatlarına rıza ile sonuçlanırsa, bu kimseler kâfirdiler. Onların cahil olmaları bu hükmü değiştirmeyecektir. Kâfir, bazen dalalette olan bir cahil, bazen de ilim ve bilinç üzere olan bir inatçı olabilir. Allahu teala bu iki sınıfı şu buyruğunda toplamıştır: **“Gazaba uğrayanların ve dalalette olanların yoluna değil…”** Dalalette olanlar, Hıristiyanlar ve bu ümmet arasında onlara benzeyen cehalet ve dalalet üzere kâfir olanlardır. Gazaba uğrayanlar ise, Allahu teala'nın onlar hakkında, hakkı, evlatlarını tanıdıkları gibi tanıdıkları halde bilerek kâfir olan Yahudiler ve dalalet âlimlerinden ve tağutların bekçilerinden onlara benzeyen herkestir.

Tağutları tekfir etmemeleri, onları veli edinme ve destekle sonuçlanmayan, onların dinlerine girmeyen veya onların küfür teşrilerine iştirak etmeyenler ise; eğer bu kimselerde bir insanın ancak onunla Müslüman olabileceği imanın aslı bulunursa, bizler o kimselerin tekfirini söyleyemeyiz. Görmüş oldukları bazı iyilik vb. şeylerden ötürü zikrolunan bazı dualar sadır olsa bile yine onları tekfir etmeyiz.

Bir hayır işinden veya bir zulmü kaldırmasından ötürü bir kâfire methiyede veya övgüde bulunulması veya bundan dolayı ona dua edilmesi; tüm bunlar, beyan ve hüccet ikamesine ihtiyaç duyulan füru meselelerindendir. Zira Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), onu himaye eden ve ona yardım eden kâfir amcası için dua ve istiğfarda bulunmayı istemiş ve şöyle demiştir: “Nehyolunmadığım sürece onun için istiğfarda bulunacağım.” Bunun üzerine Allahu teala şu buyruğunu indirmiştir: **“Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz.”**[4] Bu tür meseleler, ancak risali hüccet ile bilinebilen füru meselelerdendir. Bazı insanlara kapalı kalabilir veya “İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a da teşekkür etmez” ve benzeri umumi naslar yanında mesele onlar için müşkül olabilir.

Bu bapta hüccet ikame edilmesi gerekir. Yine tekfir hükmünü vermede acele edilmemesi, âlim ile cahilin birbirinden ayırt edilmesi, umumi olarak onların hidayet ve hayırlı olmaları için dua edilmesi ve özellikle yardım edilmeleri için dua edilmesi, onlara destek ve dostlukla tabi olanla, yalnızca bu cehalet sınırlarında duranın birbirlerinden ayrılmaları gerekir. Yine onların küfürlerine, şirklerine ve dine muhalif olan kanunlarına açık bir şekilde övgüde bulunanla, onların bazı ahlaklarına, amellerine ve bazı tutumlarına övgüde bulunulması birbirinden ayırt edilmelidir.

4- Tevbe: 113

Tağutlara olan sevgi ve muhabbetin izhar edilmesi ise kuşkusuz imana ters ve zıttır. Allahu teala şöyle buyuruyor: "**Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve resulüne başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun…**"[5]

Ancak sevgi ve muhabbet meselesi kalbi ve bâtını ise, bu dünyadaki tekfir hükümlerinin üzerine bina edilemeyeceği uhrevi tekfir hükümlerinden olur. Çünkü dünyadaki tekfir hükümleri zahir ve mundabıt/belirgin tekfir sebeplerine bağlıdır ki bunlarda zahiri olan söz ve fiillerle sınırlıdır. Kalp amelleri ise, açık bir söz veya zahir bir fiil şeklinde tezahür etmediği sürece, bu dünyada onunla tekfir yapılması caiz değildir. Sevgi ve muhabbette bu tür fiillerdendir. Dil ve azalarda tezahür etmediği müddetçe belirgin olmayan fiiller üzerine tekfir hükümlerinin bina edilmesi caiz değildir.

Sonra, bilindiği üzere sevgi ve muhabbet meselesi göreceli bir meseledir. Bazen bir kimse, bir kafiri veya dünyalık bir şeyi sevebilir. Öyle ki bunu Allah sevgisine eşit hale getirir ve onu Allah'a ortak yapar. Bunun küfründe hiç şüphe yoktur. Bunlar Allahu teala'nın, şu buyruğunda zikrettiği kimselerdir: "**İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler.**"[6] Yine Allahu teala'nın şu buyruğunda: "**Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz Çünkü sizi âlemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk.**"[7] Öyleyse onları Allah'ı sevdiğinden daha fazla sevenin durumu nasıl olur? Allah'tan selamet ve afiyet diliyoruz.

Akrabalık, babalık veya evlatlık gibi bağlardan ötürü bazı kâfirlere olan sevgi ise, her ne kadar Allahu teala bundan sakındırmış ve geçen ayette olduğu üzere, bunlardan imanı kaldırmışsa da; hadiste şöyle buyrulmaktadır: "İmanın en sağlam bağlarından birisi de, Allah için sevme Allah için buğzetmedir." Ancak bu bapta da sahibine hüccet ikame edilmeden tekfir olunmaz. Çünkü bu konu ancak risali hüccet ile bilinebilecek meselelerdendir. Yine şeriatın değiştirmek ve düzeltmek için indirildiği insanların alışa geldiği meselelerdendir. Bu, bazı insanlara müşkül olabilecek, açıklama ve bazı naslar arasını bulmayı gerektirecek meselelerdendir.

Örneğin insanların birçoğu kâfir olan ehli kitapla evlenilmesinin mubahlığını bilir. Oysaki Allahu teala şöyle buyurmaktadır: "**Onda 'sükûn bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindendir.**"[8] Allah subhanehu ve teala eşler arasında bir sevgi koymuş ve müşrik olan ehli kitap ile evlenilmesini de mubah kılmıştır. Oysaki umumi olarak müşriklere karşı sevgi beslenilmesini haram kılmıştır.

Bu konu bazı insanlara problemli gözüküyor ve şehvani sevgi ve muhabbet ile muvalat olan dini sevgiyi birbirinden ayıramayıp buna kıyas yapıyorlar. Yine birçok insan aynı ayette geçen rahmeti de karıştırmaktadırlar. Allahu teala şöyle buyurmaktadır: **"Biz seni ancak âlemlere bir rahmet olarak gönderdik."**[9] Bununla birlikte peygamberler kavimlerine karşı hırslı ve hidayetlerini de sevmektedirler. Örneğin *"Allah'ım kavmime hidayet et, zira onlar bilmiyorlar"* hadisinde olduğu gibi. Bununla, bizzat kâfirlere olan sevgi ve muhabbeti birbirlerinden iyi ayırt edemiyorlar. Oysaki onlar için hayrı sevmek, onların hidayetini sevmek, karanlıklardan nura çıkmaları adına onların rahmet olunmalarına çalışmak, Allahu teala'nın nehyetmiş olduğu, bizzat onlara olan sevgi ve muhabbetten başka bir şeydir. Lakin bu bapta, avama veya İslam'a yeni girenlere müşkül olabilecek naslar bulunduğundan, beyana, tafsilata ve hüccet ikamesine ihtiyaç duyulur ve tekfirde aceleci olunmamalıdır.

Allahu teala'dan, beni ve kardeşlerimi faydalandırmasını, bize faydalı olacak şeyleri bize öğretmesini, dinimizde bilinçli kılmasını ve bizi, dininin ve tevhidinin ensarlarından kılmasını diliyorum. Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salat ve selam olsun.

Ebu Muhammed El-Makdisi
Mütercim: Muhammed Atta

5- Mücadele: 22
6- Bakara: 165
7- Şuara: 97-98
8- Rum: 21
9- Enbiya: 107

DiRENİŞÇİ MÜCAHiTLERLE İLGİLİ ŞER'i HÜKÜMLER VE BAZI ÖNEMLi MESELELER

1) Uzak olan düşmanla cihad:

Şafii (rahimehullah) El-Um adlı kitabında (4/177) şöyle der: "Eğer düşmanın durumu farklı olursa, örneğin bazıları diğerlerinden daha zararlı ve daha tehlikeli olursa; imam daha tehlikeli ve daha zararlı olanla işe başlamalıdır. Bunda bir beis yoktur. Bu, onların ülkeleri daha uzak olsa bile böyledir inşaallah. Böylece tehlikeli olan düşman daha az tehlikeli olan diğer düşmanların önüne geçirilmiş olacak ve bu tutum, zaruretlerin konumunda olmuş olacaktır. Çünkü zaruret anında, diğer zamanlarda caiz olmayan şeyler caiz olur. Haris b. Ebi Dirar'ın ordular hazırladığını duyunca, -ondan daha yakın olan düşmanlar bulunmasına rağmen,- Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara karşı saldırı düzenlemiştir. Yine Halid b. Süfyan'ın kendisine karşı ordular hazırladığını duyduğunda, ona İbn Uneys'i göndermiş ve oda onu öldürmüştür. Oysaki bu sırada ona daha yakın olan düşmanlar bulunmaktaydı."

2) Ana-baba, koca ve borçludan izin alınması: İzin hükmü, düşmanın durumuna göredir:

1- Eğer düşman kendi ülkesinde, müslümanların sınırlarını kuşatmamış ve Müslüman ülkelerine de bir etkisi yoksa ve yine Müslümanların sınırlarında da asker bulunuyorsa, bu durumda cihad farzı kifayedir ve izin alınması gerekir. Zira ana-babaya ve kocaya itaat farzı ayndır, cihad ise farzı kifayedir. Farzı ayn ise farzı kifayenin önüne geçirilir.

2- Eğer düşman Müslüman sınırlardan birisine saldırır veya bir İslam ülkesine girerse, bu durumda bu ülkenin ve etraftaki ülkelerin halklarına cihad farzı ayn olur. Bu durumda izin düşer. Hiç kimsenin kimseden izin almasına gerek yoktur. Öyle ki çocuk babasından izinsiz, kadın kocasından izinsiz ve borçlu da borçlu olandan izinsiz cihada çıkabilir.

Ana-babadan ve kocadan iznin düşmesi, düşmanın Müslümanların ülkesinden çıkmasına veya –bu yeryüzündeki tüm Müslümanlar olsa bile- düşmanı çıkarmaya yetecek sayının toplanmasına kadar devam eder.

Farzı ayn olan cihadın, farzı ayn olan ana-babaya itaatin önüne geçirilmesinin nedeni, cihadın dini himaye etmek, ana-babaya itaatin ise nefsi himaye etmek için olmasındandır. Dini muhafaza ise canı muhafazanın önündedir. Çünkü bizzat cihadın kendisinde, dinin korunması için şehid olmasıyla mücahidin canı yok olmaya maruz kalmaktadır. Yine dinin korunması kesindir, ana-babanın canının telefi ise zandır, kesin olan zannın önüne geçirilir.

Farzı ayn ve farzı kifayeye bir misal:

Deniz kenarında dinlenen bir topluluk bulunuyor ve bunların arasında yüzmeyi iyi bilenler de var. Boğulmak üzereyken 'kurtarın beni' diye bağıran bir çocuk görüyorlar ve yüzmeyi bilen hiç kimse harekete geçmiyor. Bir yüzücü, çocuğu kurtarmak için harekete geçmek istiyor ancak babası çocuğu kurtarmasına izin vermiyor. Tüm asırlardaki herhangi bir fakih, bu kimse hakkında, 'babasına itaat etmesi ve çocuğu boğulmaya terk etmesi gerekir' diyebilir mi?

Bu, Afganistan ve bu gün onun durumunda olan Irak, Filistin ve Keşmir'in misalidir. Bunlar yardım istemektedirler. Çocukları kesilmekte, namusları kirletilmekte, suçsuz insanları katledilmekte ve vücutları parçalanmaktadır. Samimi bazı gençler, onları kurtarmak ve onlara yardım için harekete geçmek istediklerinde, 'ana-babanın izni olmadan mı gideceksin?' şeklinde kınamalarla karşılaşmaktadırlar.

Boğulan çocuğun kurtarılması, onu gören tüm yüzücülere farzdır. Birisinin harekete geçmesinden önce, kurtarma vacibi hepsinin boynundadır. Birisi harekete geçtiğinde ise diğerlerinden günah düşer. Hiç kimse hareket etmediğinde ise günah tüm yüzücülere yazılır. Eğer baba oğlunu, bu boğulan kimseyi kurtarmaktan men ederse, ona itaat edilmez. Çünkü farzı kifayenin başlangıçtaki hitabı farzı ayn gibidir. Ancak sonuç itibariyle farklıdırlar. Eğer bazıları bunu yerine getirirlerse günah diğerlerinden düşer. Eğer hiç kimse yerine getirmezse hepsi günahkar olurlar.

İbn Teymiyye (rahimehullah) şöyle der: "Düşman saldırdığında, ihtilafın hiçbir veçhi kalmaz. Zira onların, dine, cana ve haremlere olan zararlarının defi, icma ile vaciptir."

Farzı kifayede ana-babadan izin alınması, farzı aynda ise alınmasının gerekmediğinin delili ve konuyla ilgili nasların uyuşturulması şöyledir:

Birinci nas: Buhari'nin Abdullah b. Amr b. El-As'tan (radiyallahu anh) rivayet ettiği hadistir: "Bir adam Nebi'ye geldi ve cihad için Ondan izin istedi. Nebi: "Ana-baban yaşıyor mu?" diye sordu. Adam: "Evet" dedi. Nebi: "Öyleyse onlarla cihad et" buyurdu."

İkinci nas: İbn Hibban'ın Abdullah b. Amr'dan (radiyallahu anh) rivayetindeki hadistir: "Bir adam Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) geldi ve Ona amellerin en faziletlisini sordu. Resulullah: "Namazdır" buyurdu. Adam: "Sonra nedir?" dedi. Resulullah: "Cihaddır" buyurdu. Adam: "Benim ana-babam var" dedi. Resulullah: "Sana ana-babana iyi davranmanı emrediyorum" buyurdu.

Adam: “Seni hak ile gönderene yemin olsun ki, cihad edeceğim ve onları bırakacağım” dedi. Resulullah: “Sen daha iyi bilirsin” buyurdu.” Hafız İbn Hacer (rahimehullah) şöyle der: “İki hadisin uyuşturulması için bu hadis farzı ayn olan cihada yorulur.”

Şeyh ve öğretmenden izin alınması:

Selef ve haleften hiçbir fakih, şeyh veya öğretmenin, ibadetlerde izin hakkı olduğundan bahsetmemiştir. Bunun farzı kifaye veya farzı ayn olması arasında da bir fark yoktur. Bunun aksini söyleyenler, şer'i bir nas yada apaçık bir delil getirmelidirler. Müslüman olan herkes, şeyhi veya öğretmeninden izin almadan cihada gitmelidir. Çünkü alemlerin rabbinin izni daha önceliklidir. O, buna izin vermiş hatta cihadı farz kılmıştır. İbn Hubeyre (rahimehullah) şöyle der: “Şeytanın tuzaklarından birisi de, Allah'ın dışında ibadet edilen gizli putlar inşa etmesidir. Örneğin hakkın ortaya çıkmasından sonra 'bizim mezhebimiz bu değil' denmesi gibi. Bunu, saygı duyduğu birisini taklit için yapar ki bununla onu hakkın önüne geçirmiş olur.”

Eğer bu öğrenci, mühendislik, tıp veya tarih okumak için batı ülkelerinden birisine veya Amerika'ya gitmeyi istese, -oraların fitnesi ise, karanlık gecenin bir parçası gibidir. Saptırıcı dalgalar, yakıcı şehvet denizleri ve dürtülerin tutuşturulduğu yerlerdir.- eğer bir öğrenci oralara gitmek istese, ne şeyh nede bir başkası ona itiraz etmez. Lakin ribata veya cihada çıktığında, her yönden dil uzatıldığını görürsün. 'İzin almadan nasıl çıkabildiği!' söylenir. Oysa ki şeyhi şu yüce nübüvvet kelamını kaçırmıştır: “Allahu teala yolunda bir gece nöbet, gecesi ibadet gündüzü ise oruçla geçirilen bin geceden daha hayırlıdır.” Sahih Muslim'de ise şöyle geçmektedir: “Bir gün ve bir gece ribatta durmak, bir ay oruç ve namazdan daha hayırlıdır. Eğer ölürse, yapmış olduğu ameli ona yazılmaya ve rızkı verilmeye devam eder. Ve Fettan'dan emin olur.” “Allah yolunda bir sabah yürüyüşü veya bir akşam yürüyüşü, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır.”

Şeyhin ve öğrencilerinin amellere koşmaları ve hayırlarda yarışmaları gerekir. Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şu hadisi onların gözünden kaçmamalıdır: “Beş şey gelmeden önce, şu beş şeyin kıymetini bil: Ölmeden önce hayatının, hastalıktan önce sıhhatinin, meşguliyetten önce boş vaktinin, yaşlılıktan önce gençliğinin ve fakirlikten önce zenginliğinin.” Yine şu sahih hadisi iyi dinlemelidirler: “Allah yolunda savaş için safta geçirilen bir saat, atmış yıllık ibadetten daha hayırlıdır.”

Şafii (rahimehullah) şöyle der: “Resulullah'tan gelen bir sünnetin kendisine açık olmasından sonra onu bir kimsenin sözünden ötürü terk etmesinin helal olmadığına Müslümanlar icma etmişlerdir.”

Farzı ayn olan cihadda izin:

Farzı ayn olduğunda, cihad farizasının edasında iznin gerekli olmadığı artık bizim için açıktır. Bu, güneş doğmadan önce sabah namazı farizasının edasında babadan veya efendiden izin alınmamasıyla aynıdır. Baba ve oğul bir yerde uyuduklarında, oğul sabah namazını kılmayı istediğinde babası uyuyorsa, hiç kimse bu farz namazı için oğulun babasından izin alması gerektiğini söyleyebilir mi? Sabah namazını kılmayıp uyuyanların rahatsız olmamaları veya babasının namaz kılmasını istememesi gibi herhangi bir sebepten ötürü babanın oğlunu namazdan men ettiğini varsayacak olursak, oğulun babasına itaat etmesi mi gerekir? Cevap çok açıktır: “İtaat ancak maruftadır.” (Muttefakun aleyh) “Yaratıcıya isyanda yaratılana itaat yoktur.” (İmam Ahmed rivayet etmiştir). “Allah'a itaat etmeyene itaat yoktur.” (İmam Ahmed rivayet etmiştir.) cihadın terki bir masiyettir. Yaratıcıya isyanda ise yaratılana itaat yoktur…

Umumi seferberlik ile cihadın farzı ayn olmasından sonra, Nebi'den (sallallahu aleyhi ve sellem) izin nifak alameti olarak sayılır. Kuranı kerimde bununla ilgili olarak şu ayetler nazil olmuştur: “**Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister.** ” (Tevbe: 44-45)

Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali (radiyallahu anhum) gibi raşid halifeler hakkında ise, sahabe ve tabiinlerin onlardan izin aldıklarını bilmiyoruz. Onlardan birisi, savaşa veya cihada gitmeyi istediklerinde Ebu Bekir'e (radiyallahu anh) gelip izin istemiyordu. Önemli olan sancağın bağlanması ve birliğin çıkmasıydı. Halifelerden sonraki emirlerde de, ribat veya cihada gitmek isteyenlerin onlara haber gönderip izin istediklerini bilmiyoruz. Yine tüm İslam tarihinde Müslümanlardan birisinin, izinsiz cihad ve savaş yaptığından ötürü müminlerin emiri tarafından cezalandırıldığını bilmiyoruz. Savaş ve saldırılarda savaş emiri ve kumandanlarından izin alınması düzen, uyum ve düşmana saldırıda bulunanın, Müslümanların genel planlarını bozmaması içindir. Bazı fakihler, aylıklarını ordudan alan askerler hakkında izin gerektiğini imam Evzai'ye (rahimehullah) dayandırırlar. Nihayetu'l-Muhtac adlı kitabında Remli (rahimehullah) şöyle der: “İmam veya naibinin izni olmadan savaşmak mekruhtur. Ancak şu haletlerde mekruhluk kalkar:

1- İstenilen izne imkan olmadığında.

2- İmam savaşı atıl bıraktığında.

3- -Belkini'nin de bahsettiği üzere,- izin çıkmayacağı zannına galip geldiğinde.

Tekrar ediyoruz: Tüm bunlar, cihad farzı kifaye olduğundadır. Cihad farzı ayn olduğunda ise izin alınmasına gerek yoktur. ibn Ruşd (rahimehullah) şöyle der: “Masiyet emretmediği sürece, -adil olmasa bile- imama itaat gerekir. Masiyetlerden birisi de, farzı ayn olan cihaddan men etmesidir.”

Meseleyi biraz daha açıklamak için bizler şunu da söylüyoruz: İzin farzı kifayededir. Yani mücahidlerin sayısının farzı yerine getirmeye yeterli olduğundadır. Yeterlilik oluşmadan önce ise, hitap herkesedir ve herkes üzerine vaciptir. Bazılarının yapmasıyla ise vaciplik düşer. Yeterlilik oluşmadan önce farzı ayn ile farzı kifaye arasında bir fark yoktur. Yeterlilikten önce izin yoktur. Kifayet, ancak Müslümanların savaş topraklarında farizayı yerine getirmeye yeterlilikleri bilindikten sonradır.

Ebu Musab es Suri
Mütercim: Muhammed Atta

İbretler ve Hikmetler

Her kim Allah'a olan samimiyetini insanlar arasında kaybetmiş ise ve onu tek başına iken kendinde bulmuşsa, işte bu kimse doğrudur; ancak zayıf olan bir kimsedir.

Kim de bunu insanlar arasında bulmuş ve onu halvette iken (yalnızken) kaybetmişse, bu kimse de kusurlu kimsedir.

Kim de bunu insanlar arasında ve halvette kaybetmişse, bu kimse de dışlanmış bir ölüdür.

Her kim de bunu yalnızken ve insanlar arasında iken bulmuşsa, işte bu kimse başlı başına doğru ve sevilen bir kimsedir.

Her kimin yalnız iken Allah'a samimiyeti varsa, bunun artış göstermesi yine bunu muhafaza etmesine bağlıdır.

Kimde de o insanlar arasında iken, onlarla nasihatlaşırken ve irşad ederken bu durum varsa, bunun artış göstermesi de bunlarla beraber olmasına bağlıdır.

Kul nerede olursa olsun ve neyi yaparsa yapsın, Allah'ın muradına uygunluk gösterirse, işte bunun artış göstermesi de yalnız ve insanlar arasında iken söz konusu olur.

Buna göre; durumların en şerefli olanı şu ki, sadece senin için belirtilen ve sadece sana dair buyurulan durumları seçmen ve dışındakileri seçmemendir.

Senin için buyurduğu ile birlikte ol ve sakın kendi kafana göre takılıp da O'nun istemediğiyle birlikte olma!

Şeriatlerden önce temiz kalplerin lambaları fıtrat (ağacının) kökünde ışık vermektedir:

"(Bu öyle bir ağaç ki) yağı, nerdeyse, kendisine ateş değmese bile ışık verir." (Nur, 35)

Sular dökülmekte. İçen de var içmeyen de... Nice göllerde olup susayan da!

İbnu'l-Kayyim (rahimehullah)

Sultan Selahaddin Mısır'da Ubeydî devletine (genellikle Fâtımîler adı ile meşhurdur) son verdi. Bu devlet 299 H. yılından 567 yılma kadar ikiyüz altmış sekiz sene şanla, ihtişamla ayakta kaldı. İslâm dünyasının büyük bir bölümünün itikad ve amellerine, ahlâk; ve içtimaî yapısına büyük ve derin tesir yaptı. Bu idare dönemi tuhaf inançlar, enteresan ve acaib hükümler, gülünç kanunlarla dolu idi. Bunlardan birkaçını örnek olarak meşhur tarihçi Makrizî'nin kitabı el-Hıtat ve'l-Âsâr' dan takdim ediyoruz:

"362 H. yılında miras kanununda değişiklik yapıldı ve eğer ölen kişi geride kız çocuğu bıraknıışsa oğullara, yeğenlere, amca ve sâirelere hiçbir pay verilmeyecek diye kanun yapıldı. Bu kanuna karşı gelmeyi, Hz. Fâtıma (r.a.)'ya düşmanlıkla eş kabul ettiler. Hilâli gözetlemek bütün Mısır'da yasaklandı. Oruç ve bayram hesapları yapılmaya başlandı.

372 H. yılında bütün Mısır ülkesinde teravih resmen menedildi. İmam Mâlik'in Muvatta isimli hadis kitabından bir tane ele geçirilmesi üzerine bir kişi teşhir edildi.

393 H. yılında 13 kişi kuşluk namazı kıldılar diye. suçlanarak dövülmüşler ve teşhir edilmişlerdir. 595 H. yılında Mısırlıların çok sevdiği (bir sebze olan) melûhiye, Hz. Muâviye çok severdi diye yasaklanmıştır. Cercîr'i de Hz. Âişe (r.a.) severdi diye yasaklamışlardır. O sene bütün camilere, duvarlara, kabirlere, çöllere selefe küfür ve sövgüler yazdırıldı. Süslü levhalar halinde astırıldı. 411 H. yılında el-Zâhir Li İ'zâzidî-nillâh, şaraba genel izin verdi. Zevk ü safa, eğlenceler ve oyun oynamalar aldı yürüdü. O sene bütün memlekette çok pahalılık ve yaygın hastalık vardı. Halk sarayın etrafında toplanıyor, "açız, açız" diye bağırıyordu. Soygun yaygınlaşmıştı.

424 H.de henüz dört yaşında olan veliahdın geçit alayı çıktı. Bütün çarşı süslenmişti. Halk yerleri Öpüyordu.

O halifelerden öyleleri vardı ki, yaşlan çok küçükken halife yapılmış, müslümanların da onlara itaat etmesi farz kabul edilmişti. Mustansırbillah halife olduğunda yedi yaşındaydı. Âmir biahkânıillah da halife olduğunda beş yaşından bir ay birkaç gün büyüktü. El-Fâiz binasrülah da halife olduğu sırada ancak beş yaşındaydı. Âdıd Li dinillah ise halife olduğu sırada on iki yaşındaydı.

Selahaddin Eyyubî'nin devletinin başlangıcı, Fatımî devletinin sonu ve yeni bir devrin başlaması oldu. Mısır'da Şiîlik ve Rafızîliğin izleri silinmeye başladı. Sünnet gelişti. Yer yer medreseler kuruldu. Buralarda ehl-i sünnet âlimleri ders vermeye başladı. Gitgide Fâtımîlerin bütün izleri silindi gitti. Aşağı yukarı üç-yüz yıl Mısır'ın resmî mezhebi olan İsmâilîiik bu yeni devrin açılması ile birlikte kimsesiz ve garip kaldı. Mısır tarihçisi Makrizî diyor ki:

"Şiîlik, İsmâilîiik ve İmâmîlik mezhebi gizlendi. Sonunda bütün Mısır ülkesinde hiçbir şekilde varlığı kalmadı."

Ubeydî (Fatımî) devletinin bu bir asırlık dönemi İslâm için bir musibet devri idi. Bu dönemde sürekli şeriatla, sünnetle, akaid ve ahlâkla alay edilir, eğlenilir, ilim ehli ve sünnet erbabı yenik ve perişan bırakılırdı. Aşağılık karakterli, serseri ve ahlâksız insanlar üstün ve hâkim kılınırdı.

Allâme Makdisî, Kitab el-Ravdateyn fi Ahbâri Dev-let isimli kitabında o devri anlatırken bakınız ne yazıyor:

"Bu belâ İslâm'ın tepesinde, kurulduğundan yıkılışına kadar devam etti. Yani 299 H. yılının Zilhicce ayında başladı, 567 senesine kadar devam etti. Onların devrinde Rafızîlik arttı, sultaları güçlendi. Halka vergiler kondu. Başkaları bunlara uydu. Suriye sınırlarında yaşayan dağlılardan Nusayrîler, Dürzîler, Haşîşîler (esrarkeşler) bunlardan birer taife olup onların etkisi ile daha da sapık inançlara saptılar. İsmaîlîler'in onların üzerindeki etkisi bunların aşırı cahil oluşlarından dolayı oldu. Onlara yaptıkları kadar başkalarına etki yapamadılar. Onların idare döneminde Avrupalılar, Suriye'nin ve Arap yarımadasının pek çok şehrini zaptettiler. Bir süre Atabeklerin kuruluşuna ve Selahad-din gibi bir mücahidin ortaya çıkışma kadar devam etti. O Selahaddin ki, İslâm ülkelerini yeni beştan kâfirlerin elinden geri aidi ve Allah'ın kullarını onların tasallutundan kurtardı.

Büyük bir dinî ve ahlâkî inkılâbın gelmesini gerektiren bu saltanatın çöküşünün, sağlam inançlı müslü-manları ve sünnet aşıklarını sevindirmesi gayet tabii bir şeydi. Doğumundan ancak 29 sene önce bu inkılâbın olduğu Allâme Makdisî, bunun sonucu olarak meydana gelen değişmeleri ve etkileri bizzat gözleri ile görmüştür. Sevincini şu kelimelerle dile getirmektedir:

"Bu saltanat bitti. Bununla birlikte Mısır'da İslâm'ın zelil kılınışının devri de sona erdi."

Hafız İbn Kayyım kendi kitabı es-Sauâiku'l-Mür-sele' de Bâtmîlerin yükselişim ve etkilerini, sonra da Nureddin'in ve Selahaddin'in eliyle bu saltanata nasıl son verildiğini şu heyecanlı sözlerle anlatır:

"Bâtmîlerin fikir, görüş ve iddiaları doğuda son buldu. Batıda da gittikçe ortaya çıkmaya başladı. Nihayet zamanla güçlü bir hareket halini aldı. Ayakları yer tuttu. Önderleri uzak batının pek çok şehirlerini ele geçirdi. Sonra daha da ilerlediler ve Mısır'a kadar ulaştılar, orayı ele geçirdiler ve Kahire'nin temelini attılar. Kadıları, idarecileri ve liderleri ile açıkça kendi davalarını yürürlüğe koydular.

Onların döneminde İhvân-ı Safa Risaleleri yazıldı. İbn Sina, el-İşârât, Şifâ ve diğer eserlerini yazdı. Bizzat İbn Sina'nın kendisi; babasının, (Fatımî halifesi ve o fikirlerin davetçisi) Hakimbillâh'm davetçilerinden olduğunu söylemektedir. Fâtımîler'in döneminde sünnet ve hadis yolu yasaklandı. Sünnet ve hadis kitapları rafa kaldırıldı. Bakmak isteyen ancak onu gizlice okumuş olmalıdır.

Bu davanın temel prensibi ve ana konusu: aklın, peygamberlerin vahiy yolu ile getirdiği bilgi ve talimatın üstünde tutulmasıydı. Gün geçtikçe bütün batı ülkesi, Mısır, Suriye ve Hicaz'a bu Batınîler musallat oldu. Seneler boyu Irak'a dahi bunlar hâkim oldular. Bu dönemde onların idaresinde ehl-i sünnetten olanlar, zimmîler (müslüman devletininin emrinde yaşayan müslüman olmayan halk) gibi idiler. Hatta gerçek şu ki, zimmîlere nasib olan güven, huzur, itibar ve haysiyete müslümanlar sahip değildi. Bu dönemde nice âlim, boynu vurulacak kimse kabul edildi; nice peygamber mirasçısı onların hapishanelerinde yata yata can verdi.Sonunda Allah'ın gayreti coştu da Nureddin ve Selahaddin vasıtasıyla bu Bâtmîlerin işkence ve zulüm elinden müslümanları kurtardı.

Bu ülkelerde İslâm son nefesini veriyor gibiydi. Fakat bu saltanat değişimi (inkılabı) ile İslâm'a yeni hayat bahşedildi ve yükseliş güneşi ufuktan doğdu. Yeryüzünün bütün müslümanları bundan dolayı neşeye boğuldu. Bu musibet devrinde İslâm'ı koruyacak hiçbir kimse yok mu diye arandığı bir sırada Allah Teâlâ kendi kulları ve mücahidler ordusu ile Kudüs'ü haça tapanlardan kurtardı.

Allah ve onun peygamberinin yardımcıları, kendi azim ve cesaretlerine uygun olarak hak dinin galip gelmesi hakkını yerine getirdiler."

İşte böylece Selahaddin Eyyubî bir taraftan haç uğruna savaşa çıkanların çoğalıp gelen, coşup akan seylâbım durdurarak İslâm âleminin siyâsî köleliğini, ahlâkî ve kültürel çürümesini ve batılı saldırganların arzularına av olmasını asırlarca engellemiş ve bu belâdan İslâm'ı ve müslümanları korumuş oldu.

Diğer taraftan da (Fatımî denmekle meşhur) Ubeydî devletine son vermekle o, Mısır'dan çıkarak İslâm dünyasında Bâtınîliğin, îsmâilîliğin etkilerini yayan fesad ve pislik kaynağını kapatmış oldu. Bu fesad kaynağı iki-üçyüz yıldan beri ümmet içindeki çözülmenin ve ahlâkî, fikrî, itikadî bozulmanın sorumlusu idi.

İslâm tarihi, yiğit Selahaddin'in bu iki başarısını, bu iki büyük kahramanlığını hiçbir zaman unutmayacaktır ve hiçbir ülkenin müslümanı bu Kürd mücahide minnet duymaktan uzak kalamaz.

İslâm adına, müslümanlar adına, Allah mükâfatların en güzelini, en üstününü versin....

MUVAHHİDLERİN KADERİ

Ben öyle inanıyorum ki, tertemiz, saf Tevhid'e dayanan ve taraftarları sadece Allah için olan İslam devleti Allah'ın lütfuyla yalnızca ehline nasip olacaktır. Ancak, zaafa düşmemeleri, vehmi bazı çıkarlar için veya taraftar toplayıp çoğaltmak için sünnetten ve dinden taviz vermemeleri şartıyla...

Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Canınıza tak dedi, sizi himaye edenler az, hasımlarınız çoktur. Ama unutmayın ki, merhametlilerin en merhametlisi olan Allahu Teala'nın kapıları her zaman size açıktır.

Evet, ey Ehl-i hak! Henüz vücutlarımız testere ile biçilmedi ve biz henüz, "Allah'ın yardımı ne zaman" diyecek duruma gelmedik.

Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Liderlerimiz hapsedilmekte ve öldürülmektedirler. Ancak bunlar yol ücretleri ve Sünnetullah'ın icabıdır.

Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Ömer Abdurrahman zindana atılır, zincirlere vurulur; ama içleri boş sarıklar eğlenir, oynar ve tağutların şu ana kadar halk tarafından bilinmeyen faziletlerinden bahsederler.

Evet, ey Tevhid ve cihad ehli! Topyekün bütün insanların oklarına hedef oldunuz; doğu ve batı kuvvetleri şiddetle size saldırdı; bid'at, fırka ve şikak ehli sizden uzak olduklarını ilan ettiler. Ancak bunlar (inşaallah) zafer öncesi meydana gelen ve zaferi müjdeleyen olaylardır.

Bitkinlik ve değişmekten sakının. Değiştiğiniz halde ölümün size gelmesinden tekrar tekrar sakının.

Ebu Katade el-Filistini

Şehadeti istemenin hükmü

Bismillahirrahmanirrahim. Allah'a hamd ve Rasulü Muhammed'e salât ve selam olsun.

Bundan sonra…

… Muhakkak ki cihad fi sebilillah İslam dininin en yüce ibadetlerindendir. Allah subhanehu ve Teâlâ'nın rızasını kazandıran en büyük takarrüp vesilesidir. Kitap ve Sünnette gelen birçok nass bu yüce ameli her müslümana teşvik ve emretmiştir. Terk edeni ise kötülemiştir. Bir müslümanın cihada hırslı olması ancak Rabbine beslediği güçlü sevgisinden, itaatinden ve rızasına nail olma isteğinden ötürüdür. Rabbimin bir kulunun ecelini dininin ikamesi yoluna yazmış olması bu isteğine ne güzel bir ödüldür. Allah yolunda, Allah için ölmek ve şehadete nail olmak ne mutlu bir son ve aynı zamanda ne mutlu bir başlangıçtır.

Muhakkak toprağın her nefiste nasibi vardır. Her nefis ölümü tadacaktır. Fakat Allah için kanı toprağa akmış olanın hali bir başka. İlk akan damla kan ile günahları bağışlanır, cennette varacağı yer kendisine gösterilir, kabir azabından korunur, kendisine vakar tacı giydirilir ki, onun yakutu dünya ve onda bulunan her şeyden daha hayırlıdır. Yetmiş iki huriyle evlendirilir. Düştüğü yerde melekler onu kanatlarıyla gölgelendirirler. Yeryüzünde kanı kurumadan önce iki dilber cennet hulleleri ile ona koşarlar. Her şey onu mutlu sonuyla kutlar ve Rabbinin rahmetiyle müjdeler… Şu halde, ya Rabbi, Allah yolunda olsun! Ya Rabbi Allah yolunda olsun! Ya Rabbi, Senin için olsun!

Allah yolunda şehadeti istemenin caiz olduğunu, hayır şari' tarafından methedilmiş bir amel olduğunu gösteren naslar çoktur. Bunlardan bazıları şunlardır:

İmam Buhari rahimehullah'ın Ebu Hureyre radıyallahu anhu yoluyla rivayet ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor:

"Ümmetime meşakkat verecek olmasaydım, hiçbir cihad müfrezesinin arkasından geri kalmazdım. Yemin olsun ki Allah yolunda öldürülüp diriltilmemi, sonra tekrar öldürülüp diriltilmemi, sonra tekrar öldürülmemi çok isterdim!"

İmam Ahmed rahimehullah hasen isnadla Cabir bin Abdullah radıyallahu anhu yoluyla Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem'in Uhud şehitleri anıldığında şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **"Allah'a yemin olsun ki dağın eteğindekilerle beraber bırakılmak** (yani onlar gibi, şehitler olarak bırakılmak) **isterdim."**

İmam Muslim rahimehullah'ın Sehl bin Huneyf radıyallahu anhu yoluyla tahriç ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: **"Her kim sıdk ile Allah'tan şehadeti isterse, Allah onu şehidlerin menziline ulaştırır ve velev ki döşeğinde ölmüş olsun."**

İmam Tirmizi rahimehullah'ın Ebu Zer radıyallahu anhu yoluyla tahriç ettiği ve sahih dediği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem Allah azze ve celle'nin sevdiği üç kişiden üçüncüsü hakkında şöyle buyuruyor: **"Üçüncü kimse ise bir müfrezede bulunur ve düşmanla karşılaştıklarında yenilirler fakat o ileri atılarak devam eder; ya şehid olur veya Allah o kimseye fetih nasib eder."**

İmam Ebu Davud rahimehullah'ın sahih isnadla Abdullah ibni Mesud radıyallahu anhu yoluyla rivayet ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: **"Aziz ve Celil olan Rabbimiz, Allah yolunda savaşıp da arkadaşları bozguna uğrayınca üzerindeki vebalini düşünerek tekrar dönen ve kanı dökülünceye kadar savaşan kimseyi çok beğenir de meleklerine şöyle der: "Şu kuluma bakınız! Benim yanımdaki sevaba rağbet edip yanımdaki (azabdan) korkarak (tek başına düşmanla savaşmak için) geri döndü. Nihayet (bu yolda) kanı döküldü."**

Selef rahimehumullah'tan beri İslam ehlinin şahadete hırslarını ve Allah için can vermeye rağbetlerini anlatan sözler ve kıssalara gelince bunlar oldukça çoktur. Bu ümmetin en hayırlıları bu amele en iştahlı olanlardı. Bu ümmetin en salihleri bu amelde en talihlilerdi. Onlar için kaybı en büyük hüsran olan bu dünya hayatında Allah için canını vermeyi kaçırmaktı.

İbni Ebi'd-Dunya rahimehullah'ın Ebu Said el-Hudri radıyallahu anhu yoluyla rivayet ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem düşmanla karşılaştığında **"Kim bana bir kelle getirirse o Allah'tan dilediğini istesin"** demişti. Bunun akabinde iki adam bir kafayla geldiler ve tartışmaya başladılar. Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem biri lehine karar verdikten sonra ona **"Allah'tan dilediğini iste!"** dedi. Adam "keskin bir kılıç ve sağlam bir kalkan dilerim. Sonra da Allah yolunda öldürülünceye kadar savaşmaya dilerim" dedi.

İmam Buhari rahimehullah Omer radıyallahu anhu'nun şöyle söylediğini rivayet eder: "Ey Allah'ım, beni yolunda şehadetle rızıklandır ve ölümümü rasulünün beldesinde kıl."

Hakim rahimehullah'in Makil bin Yesar radıyallahu anhu yoluyla rivayet ettiğine göre Nehavend savaşında Numan bin Mukrin radıyallahu anhu şöyle dua etmiştir: "Ey Allah'ım bugün Numan'ı Müslümanlar için nusret olacak şehadetle rızıklandır, müslümanları galip getir ve emin kıl. Ve (düşmanların) sancağını düşür."

Bu ve buna benzer rivayetler şahadeti istemenin ve savaş meydanında aramanın caiz olduğunu açık ve net ortaya koyuyorlar. Bilakis, bunun övülmüş bir fazilet olduğunu beyan ediyorlar. Ancak belki bazıları için şu hadisler mevzuyu doğru anlamakta problemler çıkarabilir:

Bir: İmam Buhari rahimehullah Enes bin Malik radıyallahu anhu'nun şöyle dediğini rivayet eder: “Nebi sallallahu aleyhi vesellem'in **“ölümü temenni etmeyin”** dediğini işitmeseydim ölümü isterdim.”

İki: İmam Buhari ve İmam Muslim rahimehumallah'ın Ebu Hureyre radıyallahu anhu yoluyla tahriç ettikleri hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: **“Düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin ve eğer karşılaşırsanız sabredin.”**

Şöyle diyebilir: şehadeti istemek ölümü istemektir, böyle bir davranışı ise Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem Enes radıyallahu anhu'nun rivayet ettiği hadiste nehyetmiştir. Ve ayrıca şehadeti istemek düşmanla karşılaşmayı da gerekli kılar. Bunu istemeyi de Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem Ebu Hureyre radıyallahu anhu hadisinde nehyetmiştir. Şu halde şehadeti temenni etmek nehyedilmiş bir davranıştır.

Bu şüpheye şöyle cevap veririz:

Birinci hadise gelince, bu hadis bu söze delil olmaz çünkü:

-Ölümü istemek umumen nehyedilmiştir, şehadeti istemek ise bu umumu nehiyden tahsis edilmiştir.

-Ölümü temenni etmekle alakalı nehiy mutlak değildir, bilakis hastalık, yoksulluk veya düşman korkusu gibi dünyevi sıkıntılardan ötürü ölümü temenni etmekle mukayyettir. İslam ulemasının birçoğu dininde fitneye düşme korkusundan ötürü ölümü temenni edenin bu nehye dâhil olmadığını söylerler. Hatta seleften birçoğunun bu manada ölümü temenni ettikleri rivayet edilir. İbni Ebi'd-Dunya rahimehullah “Temenni edenler” adlı müstakil bir kitapçığında bu sözlerin birçoğunu toplamıştır. Hafız ibni Hacer rahimehullah **“Sizden biriniz kendisine bir zarar isabet ettiğinden dolayı sakın ölümü temenni etmesin”** hadisini şerh ederken şöyle der: “seleften bir topluluk “**bir zarar isabet ettiğinden”** sözünü dünyevi zarar ile yorumlamışlardır. Şu halde dininde bir fitneden korkarak uhrevi bir zararın isabet etmesinden ötürü ölümü temenni etmesi nehye girmez. Bu manayı ibni Hibban'nın rivayetinden çıkarmak mümkündür, o şöyledir: **“Sizden biriniz kendisine dünyada bir zarar isabet ettiğinden dolayı sakın ölümü temenni etmesin”**.”

-Şehadeti temenni etmek mücerret ölümü istemek değildir, lakin Allah azze ve celle'nin rızasına nail olmak için ve hak dini yüceltmek için can vermeyi, kan akıtmayı arzulamaktır.

İkinci hadise gelince, bu da böyle bir iddiaya delil olmaz çünkü:

Şehadeti temenni etmekle düşman ile karşılaşmayı temenni etmek aynı şeyler değildir. İlki memduh bir amelken, ikincisi nehyedilmiştir. Hafız ibni Hacer rahimehullah Feth'inde şöyle der: “şehadete erişmek düşmanla karşılaşmaktan daha özeldir, zira şahadete ermek islama yardım, yüceliğinin devamı ve kâfirlerin kırılmasıyla beraber mümkündür, düşmanla karşılaşmakta ise bunun zıddı da olabilir. Bunun için men edilmiştir. Lakin şahadeti temenni etmeyi nefyetmez. Veyahut söz konusu kerahet gücüne güvenen ve kendisiyle övünen için hastır.” İmam Nevevi rahimehullah'da Muslim şerhinde şöyle der: “düşmanla karşılaşmayı temenni etmekten men etmiştir, zira bu davranışta kişinin kendisiyle övünmesi, kendi gücüne güvenmesi ve akıbetinden emin olması vardır… ayrıca düşmanı hakir görmesi ve dikkatli olmaması sebebiyle ihtiyata aykırı davranması vardır.” Ebu'l-Ferec ibnu'l-Cevzi rahimehullah'da Keşf'inde şöyle diyor: “bil ki düşmanla karşılaşmayı temenni etmek iki hususu içerir: biri bela'yı (imtihan, musibeti) istemek, diğeri de sabretmeyi iddia etmek. Lakin insana bela çattığı zaman sabrı nasıl olacağını bilemez. Bu iddianın sahibi kendi gücüne güvenir, kudretini ve kullanımını mülahaza etmez. Böyle davranan iddiasıyla baş başa bırakılır, aynı Bedr gazvesini kaçırmış olanların temenni edip Uhud gününde sebat etmedikleri gibi ve aynı Huneyn gününde sayılarından ötürü övünenler ve hezimete uğrayanlar gibi.”

Âlimlerimizin sözlerini toparlarsak hadiste varit olan men, cihada veya şahadeti temenni etmeye yönelik değil, karşılaşmayı temenni edende kibir, böbürlenme, kendi gücüne güvenip itimat etmek, kalben sebeplere bağlanıp, sebeplerin Rabbinden kopmak, durumu yanlış değerlendirip, sabredebileceğini zannedip, hakikaten musibetin ne kadar büyük olduğunu idrak edememesi ve akabinde isyan etmesi ve ayakları kayması gibi durumlar muhtemel olduğu içindir.

Şehadeti temenni etmek ve aramak dinimizde muhakkak en büyük erdemlerdendir. Şehadeti temenni etmek dünya sıkıntılarından ölüme bir kaçış değildir, kanıyla Rabbine kavuşma arzusudur. Bunun için, bu mana itibariyle bahsimizde istişhad eylemlerin cevazına yönelik de bir delil vardır. Muhakkak istişhad bahsi daha geniş ve teferruatlıdır ve âlimlerimizin söz konusu bir eylemin caiz olması için aradıkları şartlar çok ve ihtilaflıdır, ilerideki sayılarda bu konuyu da ele almayı Rabbim nasip etsin, fakat sadece konumuz dâhilinde istişhad mevzusunu değerlendirdiğimizde işin temelinde kişinin şehadet temennisi yattığını görüyoruz. Fakirlikten, hastalıktan, ailevi sıkıntılardan vs. sebeplerden, yani Allah subhanehu ve Teâlâ'nın kaderinden kaçtığından dolayı değil, Rabbinin dinini kanıyla ikame etmek için, Rabbinin rızasını canını feda ederek kazanabilmek için, ölüm her haliyle çatacak, şu halde Allah için olsun diye istişhad yapıyor. Nitekim bunun için istişhad diyoruz. استشهاد (istişhad) شهد (şehide) fiilin استفعل (istefale) vezninden استفعال (istifaal) vezninde masdarıdır. İstefale vezni ise talebi ifade eder. Yani luğat manasıyla istişhad şahadeti talep etmek, temenni etmek manasına da gelir. Şu halde, bu mana itibariyle konumuz istişhad eylemlerin cevazı yönünde delil teşkil eder, zira istişhad şehadeti talep etmektir, bu da aslen caizdir. Fakat şeri bir amel olarak istişhad amelinin meşru ve makbul olabilmesi için şahadeti temenni etmek kâfi gelmez, başka şartlar da tahakkuk etmesi elzemdir. Fakat bu bizim simdi konumuz değil. Allah azze ve celle kolay kılarsa gelecek sayılardan birisinde bu konuyu işleriz, inşallah.

Allah'a hamd olsun ve Rasulüne Salât ve salam olsun.

Allah' a hamd Resulüne Salat ve Selem olsun.

Her şeyden önce bir müslümanın üzerinde en çok durması ve düşünmesi gerekli olan mesele Allah Azze ve celleye' e kulluktur.Çünkü varlığımızın tek amaç ve gayesi alemlerin Rabbi Allah' a kul olmak, Ona boyun eğmek, ve sadece Ona ibadet etmektir. Allah'u Teala Kuran'da şöyle buyurmaktadır. Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk yapsınlar diye yarattım. (Zariyat 56) Selef uleması ayette geçen -bana kulluk -ifadesini beni tevhid etsinler, ibadetin bütününü sadece bana yapsınlar –şeklinde tefsir etmişlerdir. Dolayısıyla her müslumanın en çok hassasiyet duyması gerektiği nokta, en çok düşünmesi ve kendisine en çok endişeyle yaklaşması gerektiği mevzu, Allah a –Celle Celaluhu –kulluğunu garanti altına alması, yani onu bütün şirk ve çeşitlerinden, bütün haram fıskı fucur ve munkeratlardan bidat ve hurafelerden daha iyi koruyabileceği ortam ve mekanları bulması araması ve o ortamarda sabr u sebat etmesi dir. Çünkü bizim varlık sebebimiz sadece Allah' a kulluk olduğu gibi elimizdeki en büyük sermaye imanımız ve kulluğumuzdur. Onun için Allah Celle ve Ala bizlere hicreti gerektiğinde farz kılmıştır. Hicretin hakikatini ve özünü ise Nebimiz Sallallahu aleyhi veSellem şöyle tarif etmiştir

-Muhacir Allah ın yasakladıklarından hicret edendir. (Buhari)

المهاجر من هجر السوء-Muhacir kötülükleri terk edendir. (Musnedi Ahmed bn Hanbel)

المهاجر من هجر الخطايا و الذنوب –Muhacir hataları ve günahları terk edendir. (Beyhaki şuabil iman)

Abdullah bn Am…….----قال : يارسول اقـ صَلى اقـ عَلَيه وسَلَّم فأي الهجرة أفضل ؟ قال : أن تهجر ماكره ربك –Radıyallahu anhu –Nebi Sallallahu Aleyhi vesellem ' e sorar ey Allah ın Rasulu hangi hicret daha efdaldir? Dediki Rabbinin kerih gördüğünü terk etmendir. (Ebu Davud Tayalisi)

Hadislerdende anlaşıldığı gibi islamdaki hicret müessesesi; Allah' a daha iyi bir kul olabilmek, Allah ın sevmediği hoşlanmadığı haram kıldığı şeylerden uzak durmak, iyilerle Salihlerle takvası daha kuvvetli olan insanlarla yaşamak suretiyle ubudiyyeti yani kulluğu daha iyi bir seviyeye getirerek yaratılış gayesine doğru ilerlemektik. Hatta Müslim' in Sahihinde geçen bir hadiste toplam 100 kişiyi öldürmüş bir kişinin olayını Nebi-Sallallahu Alehhi ve Sellem şöyle anlatmaktadır: Ebû Saîd-i Hudrî'den rivayetle: Nebi Sallallahü Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuşlar :

"Sizden öncekiler içinde bir adam vardı ki, doksan dokuz insan öldürmüştü. Bu sebeple dünya insanlarının en âlimi kim olduğunu sordu. Ona bir râhib gösterdiler. O da rahibe gelerek kendisinin doksan dokuz kişi öldürdüğünü söyledi, tevbesi kabul edilip edilmeyeceğini sordu. Râhib : Hayır! cevabını verdi. Adam onu da öldürdü ve bununla yüzü tamamladı. Sonra yeryüzü halkının en âlimini sordu. Ona âlim bir zat gösterdiler. Adam ona (da giderek) kendisinin yüz kişi öldürdüğünü, ve tevbesinİn kabul edilip edilmeyeceğini arzetti. O :

- Evet! (Kabul edilir.) Seninle tevben arasına kim girebilir? Filân yere git. Orada Allah'a ibâdet eden insanlar vardır. Onlarla birlikte Allah'a ibâdet et! Memleketine dönme! Çünkü orası kötü yerdir, dedi. Adam gitti. Yolun yarısına varınca eceli geldi. Bu sefer onun hakkında rahmet melekleriyle azab melekleri münakaşa ettiler. Rahmet melekleri :

- Bu adam tevbe ederek kalbiyle Allah'a yönelerek geldi, dediler. Azab melekleri ise :

- O hiç bîr hayır işlemedi, dediler. Bunun üzerine yanlarına insan suretinde bir melek geldi. Onu aralarında hakem yaptılar. O da :

- İki yerin arasını Ölçün, hangi yere daha yakınsa bu adam oralıdır, dedi. O yeri ölçtüler ve adamı gitmek İstediği yere daha yakın buldular. Bunun üzerine ruhunu rahmet melekleri kabzetti."

Katâde demiş ki: "Hasen şunu söyledi : "Bize anlatıldığına göre, bu adam ölüm kendisine gelince göğsüyle (o tarafa doğru) ilerlemiş." (Müslim 2766 nolu hadis)

Bu hadiste kişinin tevbesinin kabulu ve kulluğunun sağlıklı bir zemine yerleşmesi Salihlerle beraber yaşamasına ve bir çok fucur ve munkeratların yaşandığı bölgeyi terk etmesine bağlanmıştır.

Dolayısıyla bir muslüman Allah'ın rızasını kazanmak günahlarının bağışlanmasını arzulamak [1] gibi ulvi hedefler edinerek bir çok günahları şirklerin aleni olarak işlendiği topraklardan hicret ettikten sonra tekrar o beldeye dönmek ve dönmemek arasında gelgitler yaşıyorsa bu hususta ciddi mulahazlar ve ciddi muhasebeler yapması zaruridir.

Müslüman daima islamını yani Rabbisine teslimiyetini daha iyi yapabileceği şirklerin küfürlerin hiç işlenmediği veya daha az işlendiği bölgeleri ve beldeleri aramalıdır. Çünkü Allah Sübhanehu ve Teala bizleri nefsimizden ehlimizden çoluk çocuğumuzdan hesaba çekeceği gibi yaşadığımız coğrafyadan ve insanların yaptığı işlerde bizim o işlere takındığımız musbet ve menfi tavırlardanda hesaba çekecektir. Onun için bizleri şu ayetiyle uyarmaktadır.

“Sizden sadece zulmedenlere dokunmayacak olan fitneden korkun” (Enfal 25)

İbn Kesir - Rahimehullah- bu ayetin tefsirinde derki: “Allahu Teala mümin kullarını fitneden, yani def edilip kaldırılamayacak şekilde hepsini kapsayan, masiyet ehline ve günaha bizzat bulaşmış kimselere has olmayan, hem günahı işleyeni hemde onun dışındakilerine şamil olacak sınanmadan ve zorluktan mümin kullarını korkutarak uyarmaktadır……….İmam Ahmed' in Müsnedin de geçen bir hadiste Rasulullah Sallallhu aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur; Ümmetimde masiyetler çoğaldığında Allah kendi katında bir azabı hepsine kapsıyacak şekilde indirir. Dedimki: (hadisi rivayet eden Ümmü Seleme Radiyallahu anha) Ey Allah'ın Rasulu Onların arasında Salih kişiler yokmu?” Dedi ki: “Bilakis var. Dedi ki: Onlara nasıl bu azap dokunuyor? Dedi ki: İnsanlara isabet eden onlarada isabet eder daha sonra onlar Allah'ın mağfiret ve rızasına doğru giderler.”

Buhari ve Müslim' in rivayet ettikleri bir hadiste Zeyneb bnti Cahş Radiyallahu anha Rasulullah'a Sallallahu aleyhi ve Sellem şöyle demiştir:” Ey Allah'ın Rasulu İçimizde Salih kimseler varken helak olurmuyuz? Rasulullah Sallallahu aleyhi ve selem şöyle dedi: “Evet kötülükler çok olduğunda “

Allah Celle celaluh'u Nisa süresi 97. Ayetinde şöyle buyurmaktadır” Melekler ,nefislerine zulmetmiş olan kimselerin canlarını alırken onlara “<u>ne işte idiniz</u> “derler. Onlar biz yeryüzünde mustazafdık” derler. (Melekler) Allah'ın arzı (yeryüzü) geniş değilmiydi sizde oraya hicret etseydiniz? Derler..”

Bu ayetteki ne işteydiniz ifadesini İbn Kesir Rahimehullah şöyle açıklamıştır “Hangi hal üzerindeydiniz ? Neyle müşriklerle aranızı ayırdınız”

Bütün bu ayet ve hadislerden anlaşılan, bir Müslüman hicret maksadıyla kendi ülkesini terk etmiş ve tam anlamıyla İslam ahkamının uygulandığı bir belde bulamamış olsada şayet hicret ettiği bölge kendi yaşadığı ülkeden daha iyi bir manevi atmosfere sahip ise, aleni olarak Allah' ın dinine şeriatina dil uzatılıp küfredilmiyorsa, küfür ve şirkin bütün çeşitleri gün aşırı işlenmiyorsa, haramlar

---

1- (Makbul bir hicretin bütün günahların af edilmesine sebeb olacağına dair Müslim de geçen şu hadisi hatırlamak yerinde olacaktır):: İbniî Şumâse şöyle demiştir:

Amr Ibnî As'ın yanına vardık kendisi ölüm döşeğinde idi. Uzun zaman ağladı ve yüzünü duvara çevirdi. Oğlu:

Babacığım Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) seni filân şeyle müjdelemedi mi? Resulullâh (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) seni filân şeyle müjdelemedi mi? Demeye başladı. Bunun üzerine Amr yüzünü (bize) çevirerek:

Şüphesiz ki; hazırlamakta olduğumuz şeylerin en faziletlisi Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammedin onun Rasulü olduğuna şahadet getirmektir. Şüphesiz ki ben üç hal üzere bulundum. Düşünüyorumda -Bir vakitler- Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) 'e benim kadar şiddetle buğuz eden yoktu. İmkânını bulupta onu Öldürmüş olmak kadar da bence makbul bir iş yoktu. Şayet bu hal üzre Ölmüş olsaydım muhakkak cehennemlik olurdum. Allah îslâmı kalbime, yerleştirdiği zaman Peygamber ***Sallallahü Aleyhi ve Sellem 'e*** gelerek; Uzat sağ elini de sana bey'at edeyim dedim. Hemen sağ elini uzattı. Ben elimi çektim Resulüllâh ***Sallallahü Aleyhi ve Sellem :***

“Ne oldu sana ya Amr?” dedi.

-Şart koşmak istedim dedim. “Neyi şart koşuyorsun?” buyurdular.

-“Af olunmamı” dedim.

“Bilmez misin ki İslâm, kendinden önceki günâhları yok eder, ***<u>Hicret de ondan önceki</u> günahları yok eder***, Hac da ondan önceki günahları yok eder?.” buyurdular.

(Artık) Benim nazarımda Resulüllah Sallallahü Aleyhi ve Sellem' den daha sevgili ve ondan daha büyük bir kimse kalmadı. Ona karşı duyduğum saygıdan dolayı kendisine doya doya bakamıyordum. Benden onu vasıflandırmamı isteseler buna takat grtirernem. Çünkü ona doya doya bakamazdım. Şayet bu hal üzere ölmüş olsam cennetlik olmamı kuvvetle ünid ederdim. Sonra birtakım şeyler üzerimize aldık ki onlar hakkında halim nice olur bilmiyorum. Öldüğüm zaman beraberimde hiç bir yasçı ve ateş bulunmasın. Beni defnettiğiniz zaman üzerime toprağı iyice döşeyiniz. Sonra kabrimin etrafında bir deve boğazlanıpta eti taksim edilinceye kadar durun ki, sizlerle ünsiyet edeyim. Ve Rabbimin elçilerini nasıl karşılayacağımı düşüneyim, dedi.)

ve münkeratlar almış başını gitmemiş ise, bu durumda hicret ettiği beldeden tekrar kendi ülkesine gitmesi caiz olmaz. Çünkü böyle yaparsa kendisini tehlikeye atmış olurki Allah Celle celaluhu Bakara suresinde “Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın “ diye buyurmaktadır. Yine Allah Subhanehu ve Teala Tahrim suresinde bizlere öğüt verirken “Ey iman edenler nefislerinizi ve ehlinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun “ demiştir.

Ancak bazı istisnai ve zaruri durumlar bu hükmün dışında kalabilir. Örneğin kişi dinini daha iyi yaşıyacağı bir belde bulursa ve o beldeye gitme imkaniyyetine sahipse en azından ilk hicret ettiği beldeyi terk etmesi meşrudur. Veya bir kimsenin kendisine tabi olduğu ilim sahibi emiri bazı meşru sebeplerden dolayı kendi ülkesine gitmesini emrederse o emre itaat etmesi gereklidir. Aynı şekilde şartlar elvermediği için tedavisini olamadığı hastalığı için kendisinden hicret ettiği bölgeye zaruret icabı gidebilir. Veya kendi yaşadığı küfür ve şirk beldesinde islamını izhar edebiliyor küfür ve haramlardan kendisini muhafaza ediyorsa bu durumlarda da o beldeden hicret etmesi vacip değil müstehap olur. Bu ve buna benzer meşru ve makbul sebepler yukarda geçen genel hükümden istisnadır.

Fakat bu mesele detay tafsilat ve şerh gerektiren önemli ve ağır konulardan olduğu için ve aynı zamanda bu küçük risale bu maksatla kaleme alınmadığından dolayı şimdilik bu kadarıyla yetinmeyi münasip bulmaktayız.Rabbim amellerimizi halis kılsın; hakkı hak olarak görüp tabi olanlardan batılı batıl görüp uzak duranlardan eylesin. Muvaffakiyet yalnız Allah tandır.Hatalar ve kusurlar nefsimiz ve şeytandandır.

Rabbim sana hamd ederek tesbih ederim.Senden başka ilah olmadığına şehadet eder ,senden mağfiret diler ve sana tevbe ederim.

Ebu Bekir Süleyman

Günahın Neticeleri

Günah işleyen insanın; başarısı azalır,
- O kötü görüşlü olur,
- Hakkı gizler,
- Kalbi bozulur,
- Zikrin şuurunda olmaz.
- Vakti zayi eder,
- Halk ondan nefret eder,
- Kul ile Rabbi arasında yabancılaşma baş gösterir,
- Duasına karşılık verilmez,
- Kalbi katılaşır,
- Rızıkta ve ömürde bereket gider.
- İlimden mahrum olur,
- Zillet elbisesi giyer,
- Düşmanın pençesine düşer,
- İçi daralır,
- Kalbini ifsat eden ve vaktini öldüren arkadaşlara müptela olur,
- Daimi sıkıntı ve tasa duyar,
- Geçim sıkıntısı görür,
- Üzgün olur.
- Ekinlerin sudan ve yanma ve sıcaklığın da ateşten meydana gelmesi gibi,
o kimsede, Allah'ı (c.c.) zikretmekten gafillik ve asi olma durumu meydana gelir.
İşte bunların zıtlarıyla da itaat meydana gelir.

İbnu'l-Kayyim (rahimehullah)

بسم الله الرحمن الرحيم

ALLAH, BANA ŞAM İÇİN KEFİL OLDU

Hamd, tek olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra hiçbir peygamber gelmeyecek olan nebi üzerine olsun.

Hiçbir zaman Şam'dan ümidimizi kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz de… Şam gecelerinin karanlıkları ne kadar uzasa da, şüphesiz parlak şafağın aydınlığı yakındır. Şam'ın semalarını kara bulutlar kaplamış olsa da, bir süre sonra bu bulutlar çekilecek, Şam toprakları doğan güneş ile aydınlanacaktır. Allah'ın izni ile bu, bize vaat olunmuştur.

Şam topraklarından birçok savaşçılar geçmiştir. Cahillikleri, geri kalmışlıkları ve barbarlıklarıyla tatarlar geçti. Sonra, kinleri, cürümleri ve tamahkârlıklarıyla haçlılar onları takip etti. Ordular yok oldular ve perişan bir şekilde deliklerine geri döndüler. Şam ise, halkı ve dini ile aziz ve şerefle ayakta kaldı.

Bu günlerde Şam, asrın zındıkları Karamitiler, Nusayriler, Baasçılar, laikler, anarşistler, mücrimler ve kindarların ellerinde bir süreden beri esaret altındadır. Bunlar, şehirleri fesat, kulları zelil etmişlerdir. **“Gerçek düşman onlardır, onlardan sakının. Allah onları yok etsin nasılda geri dönüyorlar.”** Allah'ın izniyle, daha önceki azgın savaşçıların zelil olup yok oldukları gibi, onlarda alçalmış bir şekilde yok olacak ve Şam topraklarından çekileceklerdir. O zaman Şam'ın izzeti, şerefi, önderliği ve ümmetlere ve halklara liderliğindeki rolü tekrar geri gelecektir.

Bu doğru bir vaattir. Onun zamanı geldiğinde ve Allah'ın izni ile –bir zaman sonra olsa da- gerçekleşmesinden hiçbir şüphe duymuyoruz.

Sahih bir rivayette Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *“Size Şam'ı tavsiye ederim. Zira Allah, Şam ve halkı için bana kefil olmuştur.”* Yani Allahu teala, Şam ve halkı için, dinini ve davetini destekleyeceğine, İslam topraklarını ve değerlerini koruyacağına dair Nebisine kefil olmuştur. Allah'ın kefil olduğu şey ise, korunmuştur, zayi olmaz ve onun hakkında korkulmaz.

Rebia (rahimehullah) şöyle der: “Ebu İdris'in bu hadisin rivayet ettikten sonra şöyle dediğini duydum: “Allah'ın kefil olduğu bir şey zayi olmaz.”

Zeyd b. Sabit El-Ensari'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: “Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim: *“Şam'a müjdeler olsun! Şam'a müjdeler olsun! Şam'a müjdeler olsun!”* 'Ey Allah'ın resulü niçin?' diye sorulunca, şöyle buyurdu: *“İşte, Allah'ın melekleri kanatlarını Şam üzerine germişlerdir!”*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *“Kitabın direğinin yastığımın altından alındığını gördüm. Ona baktığımda, onun Şam'a götürülen parlak bir nur olduğunu gördüm. Dikkat edin, fitneler vuku bulduğunda iman Şam'dadır.”*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *“Şam halkı fesada uğradığında, sizde bir hayır kalmamıştır. Ümmetimden bir grup kıyamete dek yardım olunacaklardır. Onları yüz üstü bırakanlar, onlara bir zarar veremezler.”*

Küfür ve riddet önderlerinin Şam siyasetleri sebebiyle, Şam halkının başına gelen bu nisbi fesadın, tüm dünyadaki ümmetin hayır ve bereketlerine olumsuz etkisi olmuştur. Bu, açıkça görülmektedir. Hadis, Şam'ın izzetinin ümmetin izzeti, Şam'ın zilletinin ve fesadının ise ümmetin zilleti ve fesadı olduğunu ifade etmektedir. Ümmetin izzeti ve zilleti, inişi ve çıkışı, hayrının artıp azalması, Şam'ın izzetine, zilletine ve hayırlarına bağlıdır.

Bu nedenle Şam, sömürgeci savaşçıların hedefi, odak noktaları ve entrika alanları olmuştur ve hala da olmaya devam etmektedir. Bu hassas bölgenin önemini ve kendileri için arz ettiği tehlikeyi bildiklerinden, oraya bizim ırkımızdan olan, ama kendilerinden daha kâfir, daha kindar, daha zalim ve daha bozguncu olan yöneticileri musallat etmişlerdir. Şam'ın kalbi Filistin'e Siyonist birlikleri yerleştirmişlerdir. Böylece bu Siyonist birliklerin ve devletlerinin savunulması bahanesiyle diledikleri zaman Şam'ın işlerine karışmaları daha kolay olacaktır!

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *“Nereye yönelirse yönelsin bu ümmet desteklenecektir. İnsanlardan onları yüz üstü bırakanlar onlara hiçbir zarar veremezler. Bu, Allah'ın emri gelene kadar böyle devam eder. Onlar, Şam'dadırlar.”*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *“Kıyamet kopana kadar batı ehli hak üzere olmaya devam edecektir.”*

Başka bir rivayette ise: *“Kıyamet kopana kadar batı ehli üstün olmaya devam edeceklerdir. Onları yüzüstü bırakanlar onlara bir zarar veremezler.”* Batı ehli, Şam ehlidir.

Ahmed b. Hanbel (rahimehullah) şöyle der: “Batı ehli, Şam ehlidir.”

Hadis bazı manalar ifade etmektedir:

- İnsanların muhalefet etmelerinin ve onları yüzüstü bırakmalarının onlara bir zarar veremediği galip ve desteklenen bu taife, Şam'dadır. Veya Şam bu kimseleri her zaman barındıracaktır.

- Bu Taifeyi Mansura'nın tüm zamanlarda varlığının devam edeceği ve bunun kıyamete kadar süreceği. Bizim şu anda yaşadığımız zamanımız dâhil hiçbir zaman dilimi bu taifeden hali olmayacaktır. Yani şu anda bu taife Şam'da bulunmaktadır; onu bilenler bilir, bilmeyenler ise bilmezler!

- Bu taife, Allah tarafından korunmuş ve desteklenmiştir. Allah dininin desteklenmesine ve muhafazasına, onlarla kefil olmuştur.

- Desteklenen bu taifenin özelliklerinden birisi de, Allah yolunda cihad etmeleri, hakkı haykırmaları ve Allah için kınayıcının kınamasından korkmamalarıdır.

Abdullah b. Havale'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: "Bir gün Resulullah'a şöyle dedim: "Ey Allah'ın resulü, bana kalacağım bir şehir yaz. Eğer senin kalacağını bilseydim, senin yakınlığına hiçbir şeyi tercih etmezdim." Resulullah: *"Sana Şam'ı tavsiye ederim. Sana Şam'ı tavsiye ederim. Sana Şam'ı tavsiye ederim!"* Nebi onun Şam'dan hoşlanmadığını görünce şöyle buyurdu: *"Allah azze ve celle'nin ne buyurduğunu biliyor musunuz? Şöyle buyuruyor: 'Sen, beldeler arasında benim seçtiğim beldesin. Sana seçkin kullarımı sokarım.' İsra günü meleklerin taşıdığı pırlanta gibi beyaz bir direk gördüm. 'Taşıdığınız da nedir?' dedim. Onlarda 'İslam'ın direğini taşıyoruz, onu Şam'a koymakla emrolunduk" dediler."*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Sana Şam'ı tavsiye ederim. Zira orası Allah'ın seçmiş olduğu topraklarıdır. Ora için seçkin kullarını seçer"*

Abdullah b. Ömer'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: "Bir gün Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) bize şöyle dedi: *"Rüyamda melekleri gördüm. Kitabın direğini almış Şam'a dikmişlerdi. Fitneler vuku bulduğunda, iman Şam'dadır.*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"İleride hicret sonrası hicret olacaktır. Yeryüzünün en hayırlıları, İbrahim'in hicret yurduna bağlı kalanlardır."* İbrahim'in hicret yurdu, Filistin'dir. Filistin ise Şam'dandır.

Salim b. Abdullah'ın (radiyallahu anh) babasından rivayetinde Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Zamanın sonunda Hadramevt'ten, insanları toplayan bir ateş çıkacaktır."* Biz, 'Bize neyi emredersiniz ey Allah'ın resulü' deyince, *'Size Şam'ı tavsiye ederim'* buyurdu."

Ebu Derda'dan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurur: *"Büyük savaş günü Müslümanların şehri, Dımaşk denen bir şehrin yakınında Ğuta'dadır. Orası Şam'ın en hayırlı şehirlerindendir.*

Yine Ebu Derda'dan (radiyallahu anh) başka bir rivayette şöyle der: "Nebi'nin şöyle buyurduğunu işittim: *"Büyük savaş günü, Müslümanların şehri, Ğuta denen yerdedir. Orada Dımaşk adında bir şehir vardır ki, o gün orası Müslümanların en hayırlı yeridir."*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Büyük savaş olduğunda, Allah Dımaşk'tan, at bakımından Arapların en şereflisi ve silah yönünden en iyisine sahip mevalilerden bir grup gönderir. Allah, dini onlarla destekler."*

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Müminlerin şehirleri Şam'dadır."* Yani şiddet, zorluk ve fitne zamanında sığınacakları merkezleri Şam'dır.

Bu ve başka hadislerden ötürü, Şam kıyamete dek ribat toprakları olarak sayılmıştır. Niyetleri düzgün olduğu taktirde, orada yaşayanlara Allah yolunda ribat bekleyenin ecri vardır.

Ebu Basir Et-Tartusi Es-Suri
Mütercim: Muhammed Atta

CENNET, KILIÇLARIN GÖLGELERİ ALTINDADIR. KILIÇLAR CENNETİN ANAHTARLARIDIR!

Ebu Bekr b. Abdullah b. Kays, (rahimehullah) babasından rivayetinde şöyle der: "Düşman karşısındayken babamın şöyle dediğini duydum: 'Resulullah şöyle buyurdu: "Kuşkusuz cennetin kapıları kılıçların gölgeleri altındadır." Bunun üzerine üstü başı dağınık bir adam ayağa kalktı ve şöyle dedi: 'Ey Ebu Musa, Resulullah'ın böyle dediğini bizzat sen kendin işittin mi?' Ebu Musa: 'Evet' dedi. Bunun üzerine adam arkadaşlarının yanına döndü ve 'Size selam olsun' dedi. Sonra kılıcının kınını kırdı ve yere attı. Sonra kılıcı ile düşman üzerine yürüdü ve öldürülene dek o kılıcı ile savaştı." (Ahmad, Muslim, Tirmizi ve İbn Hibban rivayet etmiştir.)

Hadisten çıkan bazı faideler:

Birincisi: Allah yolunda cihadın fazileti ve cennete giden bir yol olduğu. Nevevi (rahimehullah) şöyle der: "Âlimler şöyle derler: Hadisin manası, cihad ve savaş meydanlarına katılmanın, cennetin yolu ve ona girme sebebi olduğudur."

İkincisi: Müminin himmet sahibi olmaya ve zelil bir şekilde oturanla birlikte kalmayıp mücahid olmaya teşvik edilmesi.

Üçüncüsü: Mücahid, düşmanına ne kadar yaklaşır ve onların bölgelerinde olursa, cennete o kadar yakın olur. Yine hadiste, düşman arasına dalmanın ve bunda şehadeti aramanın faziletine işaret edilmektedir.

Dördüncüsü: Cihada teşvikte Nebi'ye (sallallahu aleyhi ve sellem) uyulması.

Beşincisi: Düşmanla karşı karşıya gelindiğinde bile ilmin yayılması ve insanların o anki hallerine münasip tebliğde bulunulması.

Altıncısı: Âlimlerin savaşa katılmaları, çatışmalara girmeleri ve dilleriyle insanları buna teşvik etmeleri.

Yedincisi: Cennetin kapılarının kılıçların gölgeleri altında olduğu. Yine hadiste, şehidin, yalnızca öldürülmesiyle cenneti kazanacağına işaret vardır. Allah en doğrusunu bilir. Allame İbnu'l-Hac (rahimehullah) şöyle der: "Allah en doğrusunu bilir, çatışma ve kâfirlerle vuruşma mekânının, şehadet anında şehidin ruhunun cennete sokulma yeri olduğunu anlaşılmaktadır. Kuran ve sahih haberler, bunu ifade etmektedir."

Sekizincisi: Dağınık görünümlü ve pejmürde insanlarında cihada katılmaları.

Dokuzuncusu: Cihada bağlı kalarak ve bunda sebat ile, mücahidin cennete girmeye hırslı olması.

Onuncusu: Söylediğinin tekit edilmesi ve pekiştirilmesi için müracaatlarda bulunulsa bile, âlimin sabırlı olması ve homurdanmaması.

On birincisi: Mücahidin cenneti isteyerek öldürülene kadar savaşmaya azmetmesinde bir sorun olmadığı ve hatta bunun mücahidin menkıbelerinden olduğu.

On ikincisi: İmam İbnu'l-Cevzi (rahimehullah) şöyle der: "Kının kırılması, kılıcı bir daha geri götürmeme azmindendir. Bu kişi, büyük himmet sahibi bir kişiydi. Faziletin doğruluğu kendisine belli olunca, ona doğru yürümede ciddi davranmıştır."

On üçüncüsü: Düşmana dalmadan evvel kişinin arkadaşlarıyla vedalaşmasının caiz oluşu.

HADİSLE İLGİLİ FARKLI KONULAR

Birincisi: Bazı imamlarımızın hadise koydukları başlıklar: Hadis, Sahih Muslim'de şu başlık altında verilmiştir: (Cennetin, şehid için sabit oluşu babı).

İbn Hibban'da: (Allah yolunda kılıçların gölgeleri altında sebat ile, cennet hediyelerin umuluşu)

Beyhaki'de: (İki güzellikten birisini umarak, ölümle karşılaşmaya gönüllü olma babı)

İbn Ebi Şeybe'de: ("Kuşkusuz kılıçlar, cennetin anahtarlarıdır" buyruğu ile, Cihadın fazileti ve ona teşvik edilmesi).

İkincisi: Buhari (rahimehullah) şöyle der: (Cennet, kılıçların parlaklıkları altındadır. Muğire b. Şube (radiyallahu anh) şöyle der: "Rabbimizden nakille Nebimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bize şöyle buyurdu: 'Bizden öldürülenler cennete gidecektir." Ömer (radiyallahu anh), Nebi'ye, 'bizim ölülerimiz cennette onların ölüleriyse cehennemde değil mi?' diye sorunca Nebi: 'Evet' buyurdu.) Bazı âlimler, Buhari'nin bu bapta, Muğire ve Ömer'in (radiyallahu anhuma) sözlerini getirmesinin nedeninin, "Cennet kılıçların gölgeleri altındadır" hadisinin, Allah yolunda şehadetin faziletine işarette bulunma olduğunu söylemişlerdir.

Üçüncüsü: Kurtubi (rahimehullah) şöyle der: "Bu, kısalığı ve hoş kelimeleriyle birlikte, birçok belagat türlerini barındıran kapsamlı harika vecizelerdendir. Hadis, cihada teşviki ifade etmekte, onun sevabından haber vermekte, düşmana yaklaşmaya ve kılıç kullanmaya teşvik etmekte ve çatışma anında kılıçlara savaşçıları gölgelendirecek kadar yakınlaşılmasını belirtmektedir." (Fethu'l-Bari: 6/33)

Dördüncüsü: Zahiren bu mücahidin, kılıcının kınını kırması ve atması, malı telef ve zayi etmedir. Özelliklede arkadaşlarından birisine teslim ederek kullanılma imkânı varken böyle davranılması yasaklanmıştır. Lakin -Allah daha doğrusunu bilir- malın telef olması zararı, bu sahnede gerçekleşen, kararlılık, soğukkanlılık, güçlü bir yakîn, atılganlık ve tam bir tasdik şeklinde tezahür edecek olan faydanın içinde kaybolmaktadır. Molla Kari'nin de dediği gibi: "Kılıcın kınını atması, ahirete yöneldikten sonra bir daha dünyaya dönmeyi istemediğini bildirmek içindir." Bunun yanında, kardeşlerinin kalplerini güçlendirmesi, onları cesaretlendirmesi ve onların gözünde savaşı kolay göstermesi ise işin diğer yönüdür. Bu nedenle, bu kişinin bu fiilinin zikri, hadisin rivayetiyle birlikte anılır olmuştur. Öldürüleceği zannı galibiyle birlikte, -ordunun cesaretlendirilmesi ve düşmanların korkutulması gibi- âlimlerin bahsettikleri bazı maslahatlardan ötürü kişinin düşman saflarına dalması caiz ise, bahsedilen bu maslahatlar yanında sahibinin kırmış olduğu kınının değeri nedir ki? Canda yapılan cömertlik, cömertliğin en üst zirvesidir. Başka yerlerde caiz olmadığı halde cihadda caiz olan nice meseleler vardır. Hatta bunlar arasında, Allah'ın sevdiği ve övgüde bulunduğu fiillere dönüşenleri bile bulunmaktadır ki savaş meydanında kibirle yürüme bunlardan birisidir.

Buhari (rahimehullah) hadisle ilgili şu başlığı koymuştur: (Ölüm anında silahın kırılması görüşünde olmayanlar). İmam İbn Hacer (rahimehullah) şöyle der: "Musannif bununla, öldüğünde düşmanın ganimet almaması için çatışma esnasında mızrağını kırana işarette bulunmuştur. Kılıcın kınının kırılması ve öldürülene dek o kılıçla savaşılması, Mute savaşında Cafer b. Ebi Talib'ten (radiyallahu anh) de gelmiştir. Musannif, bunun Cafer ve diğerlerinin kendi içtihatlarıyla yaptıkları bir fiil olduğuna, asıl olanın ise malı telef etmenin caiz olmadığına, çünkü kesin olmayan bir şey (şehadet) hakkında kesin bir zararın (malın telefi) gerçekleştirilmesine işaret etmiştir." (Fethu'l-Bari: 6/97)

Ebu Yahya El-Libi
Mütercim: Muhammed Atta

Satılan şeyin değeri, alıcısı ve onun için biçilen paha bilinirse,

Onun değeri ve varlıklar arasındaki mertebesi de anlaşılır.

Satılan şey, sensin.

Alıcı, Allah.

Pahası ise, cenneti, emniyet ve selamet yurdunda, Onun yüzünü görmen ve onun sözlerini işitmendir.

İbnu'l-Kayyim (rahimehullah)

Yakında inşaAllah..

İlim ve cihad

KAFİRLERİ TEKFİR ETMENİN GEREKLİLİĞİ ve USULÜ

Derleyen:

Ebu Bekir Süleyman

Takriz

Bismillahirrahmanirrahim. Allah'a hamd ve Rasulü Muhammed'e Salat ve Selam olsun. Sonra...

... Ehli sünnet'in büyük imamlarından Malik bin Enes Radıyallahu anhu'ya kudretli birisi bir soru sorduğunda ve cevabını alamayınca: "Bu sadece kolay ve basit bir sorudur, gayem sadece onu Emire bildirmekti" dediğinde İmam Malik Rahimehullah kızar ve "Kolay ve basit bir mesele?! İlimde kolay bir şey yoktur. Allah'u Teâlâ'nın şu kavlini işitmedin mi? "Muhakkak Biz sana ağır bir söz yükleyeceğiz". Şu halde ilimin hepsi ağırdır, ama özellikle kıyamet gününde hesabı sorulan" demiştir. Bazen de kendisine elli mesele sorulurdu ve birini bile cevaplamazdı ve şöyle derdi: "Kim bir meseleyi cevaplamak isterse, cevap vermeden önce kendisini cennet ve cehenneme sunsun ve ahirette nasıl kurtulacağını düşünsün, sonra cevap versin."

Allah Azze ve celle ondan ve diğer imamlarımızdan razı olsun. Onlar zifiri karanlıkta yolu aydınlatan kandiller gibidirler. Onlar Enbiya Aleyhimussalatu vesselam'ın hakiki varisleridir. Onlar insanlığa ilahi hitaptan haber veren hizmetçilerdi, hüküm vazeden şerikler değil. Sırtlandıkları yükün ağırlığını iyi bildiklerinden dolayı üstünlüğü fetva vermekte değil, fetva sormakta, çok konuşup her şeye cevap vermekte değil, çok susup az cevap vermekte görürlerdi. Zira hüküm vermek sadece âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya aittir. Şu halde, kim bu dünyada şeri' bir hüküm beyan ederse, kendisini gerçek hüküm sahibi olan Allah Azze ve celle tarafından hesaba çekilmeye hazırlasın. O gün öfkelenmiş bir Hak sahibinin huzurunda hazır edilenin vay haline, fakat emaneti gücü nispetinde korumuş acizliğini itiraf etmiş ve sınırlarını aşmamış olan, merhametli Efendisine kavuştuğundan dolayı sevinsin. O asla zulmeden değildir.

Şunu iyi bil! Şeri' bir hüküm vermek, âlemlerin Rabbinin iradesinden haber vermektir. İşte bundan ötürü İslam uleması Rahmetullahi aleyhim bu hususta azami derecede dikkat etmişlerdir. Hatta ilk kuşak tabiin imamları Radıyallahu anhum kendi sözlerin yazılmasına şiddetle karşı çıkarlardı ve "Sakın benden bir yazıyı ebedileştirmeyin" derlerdi. Fakat daha sonraki zamanlarda ilahi hitabın iki mastarı olan Kuran ve Sünnet'ten başka bozuk kaynaklar da İslam ümmetine taşınınca, ehli sünnet uleması ilahı hitabı asli haliyle nebevi usul üzere muhafaza etmek için kitaplar telif etmeyi zorunlu görmüşlerdir ve fehmi kolaylaştırmak için dinin usulünde ve furu'unda bazı kaideler tayin etmişlerdir.

Onlar muhakkak bu kaideleri Kuran ve Sünnetten istihraç etmişlerdir. Lakin her haliyle kendi içtihatlarına dayanmaktadır. Dolayısıyla delil olmazlar bilakis delile muhtaçtırlar. Bu kaidelerden birisi "Kâfiri tekfir etmeyen kâfirdir" kaidesidir. Bu meşhur ve seleften beri malum ve makbul olan bir kaidedir. Lakin teferruata ve izahata muhtaç olan bir kaidedir. Maalesef bazıları bu kaideyi şer'i nassların önüne taşımış ve yeri olmayan yerlerde kullanmaktadırlar. Böyle yaparak kendilerini helak ediyorlar ve kendilerine tabi olanları da.

İşte burada, şefkatli bir baba çocuklarını zarardan kurtarmak için haykırdığı gibi, değerli hocamız Ebu Bekr Süleyman -Rabbim onu korusun- Türkiyeli Müslümanlara sesleniyor ve söz konusu kaideyi bu değerli çalışmasında ele alıyor. Meseleyi oldukça geniş ve doğrucu tetkik ediyor ve selef ve selefi imamlarımızı kendisine şahitler edinebilecek şekilde sonuca bağlıyor. Kendisini bu çalışmasından ötürü tebrik ediyorum ve Rabbimin İslam ve Müslümanlara faydalı kılıp, kendisinden kabul buyurmasını niyaz ediyorum.

Tarık Ebu Abdullah